

แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก 2 รายปี พ.ศ. 2570

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2569

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดปราจีนบุรี
สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม
กระทรวงอุตสาหกรรม

คำนำ

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดปราจีนบุรี มีพันธกิจในการขับเคลื่อนและบูรณาการนโยบายและมาตรการต่างๆ เพื่อยกระดับอุตสาหกรรมไทยสู่อุตสาหกรรม ๔.๐ (Industry ๔.๐) โดยกำกับ ดูแล ส่งเสริมพัฒนาผู้ประกอบการอุตสาหกรรมในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๒ รวมทั้งการเพิ่มผลิตภาพปัจจัยการผลิตของอุตสาหกรรมให้สามารถแข่งขันได้ และอยู่ร่วมกับสังคมและชุมชนได้อย่างยั่งยืน

เพื่อให้ทิศทางการดำเนินงานด้านอุตสาหกรรมเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดปราจีนบุรี จึงได้จัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมระดับกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๒ รายปี พ.ศ. ๒๕๖๐ ซึ่งมีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนระดับ ๓ ของกระทรวงอุตสาหกรรม และแผนอื่นที่เกี่ยวข้องให้มี ความสอดคล้องตามกรอบแนวคิดและนโยบายในระดับต่างๆ รวมทั้ง การวิเคราะห์ปัจจัยทั้งที่เป็นโอกาสและอุปสรรคต่อการดำเนินงานของสำนักงานอุตสาหกรรมในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๒ เพื่อนำไปกำหนดทิศทางและแนวทางการดำเนินงานได้อย่างครบถ้วน

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดปราจีนบุรี จึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่าแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมระดับกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๒ รายปี พ.ศ. ๒๕๖๐ จะเป็นประโยชน์ต่อการขับเคลื่อนและบูรณาการ นโยบายต่างๆ เพื่อใช้ในการกำหนดทิศทางในการยกระดับอุตสาหกรรมต่อไป

คณะผู้จัดทำ
กลุ่มนโยบายและแผนงาน
สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดปราจีนบุรี
พฤษภาคม ๒๕๖๙

สารบัญ

	หน้า
ส่วนที่ ๑ บทสรุปผู้บริหาร	๑
ส่วนที่ ๒ ความสอดคล้องกับแผน ๓ ระดับ ตามนโยบายของมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐	๓
๒.๑ ยุทธศาสตร์ชาติ (แผนระดับที่ ๑)	๓
๒.๒ แผนระดับที่ ๒	๖
๒.๒.๑ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ	๖
๒.๒.๒ แผนการปฏิรูปประเทศ ด้านเศรษฐกิจ	๑๘
๒.๒.๓ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓	๑๙
๒.๒.๔ นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)	๒๒
๒.๓ แผนระดับที่ ๓ ที่เกี่ยวข้อง	๒๓
ส่วนที่ ๓ สารสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัด ภาคตะวันออก ๒ รายปี พ.ศ. ๒๕๖๙ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘	๒๔
๓.๑ การประเมินสถานการณ์ ปัญหา และความจำเป็นของแผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๒ รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙	๒๔
๓.๑.๑ ข้อมูลสภาพทั่วไปของกลุ่มจังหวัด	๒๔
๓.๑.๒ การวิเคราะห์สถานการณ์และศักยภาพ	๓๑
๓.๑.๓ ข้อมูลการวิเคราะห์สถานะแวดล้อม และศักยภาพในการพัฒนาอุตสาหกรรม	๔๑
๓.๒ สารสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัด ภาคตะวันออก ๒ รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙	๔๖
๓.๒.๑ วิสัยทัศน์	๔๖
๓.๒.๒ พันธกิจ	๔๖
๓.๒.๓ แนวทางการพัฒนา เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมาย กลยุทธ์ โครงการ	๔๗
ส่วนที่ ๔ ภาคผนวก	
๔.๑ โครงการแบบย่อ	๕๑
๔.๒ ความเชื่อมโยงแผนปฏิรูปราชการ ออก. แผนปฏิรูปราชการ สปอ. และแผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๒ รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙	๕๖
๔.๓ ข้อมูลสรุปผลการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ ของ สอจ.ตามแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดฯ	๕๗
๔.๔ ข้อมูลสรุปผลการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ ของ สอจ. ตามแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดฯ	๕๗

แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๒

รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙

ส่วนที่ ๑ บทสรุปผู้บริหาร

แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๒ รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐ จัดทำขึ้นเพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินงานในการพัฒนาอุตสาหกรรมของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด ปราจีนบุรี นครนายก สระแก้ว จันทบุรี และตราด โดยมีกรอบแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนา ประเทศและภาคอุตสาหกรรม ทั้งนโยบายระดับประเทศ ได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๘๐) แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนปฏิรูปประเทศ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) และนโยบายระดับกระทรวง แผนปฏิบัติการด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนา ภาคอุตสาหกรรม เพื่อก่อให้เกิดการเชื่อมโยงในทิศทางเดียวกันอย่างเป็นรูปธรรมและมุ่งไปสู่การพัฒนา อย่างยั่งยืนอย่างแท้จริงและสอดคล้องกับบริบทที่เปลี่ยนแปลงไป รวมถึงพิจารณาและวิเคราะห์ปัจจัย ที่เกี่ยวข้องกับ บริบทเชิงพื้นที่ภายในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๒ (SWOT Analysis & Tows Matrix) ประกอบด้วย การวิเคราะห์ปัจจัยภายใน (Internal Factors) จุดแข็งและจุดอ่อนขององค์กร การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (External Factors) โอกาสและอุปสรรคในมิติต่าง ๆ ที่มีผลต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมในพื้นที่

จากการวิเคราะห์ดังกล่าว จึงนำไปสู่กำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย ตัวชี้วัด และแนวทาง การพัฒนา โดยมุ่งเน้นการพัฒนาอุตสาหกรรมในพื้นที่ตามนโยบายกระทรวงอุตสาหกรรม สำนักงาน ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม จังหวัดและกลุ่มจังหวัด ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายรัฐบาล การผลักดันนโยบายสู่การปฏิบัติในเชิงพื้นที่ การกำกับดูแลและส่งเสริมอุตสาหกรรมเพื่อการพัฒนาอุตสาหกรรมอย่างยั่งยืน ยึดหลักธรรมาภิบาลในการดำเนินงานการกำกับดูแลสิ่งแวดล้อม ควบคู่กับการสร้างความเข้มแข็งและ กระจ่ายรายได้สู่ชุมชน ด้วยกรอบแนวคิด MIND ใช้ “หัว” และ “ใจ” ป้อนอุตสาหกรรมสู่ชุมชน โดยมีขอบเขต ดังนี้

วิสัยทัศน์

“ศูนย์กลางอุตสาหกรรม และนวัตกรรมด้านเกษตรแปรรูปมูลค่าสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม”

พันธกิจ

- ยกระดับอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรมูลค่าสูง และสมุนไพรปลอดภัยอย่างครบวงจร สู่การ เป็นแหล่งผลิตและแปรรูปผลไม้และเกษตรปลอดภัย และเมืองสมุนไพรแห่งเอเชีย ด้วย เทคโนโลยีและนวัตกรรมที่เหมาะสม
- บูรณาการการมีส่วนร่วมในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๒ เพื่อส่งเสริมและพัฒนาลงทุนและ การประกอบกิจการภาคอุตสาหกรรมด้วยนวัตกรรมสร้างสรรค์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และ ขับเคลื่อนตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)
- พัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการ/วิสาหกิจชุมชน และประสิทธิภาพการประกอบการ อุตสาหกรรมหลัก อุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรมูลค่าสูงและสมุนไพรสุขภาพ เพื่อให้มี ศักยภาพการแข่งขันได้ในตลาดโลก
- ส่งเสริมสถานประกอบการอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม วิสาหกิจชุมชน พัฒนาภูมิ ปัญญาท้องถิ่น ส่งเสริมการผลิตของกลุ่มภาคตะวันออก ๒

แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๑ ยกระดับอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรมูลค่าสูงและสมุนไพรปลอดภัย ให้ได้มาตรฐานและมีคุณภาพด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม

เป้าประสงค์

๑. กลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมายของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๒ สามารถเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้สูงขึ้นด้วยอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรมูลค่าสูงและสมุนไพรปลอดภัย

๒. อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปสามารถเพิ่มมูลค่าและรายได้มากขึ้น

ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย

๑. ร้อยละของผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมแปรรูปเกษตรมูลค่าสูงเพิ่มขึ้นจำนวนผลิตภัณฑ์สมุนไพรที่ได้ทำการพัฒนาขึ้น

๒. ร้อยละของรายได้จากการแปรรูปการเกษตรมูลค่าสูงเพิ่มขึ้น

๓. มีการศึกษาการเป็น Hub of Herbal แห่งภูมิภาค

แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๒ การส่งเสริมและพัฒนาภาคอุตสาหกรรมให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและขับเคลื่อนตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)

เป้าประสงค์

๑. สถานประกอบการมีระบบการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมตามมาตรฐานและได้รับการยอมรับจากชุมชน

๒. มีเครือข่ายเฝ้าระวังด้านสิ่งแวดล้อมจากการประกอบการของโรงงานอุตสาหกรรม

ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย

๑. จำนวนสถานประกอบการที่นำธรรมชาติสิ่งแวดล้อมไปใช้ในโรงงานอุตสาหกรรมและชุมชน

๒. ระดับความสำเร็จการดำเนินการตามแผนการส่งเสริมและพัฒนาภาคอุตสาหกรรมให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๓. เครือข่ายชุมชนบริเวณโดยรอบสถานประกอบการอุตสาหกรรมมีความเข้มแข็งในระดับที่สูงขึ้น

แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๓ ยกระดับศักยภาพผู้ประกอบการอุตสาหกรรมกลุ่มเป้าหมาย

เป้าประสงค์

๑. ผู้ประกอบการได้รับการพัฒนาสมรรถนะ และมีตราสินค้าเป็นที่ยอมรับในอาเซียนและภูมิภาค

๒. ภาคอุตสาหกรรมมีความเข้มแข็งทั้งด้านมาตรฐานการผลิตที่มีประสิทธิภาพ และคุณภาพของสินค้า ตลอดจนผลิตภัณฑ์ที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดโลก

ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย

๑. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดในสาขาอุตสาหกรรม

๒. จำนวนของผู้ประกอบการที่ได้รับการพัฒนาองค์ความรู้ ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์และการบริการทางอุตสาหกรรมหลัก อุตสาหกรรมแปรรูปเกษตรและสมุนไพร

แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๔ สนับสนุน สถานประกอบการอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม วิสาหกิจชุมชน พัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่นสู่ฐานการผลิต

เป้าประสงค์

สถานประกอบการอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม และวิสาหกิจชุมชนมีขีดความสามารถในการแข่งขัน

ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย

๑. จำนวนสถานประกอบการอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมได้รับคำแนะนำในการประกอบธุรกิจ

๒. จำนวนผลิตภัณฑ์ชุมชนที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน (มผช.)

ส่วนที่ ๒ ความสอดคล้องกับแผน ๓ ระดับ ตามนโยบายของมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐

๒.๑ ยุทธศาสตร์ชาติ (แผนระดับที่ ๑)

๑) ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

(๑) เป้าหมาย

๑.๑ ประเทศไทยเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว เศรษฐกิจเติบโตอย่างมีเสถียรภาพ และยั่งยืน

๑.๒ ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น

(๒) ประเด็นยุทธศาสตร์

๒.๑ การเกษตรสร้างมูลค่า

(เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น เกษตรปลอดภัย เกษตรชีวภาพ เกษตรแปรรูป เกษตรอัจฉริยะ)

๒.๒ อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต

(อุตสาหกรรมชีวภาพ อุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์ อุตสาหกรรม บริการขนส่งและโลจิสติกส์)

๒.๓ สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว

(ท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ความงาม และแพทย์แผนไทย ท่องเที่ยวเชื่อมโยงภูมิภาค)

๒.๔ โครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก

(สร้างและพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ เพิ่มพื้นที่และเมืองเศรษฐกิจ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีสมัยใหม่)

๒.๕ พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่

(สร้างผู้ประกอบการอัจฉริยะ สร้างโอกาสเข้าถึงตลาด สร้างโอกาสเข้าถึงข้อมูลปรับบทบาทและโอกาสการเข้าถึงบริการภาครัฐ)

(๓) การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ

สำนักงานอุตสาหกรรมในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๒ มีหน้าที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรม การส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) วิสาหกิจชุมชนและผู้ให้บริการธุรกิจอุตสาหกรรมให้มีสมรรถนะและขีดความสามารถในการประกอบการที่เป็นเลิศและมีความยั่งยืนสู่สากล โดยมีแนวทางการพัฒนาที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาภาคขับเคลื่อนเศรษฐกิจเพื่ออนาคตที่สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มได้ทั้งในภาคเกษตร อุตสาหกรรมท่องเที่ยว การขับเคลื่อนด้วยอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต รวมทั้งการพัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่ให้มีบทบาทต่อเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น เพื่อเป็นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้สูงขึ้น โดยมีรายละเอียดดังนี้

๑) ด้านการเกษตรสร้างมูลค่า โดยการยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับอุตสาหกรรมเกษตรและเกษตรแปรรูป โดยการขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม ยกระดับมาตรฐานการผลิตผลิตภัณฑ์ บรรจุภัณฑ์ ให้มีมูลค่าเพิ่มและผลิตภาพที่สูงขึ้น

- ๒) ด้านอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต โดยดำเนินการตามนโยบายประเทศไทย ๔.๐ ที่มีเป้าหมายเพื่อเพิ่มศักยภาพและเน้นสร้างความเข้มแข็งจากภายในลดความเหลื่อมล้ำนำประเทศหลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลาง ด้วยการพัฒนาอุตสาหกรรมโดยใช้วิทยาศาสตร์และนวัตกรรมอย่างชัดเจนรวมถึงนโยบาย ๑๐ อุตสาหกรรมที่มีศักยภาพที่จะเป็นปัจจัยขับเคลื่อนเศรษฐกิจ (New Growth Engine) ของประเทศ และสามารถเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันจากที่เป็นอยู่ให้สูงขึ้นต่อไป ได้แก่ การส่งเสริมสถานประกอบการให้มีการนำเทคโนโลยีอัจฉริยะ ระบบอัตโนมัติหรือหุ่นยนต์มาใช้ในสถานประกอบการ การพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมร่วมกันระหว่างสถาบันการศึกษาและสถานประกอบการเพื่อให้เกิดความร่วมมือระหว่างกันในการสร้างสรรค์นวัตกรรมใหม่ ๆ
- ๓) ด้านการสร้าง ความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว โดยส่งเสริมการท่องเที่ยวผ่านการสร้างและพัฒนาผลิตภัณฑ์ด้วยภูมิปัญญาท้องถิ่นการออกแบบด้วยความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรมให้มีมูลค่าเพิ่มและเป็นที่ต้องการของนักท่องเที่ยว ส่งเสริมการรวมกลุ่มและเชื่อมโยงอุตสาหกรรมท่องเที่ยวรวมทั้งการสร้างผู้ประกอบการใหม่และพัฒนาผู้ประกอบการอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเชิงเกษตรและสุขภาพ
- ๔) ด้านโครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก โดยพัฒนาศักยภาพและองค์ความรู้การใช้ประโยชน์เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน หรือ SEZ (Special Economic Zones) ในพื้นที่จังหวัดสระแก้ว จังหวัดตราด และการสร้างโอกาสทางธุรกิจจากเขตเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกให้กับผู้ประกอบการและ SMEs ในพื้นที่เป้าหมาย
- ๕) ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่ โดยส่งเสริมผู้ประกอบการครบวงจรตั้งแต่การเสริมสร้างความรู้และทักษะในการดำเนินธุรกิจให้แก่ผู้ประกอบการใหม่ การบ่มเพาะโดยผ่านศูนย์บ่มเพาะในสถาบันการศึกษาต่างๆ การเสริมสร้างความเข้มแข็งและผลิตภาพให้กับ SMEs โดยการพัฒนาองค์ความรู้และการให้คำปรึกษาแนะนำในด้านการพัฒนามาตรฐานต่างๆ การนำเทคโนโลยีนวัตกรรมและดิจิทัล รวมทั้งระบบสารสนเทศมาใช้ในการบริหารจัดการที่ทันสมัย การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและคุณภาพสินค้าเพิ่มช่องทางการค้า เพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าและบริการ พัฒนาไปสู่ผู้ประกอบการ SMEs แบบอัจฉริยะ (Smart SMEs)

๒) ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๑) เป้าหมาย

- เป้าหมายที่ ๑ อนุรักษ์และรักษาทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมให้คนรุ่นต่อไปได้ใช้อย่างยั่งยืน มีสมดุล
- เป้าหมายที่ ๒ พื้นฟูและสร้างใหม่ฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อลดผลกระทบทางลบจากการพัฒนาสังคมเศรษฐกิจของประเทศ
- เป้าหมายที่ ๓ ใช้ประโยชน์และสร้างการเติบโต บนฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมดุลภายในขีดความสามารถของระบบนิเวศ

เป้าหมายที่ ๔ ยกระดับกระบวนการทัศน์ เพื่อกำหนดอนาคตประเทศด้านทรัพยากร
ธรรมชาติสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรม บนหลักของการมีส่วนร่วม
และธรรมาภิบาล

(๒) ประเด็นยุทธศาสตร์

๑. สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว

(เพิ่มมูลค่าของเศรษฐกิจฐานชีวภาพ ส่งเสริมการบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน)

๒. สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ

(ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก)

(๓) การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ

สนับสนุนการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและการจัดการขยะและมลพิษ
อย่างยั่งยืน ด้วยการส่งเสริมและพัฒนาวัตถุดิบทดแทนที่ได้จากการรีไซเคิลขยะหรือของเสียทั้งจากครัวเรือน
และจากอุตสาหกรรม (Secondary Raw Materials) เพื่อลดการเกิดขยะและลดปัญหามลพิษต่อสิ่งแวดล้อม
และชุมชน รวมทั้งส่งเสริมการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ พัฒนาพื้นที่อุตสาหกรรมเป้าหมาย ลดการ
ปลดปล่อยมลพิษและผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม รวมทั้งมุ่งเน้นการพัฒนาการประกอบกิจการให้มีมาตรฐานใน
ด้านความปลอดภัยและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และสนับสนุนผู้ประกอบการให้
มีการนำมาตรฐานด้านความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR - DPIM) และอุตสาหกรรมสีเขียว สร้างความร่วมมือใน
การป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อม การปล่อยของเสียของสถานประกอบการลงสู่แม่น้ำลำคลอง ส่งเสริมสถาน
ประกอบการในพื้นที่ให้มีระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมที่มีประสิทธิภาพ โดยมีระบบการจัดเก็บข้อมูลเพื่อการ
วางแผนเฝ้าระวัง ป้องกันและแก้ไขปัญหาน้ำเสียในแม่น้ำสายหลัก ส่งเสริมความร่วมมือกับสมาชิกเครือข่าย
อุตสาหกรรมรักษ์สิ่งแวดล้อม กระตุ้นให้เกิดการเฝ้าระวังการเกิดผลกระทบด้านมลพิษของสถานประกอบการที่
มีต่อชุมชนอย่างต่อเนื่อง จากสมาชิกเครือข่ายสิ่งแวดล้อม และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในพื้นที่ สร้างความเชื่อมโยง
เครือข่ายธรรมาภิบาลรักษ์สิ่งแวดล้อมและพื้นที่ใกล้เคียงให้สามารถบริหารจัดการเครือข่ายอย่างเข้มแข็งและยั่งยืน

๓) ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

(๑) เป้าหมาย

เป้าหมายที่ ๑ ภาครัฐมีวัฒนธรรมการทำงานที่มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์
ส่วนรวม ตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวก
รวดเร็ว โปร่งใส

เป้าหมายที่ ๒ ภาครัฐมีขนาดที่เล็กลง พร้อมปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง

เป้าหมายที่ ๓ ภาครัฐมีความโปร่งใส ลดการทุจริตและประพฤติมิชอบ

(๒) ประเด็นยุทธศาสตร์

๑. ภาครัฐที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ตอบสนองความต้องการ และให้บริการ
อย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส (ภาครัฐมีความเชื่อมโยงในการ ให้บริการ
สาธารณะต่าง ๆ ผ่านการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้)

๒. ภาครัฐบริหารงานแบบบูรณาการโดยมียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายและ
เชื่อมโยงการพัฒนาในทุกระดับ ทุกประเด็น ทุกภารกิจ และทุกพื้นที่
(ให้ยุทธศาสตร์ชาติเป็นกลไกการขับเคลื่อนพัฒนาประเทศ ระบบติดตาม
ประเมินผลที่สะท้อนการบรรลุเป้าหมายยุทธศาสตร์ชาติในทุกระดับ)

๓. ภาครัฐมีขนาดเล็กลง เหมาะสมกับภารกิจ ส่งเสริมให้ประชาชนและทุกภาค
ส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ (ภาครัฐมีขนาดที่เหมาะสม)

๔. ภาครัฐมีความทันสมัย (องค์กรภาครัฐมีความยืดหยุ่นเหมาะสมกับบริบทในการพัฒนาประเทศ พัฒนาและปรับระบบวิธีการปฏิบัติราชการให้ทันสมัย)
๕. บุคลากรภาครัฐเป็นคนดีและเก่ง ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึก มีความสามารถสูง มุ่งมั่น และเป็นมืออาชีพ
๖. ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลดการทุจริตและประพฤติมิชอบ (บุคลากรภาครัฐ ยึดมั่นในหลักคุณธรรม จริยธรรมและความซื่อสัตย์สุจริต)

(๓) การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ

นวัตกรรม เทคโนโลยี และระบบการทำงานที่เป็นดิจิทัลเข้ามาประยุกต์ใช้ในการให้บริการ เช่น การใช้ระบบ IT มาใช้ทำงานให้ผู้รับบริการสะดวกและรวดเร็วขึ้น การให้บริการผู้ประกอบการออนไลน์ผ่านศูนย์สนับสนุนและช่วยเหลือ SME การบริหารจัดการองค์การ โดยนำยุทธศาสตร์สู่การปฏิบัติในทุกระดับ มีระบบการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานและการใช้จ่ายงบประมาณ ตลอดจนการดำเนินโครงการเพื่อปรับปรุงงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น มีการบริหารจัดการและพัฒนาบุคลากรควบคู่กับการเสริมสร้างประสิทธิภาพและคุณภาพภายใต้หลักระบบคุณธรรมและจริยธรรม รวมทั้งมีมาตรการกำกับดูแลที่เสริมสร้างความโปร่งใสและการป้องกันทุจริต รวมทั้งระบบการตรวจสอบที่มีประสิทธิภาพ

๒.๒ แผนระดับที่ ๒

๒.๒.๑ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

๒.๒.๑.๑ ประเด็น อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต

๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

- เป้าหมายที่ ๑ การขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในสาขาอุตสาหกรรม และบริการ
- เป้าหมายที่ ๒ ผลผลิตภาพการผลิตของภาคอุตสาหกรรมและภาคบริการเพิ่มขึ้น
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ
 - อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในสาขาอุตสาหกรรม
 - อัตราการขยายตัวของผลผลิตภาพการผลิตของภาคอุตสาหกรรม

๒) แผนย่อย อุตสาหกรรมชีวภาพ

- แนวทางการพัฒนา
 - สนับสนุนการสร้างมูลค่าเพิ่มจากวัตถุดิบชีวภาพที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและเศรษฐกิจฐานชีวภาพ เช่น ชีวเคมีภัณฑ์ วัสดุชีวภาพ ชีวเภสัชภัณฑ์ เวชสำอาง นวัตกรรมอาหารชีวภาพ สารสกัดสมุนไพร เชื้อเพลิงชีวภาพ และพลังงานชีวภาพ เป็นต้น
 - พัฒนาอุตสาหกรรมชีวภาพอย่างบูรณาการตลอดห่วงโซ่มูลค่าและเชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมเกษตรชีวภาพ อุตสาหกรรม การแปรรูปอาหาร และอุตสาหกรรมแปรรูปชีวมวล เทคโนโลยี ชีวภาพ ด้านสุขภาพ รวมถึงอุตสาหกรรมและบริการที่เกี่ยวข้อง

- สร้างและพัฒนาผู้ประกอบการด้านเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจชีวภาพ โดยการพัฒนากำลังคนเชี่ยวชาญให้มีปริมาณเพียงพอต่อการขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพทั้งในปัจจุบันและอนาคต สร้างความเข้มแข็งและสร้างรายได้จากความหลากหลายทางชีวภาพของวิสาหกิจชุมชนและชุมชนท้องถิ่น และเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชนในการเฝ้าระวังและดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม
 - สร้างโอกาสและขยายช่องทางการตลาดทั้งในและต่างประเทศ พัฒนาดตลาดภายในประเทศโดยให้ความสำคัญกับการสร้างความตระหนักรู้ในประโยชน์จากผลิตภัณฑ์และเทคโนโลยีชีวภาพ รวมถึงพัฒนามาตรการและสร้างแรงจูงใจเพื่อส่งเสริมการใช้ผลิตภัณฑ์และบริการจากเศรษฐกิจฐานชีวภาพ
 - เป้าหมายของแผนย่อย
 - อุตสาหกรรมชีวภาพมีการขยายตัวเพิ่มขึ้น
 - การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ
 - อัตราการขยายตัวของอุตสาหกรรมชีวภาพ
- ๓) แผนย่อย การพัฒนาระบบนิเวศอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต
- แนวทางการพัฒนา
 - สนับสนุนการเพิ่มผลผลิตภาพการผลิตของอุตสาหกรรมและบริการตลอดห่วงโซ่มูลค่า โดยให้มีกลไกการเชื่อมโยงตลอดห่วงโซ่มูลค่าและมีมาตรการสนับสนุนให้เกิดการเชื่อมโยงตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำ และจัดให้มีเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่สนับสนุนภาคอุตสาหกรรม
 - กำหนดให้มีการทำการคาดการณ์เทคโนโลยีในอนาคต ทั้งในภาพรวมและรายสาขาสำหรับการกำหนดยุทธศาสตร์ในการพัฒนาภาคเกษตรอุตสาหกรรม และบริการของประเทศให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลง ทางด้านเทคโนโลยีอย่างรวดเร็ว และเป็นแนวทางในการวาง แผนการทำงานของทั้งภาครัฐและภาคธุรกิจ
 - วางแนวทางการผลิตและพัฒนาบุคลากรภาคอุตสาหกรรมและบริการโดยเชื่อมโยงภาคการศึกษากับภาคอุตสาหกรรมและบริการให้ตอบสนองความต้องการของแต่ละสาขาของอุตสาหกรรมและบริการและจัดให้มีแผนพัฒนากำลังแรงงานทั้งประเทศในทุกระดับ ทั้งแรงงานในประเทศที่เป็นแรงงานฝีมือ ผู้เชี่ยวชาญ และผู้ประกอบการ และแรงงานต่างด้าวตลอดจนส่งเสริมการนำเข้าบุคลากรที่ขาดแคลนจากต่างประเทศหรือบุคลากรที่มีทักษะในอุตสาหกรรมใหม่

- ส่งเสริมการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านข้อมูลที่สอดคล้องกับการ พัฒนาเศรษฐกิจของประเทศสนับสนุนให้มีข้อมูลเปิด เพื่อเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของภาคอุตสาหกรรม ส่งเสริมให้ เกิดธรรมาภิบาลข้อมูลขึ้นในองค์กรต่าง ๆ ในสังคม และ ส่งเสริมให้มีการจัดเก็บข้อมูลของภาครัฐอย่างบูรณาการ
- เป้าหมายของแผนย่อย : แรงงานมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ :
 - ความสามารถด้านประสิทธิภาพแรงงานสูงขึ้น
 - ชีตความสามารถในการแข่งขันด้านดิจิทัลและนวัตกรรม

๒.๒.๑.๒ ประเด็น การเกษตร

๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

เป้าหมายที่ ๑ ผลผลิตทั้งหมดรวมในประเทศในสาขาเกษตรเพิ่มขึ้น

เป้าหมายที่ ๒ ผลผลิตภาพการผลิตของภาคเกษตรเพิ่มขึ้น

- การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ
 - อัตราการขยายตัวของผลผลิตทั้งหมดรวมในประเทศ
 - อัตราผลผลิตภาพการผลิตของภาคเกษตรเพิ่มขึ้น

๒) แผนย่อย เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น

- แนวทางการพัฒนา
 - ส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่นด้วยการ ประยุกต์ใช้ภูมิปัญญา นวัตกรรมและเทคโนโลยีการพัฒนา กระบวนการผลิตและบรรจุภัณฑ์ เพื่อให้มีสินค้าอัตลักษณ์พื้น ถิ่นออกสู่ตลาด รวมถึงสินค้าเกษตรนอกฤดูกาล ตลอดจน ส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพมาตรฐานที่ตอบสนองต่อความ ต้องการของผู้บริโภคที่หลากหลาย
 - ส่งเสริมการพัฒนาและยกระดับความสามารถของเกษตรกร และชุมชนในการพัฒนาสินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น เพื่อสร้าง รายได้ให้กับเกษตรกร และผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชน ท้องถิ่นอย่างยั่งยืน
 - สร้างอัตลักษณ์หรือนำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับแหล่งกำเนิด ให้กับสินค้ารวมทั้งการสร้างความแตกต่างและโดดเด่นของ สินค้าในแต่ละท้องถิ่นและสร้างตราสินค้าของเกษตรอัตลักษณ์พื้น ถิ่น ตลอดจนใช้ประโยชน์จากเอกลักษณ์แต่ละพื้นที่ในการ เชื่อมโยงไปสู่ภาคการผลิตอื่น เช่น การท่องเที่ยวและบริการ และส่งเสริมการบริโภคสินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่นใน ระดับประเทศ
- เป้าหมายของแผนย่อย
 - สินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่นมีมูลค่าเพิ่มขึ้น
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ
 - อัตราการขยายตัวของมูลค่าของสินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น

๓) แผนย่อย เกษตรปลอดภัย

- แนวทางการพัฒนา
 - ส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกร ชุมชน ท้องถิ่น รวมถึงผู้ประกอบการให้สามารถผลิตสินค้าเกษตรและอาหารที่มีคุณภาพมาตรฐานทั้งมาตรฐานที่เป็นขั้นพื้นฐานตามหลักการปฏิบัติที่ดีทางการเกษตร และพัฒนาต่อยอดไปจนถึงมาตรฐานขั้นสูง เช่น มาตรฐานเกษตรอินทรีย์ เป็นต้น
- เป้าหมายของแผนย่อย
 - สินค้าเกษตรปลอดภัยมีมูลค่าเพิ่มขึ้น
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ
 - อัตราการขยายตัวของมูลค่าของสินค้าเกษตรปลอดภัย

๔) แผนย่อย เกษตรแปรรูป

- แนวทางการพัฒนา
 - ส่งเสริมการพัฒนาและใช้วัตถุดิบและผลิตผลทางการเกษตรที่เชื่อมโยงไปสู่กระบวนการแปรรูปในอุตสาหกรรมต่อเนื่องที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นวัตถุดิบในการแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ที่มีมูลค่าสูง โดยการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ในกระบวนการผลิตตลอดห่วงโซ่อุปทานให้แก่เกษตรกรและสถาบันเกษตรกรเพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร
 - ส่งเสริมการแปรรูปโดยประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมรวมถึงองค์ความรู้และภูมิปัญญาที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพในการแปรรูปสร้างความแตกต่าง และเพิ่มมูลค่าในผลิตภัณฑ์และสินค้าเกษตรรวมทั้งการผลักดันเทคโนโลยีและนวัตกรรมการแปรรูปสินค้าเกษตรขั้นสูงที่มีคุณค่าเฉพาะ และผลิตภัณฑ์คุณภาพสูงที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดไปสู่การผลิตเชิงพาณิชย์
 - สนับสนุนการนำเทคโนโลยี นวัตกรรมสมัยใหม่มาใช้ในการกระบวนการผลิตหลังการเก็บเกี่ยวและการแปรรูป อาทิ บรรจุภัณฑ์อัจฉริยะ ควบคุมคุณภาพและความปลอดภัย ติดตามผลิตภัณฑ์ระหว่างขนส่ง และยืดอายุของอาหารและสินค้าเกษตรในบรรจุภัณฑ์ เพื่อเพิ่มมูลค่าให้แก่สินค้า
 - ส่งเสริมการสร้างตราสินค้า และขยายช่องทางการตลาดด้วยระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ รวมทั้งให้ความสำคัญกับการสร้างเครื่องหมายทางการค้าและการปกป้องสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา
- เป้าหมายของแผนย่อย
 - สินค้าเกษตรแปรรูปและผลิตภัณฑ์มีมูลค่าเพิ่มขึ้น
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ
 - อัตราการขยายตัวของมูลค่าสินค้าเกษตรแปรรูป/ผลิตภัณฑ์

๒.๒.๑.๓ ประเด็น การท่องเที่ยว

๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

เป้าหมายที่ ๒ รายได้จากการท่องเที่ยวของเมืองรองเพิ่มขึ้น

- การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ

- อัตราส่วนรายได้จากการท่องเที่ยวของเมืองหลักและเมืองรอง

๒) แผนย่อย การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม

- แนวทางการพัฒนา

- สร้างคุณค่าและมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าและบริการบนฐานของทุนทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น
- พัฒนาปัจจัยแวดล้อมให้เอื้อต่อการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์เพื่อนำมาพัฒนาต่อยอดสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวได้แก่การส่งเสริมการวิจัย พัฒนา และการออกแบบ การสร้างนวัตกรรม การส่งเสริมการลงทุนการสร้างเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยว การสื่อสารและการคมนาคมการพัฒนาระบบฐานข้อมูล การส่งเสริมการตลาด และการสร้างเรื่องราวเพื่อบอกเล่านักท่องเที่ยว เป็นต้น
- เสริมสร้างศักยภาพผู้ประกอบการและบุคลากรในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเพื่อให้มีทักษะและองค์ความรู้ในธุรกิจตลอดห่วงโซ่อุปทานของการท่องเที่ยวทั้งด้านการออกแบบ การวิจัยและพัฒนา การสร้างนวัตกรรมเทคโนโลยีการบริหารจัดการธุรกิจและการตลาด เพื่อสร้างความแตกต่างและความโดดเด่นของสินค้าและบริการ ให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดท่องเที่ยว

- เป้าหมายของแผนย่อย

- รายได้จากการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรมเพิ่มขึ้น

- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

- อัตราการขยายตัวของรายได้จากการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม

๓) แผนย่อย การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ความงาม และแพทย์แผนไทย

- แนวทางการพัฒนา

- สร้างสรรค์การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพรูปแบบใหม่บนพื้นฐานของทรัพยากรที่มีศักยภาพในการบำบัด พื้นฟู รักษาสุขภาพโดยใช้ความคิดสร้างสรรค์นวัตกรรม และเอกลักษณ์ความเป็นไทยในการให้บริการ พร้อมทั้งสร้างความหลากหลายของกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพที่ได้มาตรฐานเป็นที่ยอมรับในระดับสากลและเชื่อมโยงกับกิจกรรมการท่องเที่ยวต่าง ๆ เช่น การใช้พุทธรักษา ร้อน น้ำแร่ สปาโคลน เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ เป็นต้น

- พัฒนาระดับคุณภาพผลิตภัณฑ์ด้านแพทย์แผนไทยให้มีมาตรฐานระดับสากลและสอดคล้องกับความต้องการของตลาดเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่ผลิตภัณฑ์ โดยการวิจัย พัฒนานวัตกรรมต่อยอดให้เกิดสินค้าใหม่และการแปรรูปผลิตภัณฑ์ พร้อมสร้างความเชื่อมั่นของผู้บริโภคต่อผลิตภัณฑ์การแพทย์แผนไทย
- เป้าหมายของแผนย่อย
 - รายได้จากการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ความงาม และแพทย์แผนไทยเพิ่มขึ้น
 - สถานประกอบการด้านการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพและบริการทางการแพทย์ได้รับมาตรฐานเพิ่มขึ้น
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ
 - อัตราการขยายตัวของรายได้จากการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ความงามและแพทย์แผนไทย
 - อัตราการเพิ่มขึ้นของจำนวนสถานประกอบการด้านการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพที่ได้รับมาตรฐานการท่องเที่ยว

๒.๒.๑.๔ ประเด็น พื้นที่และเมืองน่าอยู่อัจฉริยะ

๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

เป้าหมายที่ ๑ ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันเพิ่มขึ้น เกิดศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ และสังคม ในทุกภูมิภาคของประเทศ เพื่อกระจายความเจริญทางด้านเศรษฐกิจและสังคม

เป้าหมายที่ ๒ ประเทศไทยมีพื้นที่มีแผนผังภูมิโนเวสเพื่อเป็นกรอบในการพัฒนาเมืองน่าอยู่ ชนบทมั่นคง เกษตรยั่งยืน และอุตสาหกรรมเชิงนิเวศรวมทั้งผังพื้นที่อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ แหล่งโบราณคดี

เป้าหมายที่ ๓ ช่องว่างความเหลื่อมล้ำระหว่างพื้นที่ลดลง

- การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ
 - มูลค่าการลงทุนในเมืองเป้าหมายเฉลี่ยเพิ่มขึ้น

๒) แผนย่อย การพัฒนาเมืองน่าอยู่อัจฉริยะ

- แนวทางการพัฒนา
 - พัฒนาเมืองศูนย์กลางทางเศรษฐกิจให้เป็นเมืองอัจฉริยะที่มีความน่าอยู่โดยจัดระเบียบเมืองศูนย์กลางทางเศรษฐกิจให้เป็นกลไกสำคัญ ในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจในยุคดิจิทัล
 - พัฒนาเมืองขนาดกลางให้เป็นเมืองน่าอยู่ที่เป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจสังคมและการบริการให้กับพื้นที่โดยรอบ โดยเน้นการต่อยอดจากฐานเศรษฐกิจที่มีในพื้นที่

- ผลักดันให้เกิดการพัฒนาเมืองขนาดกลางและเมืองในพื้นที่พิเศษให้เป็นเมืองอัจฉริยะตามศักยภาพและความต้องการของประชาชนในพื้นที่
 - จัดทำฐานข้อมูลด้านการพัฒนาเมือง จัดทำและพัฒนาระบบข้อมูลขนาดใหญ่ที่มีการเชื่อมโยงการจัดการและการวิเคราะห์ข้อมูลที่ทุกหน่วยงานสามารถใช้งานร่วมกัน
 - พัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการเมือง
 - เป้าหมายของแผนย่อย : เมืองในพื้นที่ที่ได้รับการพัฒนาเพื่อกระจายความเจริญและลดความเหลื่อมล้ำ
 - การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ
 - จำนวนเมืองที่ได้รับการพัฒนาเมืองและยกระดับให้เป็นเมืองอัจฉริยะในพื้นที่ภาคตะวันออก ๒
- ๓) แผนย่อย การพัฒนาเมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศที่มีการบริหารจัดการตามแผนผังภูมินิเวศอย่างยั่งยืน
- แนวทางการพัฒนา
 - จัดทำฐานข้อมูลที่ใช้ได้ทุกหน่วยงานร่วมกัน ด้านการพัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรม อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ และพื้นที่อนุรักษ์
 - จัดทำแผนผังภูมินิเวศของพื้นที่ ตามเกณฑ์และมาตรฐานการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การจัดการสิ่งแวดล้อม การกำหนดเขตพื้นที่แนวกั้นชนโดยมีสัดส่วนของพื้นที่ป่า พื้นที่เกษตร พื้นที่ชนบท พื้นที่เมือง และพื้นที่อุตสาหกรรม ที่เหมาะสม
 - จัดให้มีหน่วยงาน/องค์กรที่จัดตั้งโดยภาครัฐ เพื่อให้ความรู้ ประสาน และบูรณาการภาคส่วนในการติดตามการพัฒนาพื้นที่ทั้งในระดับจังหวัด ระดับลุ่มน้ำ และระดับประเทศ
 - เป้าหมายของแผนย่อย
 - เมืองมีระบบจัดการสิ่งแวดล้อมและมลพิษที่มีประสิทธิภาพครอบคลุมและได้มาตรฐาน
 - การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ
 - จำนวนเมืองคุณภาพสิ่งแวดล้อมภายในเมืองอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน

๒.๒.๑.๕ ประเด็น โครงสร้างพื้นฐาน ระบบโลจิสติกส์ และดิจิทัล

๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

เป้าหมาย : ความสามารถในการแข่งขันด้านโครงสร้างพื้นฐานของกลุ่มจังหวัดดีขึ้น

- การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ
 - อันดับความสามารถในการแข่งขันด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๒) แผนย่อย โครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมและระบบโลจิสติกส์

- แนวทางการพัฒนา
 - เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการโลจิสติกส์ตลอดโซ่อุปทานทั้งภาคเกษตร ภาคอุตสาหกรรม และภาคบริการ

- เป้าหมายของแผนย่อย
 - ต้นทุนโลจิสติกส์ลดลง
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ
 - สัดส่วนต้นทุนโลจิสติกส์ของแต่ละจังหวัดต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดลดลง

๓) แผนย่อย โครงสร้างพื้นฐานด้านพลังงาน

- แนวทางการพัฒนา
 - สนับสนุนการเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงานในภาคอุตสาหกรรม ภาคธุรกิจ ภาคขนส่ง และภาคครัวเรือน ปรับเปลี่ยนพฤติกรรม การใช้พลังงานโดยมุ่งให้เกิดจิตสำนึกและความรับผิดชอบต่อ การใช้พลังงานอย่างคุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุด
- เป้าหมายของแผนย่อย : ประสิทธิภาพการใช้พลังงานของ ประเทศเพิ่มขึ้น
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ
 - สัดส่วนของการใช้ก๊าซธรรมชาติ ในการผลิตไฟฟ้าลดลง
 - สัดส่วนของการใช้พลังงานทดแทนที่ผลิตได้ภายในจังหวัด

๒.๒.๑.๖ ประเด็น ผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยุคใหม่

๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

เป้าหมาย : ผู้ประกอบการในทุกระดับเป็นผู้ประกอบการยุคใหม่ ที่มีบทบาทต่อระบบเศรษฐกิจเพิ่มมากขึ้น

- การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ
 - สัดส่วนผลิตภัณฑ์มวลรวมของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในจังหวัด

๒) แผนย่อย การสร้างความเข้มแข็งผู้ประกอบการอัจฉริยะ

- แนวทางการพัฒนา
 - สร้างและพัฒนาผู้ประกอบการในทุกระดับให้มีจิตวิญญาณของ การเป็นผู้ประกอบการ ขับเคลื่อนธุรกิจด้วยเทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ในการสร้างมูลค่าให้กับ สินค้าและบริการ การขยายช่องทางการตลาด การสร้างตรา สินค้าให้เป็นที่ยอมรับ และการใช้ประโยชน์จากทรัพย์สินทาง ปัญญาในเชิงพาณิชย์ รวมทั้งการปรับตัวสู่ธุรกิจรูปแบบใหม่ๆ พัฒนาผู้ประกอบการให้มีทักษะในการวิเคราะห์ และมีองค์ ความรู้ด้านการจัดการฐานข้อมูล สามารถใช้ประโยชน์จาก เทคโนโลยีและนวัตกรรมสมัยใหม่ รวมถึงคำนึงถึงการผลิต สินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพื่อการวางแผน ธุรกิจ ส่งเสริมการใช้ระบบประกันความเสี่ยงภัยของสินค้าและ บริการเพื่อสร้างความเชื่อมั่นและลดความเสี่ยงในการดำเนินธุรกิจ และส่งเสริมให้ผู้ประกอบการดำเนินธุรกิจอย่างมีธรรมาภิบาล

- พัฒนาวិสาหกิจเริ่มต้น โดยการส่งเสริมให้ต่อยอดแนวความคิดสามารถนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาสร้างธุรกิจ
 - ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมปรับปรุงแบบธุรกิจใหม่โดยนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาปรับใช้กับวิถีการค้าเน้นธุรกิจตลอดกระบวนการมากขึ้น เพื่อเพิ่มศักยภาพการแข่งขัน ลดต้นทุนและรองรับการเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมผู้บริโภค รวมทั้งเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการธุรกิจและการตลาด ตลอดจนสนับสนุนการพัฒนาสินค้าและบริการให้มีคุณภาพมาตรฐานสอดคล้องกับความต้องการของผู้บริโภคและสามารถเชื่อมโยงการผลิตกับผู้ประกอบการรายใหญ่
 - ส่งเสริมการรวมกลุ่มและสร้างเครือข่ายของผู้ประกอบการทั้งในและต่างประเทศให้เข้มแข็ง ผู้ประกอบการสามารถเกื้อหนุนและเชื่อมโยงกันทั้งในแนวดิ่งและแนวนอน รวมทั้งพัฒนาระบบและกลไกที่ทำให้เกิดความเชื่อมโยงของห่วงโซ่มูลค่าเพื่อเพิ่มอำนาจการต่อรองในตลาดที่สูงขึ้น เพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการการผลิตการขนส่งและโลจิสติกส์ และพัฒนาความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านในกลุ่มของตนให้ดียิ่งขึ้น
- เป้าหมายของแผนย่อย
 - เป้าหมายที่ ๑ การขยายตัวของวิสาหกิจเริ่มต้นในประเทศไทยเพิ่มขึ้น
 - เป้าหมายที่ ๒ ความสามารถในการแข่งขันด้านการใช้เครื่องมือและเทคโนโลยีดิจิทัลดีขึ้น
 - การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ
 - อัตราการขยายตัวจำนวนการก่อตั้งวิสาหกิจเริ่มต้นเพิ่มขึ้น
- ๓) แผนย่อย การสร้างโอกาสเข้าถึงตลาด
- แนวทางการพัฒนา
 - สนับสนุนผู้ประกอบการให้มีสินค้าและบริการที่มีอัตลักษณ์และตราสินค้าที่เด่นชัดให้ความสำคัญกับการผลิตโดยใช้ตลาดนำที่คำนึงถึงความต้องการของตลาดโดยเฉพาะตลาดที่มีมูลค่าสูงพร้อมทั้งพัฒนาบรรจุภัณฑ์สินค้าที่มีคุณภาพและมีความแตกต่าง เพื่อส่งเสริมการเข้าถึงตลาดต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในตลาดต่างประเทศ
 - สร้างและพัฒนาตลาดในประเทศสำหรับสินค้าที่มีคุณภาพมาตรฐานและสอดคล้องกับวิถีชีวิตของคนรุ่นใหม่ รวมทั้งตลาดสินค้าสำหรับกลุ่มเฉพาะ เช่น สินค้าอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ สินค้าเกษตรอินทรีย์สินค้าสำหรับกลุ่มผู้สูงอายุ เป็นต้น

- ส่งเสริมผู้ประกอบการในทุกระดับ รวมถึงเกษตรกรและวิสาหกิจชุมชนในการขยายช่องทางการตลาดผ่านการใช้สื่อแบบดั้งเดิมและบนอินเทอร์เน็ต โดยใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีดิจิทัลในการเข้าถึงและขยายช่องทางการตลาดทั้งในและต่างประเทศ ตลอดจนพัฒนาศูนย์กระจายสินค้าที่มีมาตรฐานในทุกภูมิภาค และมีระบบเทคโนโลยีที่ทันสมัยในกระบวนการกระจายสินค้าโดยประสานความร่วมมือกับภาคเอกชน
 - เป้าหมายของแผนย่อย
 - เป้าหมายที่ ๑ ความสามารถในการแข่งขันด้านการค้าระหว่างประเทศของประเทศไทยดีขึ้น
 - เป้าหมายที่ ๒ การขยายตัวการส่งออกของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพิ่มขึ้น
 - การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ
 - อันดับความสามารถในการแข่งขันด้านการค้าระหว่างประเทศโดย IMD
 - สัดส่วนการส่งออกของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อการส่งออก
- ๔) แผนย่อย การสร้างระบบนิเวศที่เอื้อต่อการดำเนินธุรกิจผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยุคใหม่
- แนวทางการพัฒนา
 - ส่งเสริมการเข้าถึงและการใช้ประโยชน์จากฐานข้อมูลในการสร้างโอกาสให้ภาคธุรกิจ โดยพัฒนาระบบฐานข้อมูลเกี่ยวกับองค์ความรู้สถิติ ผลการวิจัยและพัฒนา ทรัพย์สินทางปัญญา การตลาดและนวัตกรรม ให้สามารถดำเนินการประมวลผลข้อมูลขนาดใหญ่ที่มีความซับซ้อน ซึ่งรวมถึงการประมวลผลบนกลุ่มเมฆ ให้เป็นระบบที่รวบรวมข้อมูลและองค์ความรู้ที่เป็นปัจจุบัน บูรณาการ และต่อเนื่องให้ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ผู้ประกอบการชุมชน และเกษตรกรสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่จำเป็นต่อการวางแผนธุรกิจ ตลอดจนต่อยอดความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรมในการพัฒนาสินค้าและบริการของวิสาหกิจประเภทต่าง ๆ
 - สร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคการศึกษา และสถาบันวิชาการทั้งในและระหว่างประเทศ ในการส่งเสริมและพัฒนาผู้ประกอบการร่วมกัน โดยพัฒนาระบบและศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการยุคใหม่แบบครบวงจรและมีประสิทธิภาพเพื่อส่งเสริมให้ผู้ประกอบการประกอบธุรกิจอย่างเกื้อหนุนกันระหว่างผู้ประกอบการที่มีขนาดและศักยภาพต่างกัน โดยมีระบบจูงใจให้เกิดการถ่ายทอดเทคโนโลยีและการพัฒนาร่วมกันการเรียนรู้และให้คำปรึกษาทางด้าน

เทคโนโลยีและนวัตกรรมของภาคการผลิตและบริการทั้งในระดับส่วนกลางและชุมชน ตลอดจนส่งเสริมการจัดการ การผลิต และพัฒนาบุคลากรทางเทคโนโลยีขั้นสูงให้มีประสิทธิภาพและมีความคล่องตัวในการปฏิบัติงาน

- สนับสนุนให้เกิดพื้นที่ทำงานร่วม ทั้งในเชิงกายภาพและจาก การใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรมสำหรับผู้ประกอบการทุกระดับ เพื่อลดต้นทุนของธุรกิจ และเป็นแหล่งแลกเปลี่ยนข้อมูลองค์ความรู้ ทักษะ และนวัตกรรมที่ สะดวก รวดเร็ว และทันสมัยทั้งยังเป็นการเชื่อมต่อธุรกิจ ระหว่างกัน โดยเฉพาะการเชื่อมโยงธุรกิจขนาดใหญ่กับธุรกิจ ขนาดกลาง ขนาดย่อม หรือธุรกิจตั้งต้นใหม่
- สร้างโอกาสให้ผู้ประกอบการสามารถเข้าถึงตลาดจัดซื้อจัดจ้าง ภาครัฐได้มากขึ้นโดยส่งเสริมให้ผู้ประกอบการนำสินค้าและ บริการมาขึ้นบัญชีนวัตกรรมไทย มีการพัฒนานวัตกรรมตาม ความต้องการของภาครัฐ และบริการตรวจสอบคุณสมบัติและ ประกาศขึ้นทะเบียนบัญชีนวัตกรรมไทยโดยมีแนวทางการ จัดซื้อจัดจ้างสินค้าที่ขึ้นบัญชีนวัตกรรมอย่างชัดเจน
- ยกระดับบริการและโครงสร้างพื้นฐานทางคุณภาพ ดำเนินการ เชิงรุกเพื่อแก้จุดอ่อนและเสริมสร้างจุดแข็งของระบบ นวัตกรรมไทยโดยยกระดับบริการโครงสร้างพื้นฐานทาง คุณภาพของประเทศ

● เป้าหมายของแผนย่อย

- อันดับนโยบายของภาครัฐที่มีต่อวิสาหกิจและผู้ประกอบการ ด้านการสนับสนุนและความสอดคล้องของนโยบายดีขึ้น
- การเจริญเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมของพื้นที่เขตเศรษฐกิจ พิเศษทั้งหมดเพิ่มขึ้น
- การลงทุนในพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษทั้งหมดได้รับการ ยกย่อง

● การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ

- อันดับนโยบายของภาครัฐที่มีต่อวิสาหกิจและผู้ประกอบการ ด้านการสนับสนุนและความสอดคล้องของนโยบาย
- อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมของพื้นที่
- มูลค่าการลงทุนในพื้นที่

๒.๒.๑.๗ ประเด็น การเติบโตอย่างยั่งยืน

๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

เป้าหมาย : สภาพแวดล้อมของประเทศไทยมีคุณภาพดีขึ้นอย่าง ยั่งยืน

● การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ

- อันดับของประเทศด้านความยั่งยืนและคุณภาพสิ่งแวดล้อม

๒) แผนย่อย การสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว

- แนวทางการพัฒนา

- ส่งเสริมการบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน โดยพัฒนาและส่งเสริมโรงงานอุตสาหกรรม นิคมอุตสาหกรรม และเมืองอุตสาหกรรมตามแนวทางอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ที่ช่วยสร้างการเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคม รวมทั้งการขับเคลื่อนเกษตรกรรมยั่งยืน ทั้งการเพาะปลูก ปศุสัตว์ และประมง ตลอดจนห่วงโซ่มูลค่า และกำหนดให้ผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พร้อมติดฉลากสิ่งแวดล้อม และส่งเสริมการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีการผลิตให้เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และมีมาตรการเพื่อจำกัดการใช้เทคโนโลยีหรือเครื่องจักรที่ไม่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมตามช่วงเวลาที่เหมาะสมพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน เพื่อให้แหล่งท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ มีมาตรฐานตามแนวทางการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน โดยส่งเสริมทั้งอุปสงค์และอุปทานและนวัตกรรม เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและประโยชน์สูงสุดต่อประชาชนในท้องถิ่น รวมทั้งการขับเคลื่อนการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืนในระดับประเทศ ทั้งด้านการพัฒนาเครือข่ายที่ประกอบด้วยสมาชิกจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องการยกระดับโครงสร้างพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี

- เป้าหมายของแผนย่อย

- การบริโภคและการผลิตของประเทศมีความยั่งยืนสูงขึ้น

- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

- ดัชนีสมรรถนะสิ่งแวดล้อม ๕๐ คะแนน

๓) แผนย่อย การสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ

- แนวทางการพัฒนา

- ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก
- มุ่งเป้าสู่การลงทุนที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของภาครัฐและภาคเอกชน

- เป้าหมายของแผนย่อย

- การปล่อยก๊าซเรือนกระจกของประเทศไทยลดลง

- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

- ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกโดยรวมในสาขาพลังงานและขนส่งสาขากิจกรรมการอุตสาหกรรมและการใช้ผลิตภัณฑ์และสาขาการจัดการของเสียลดลง

- ๔) แผนย่อย การจัดการมลพิษที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และสารเคมีในภาคเกษตรทั้งระบบให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล
- แนวทางการพัฒนา
 - จัดการคุณภาพอากาศ เสียง และความสั่นสะเทือน
 - จัดการคุณภาพน้ำในแหล่งน้ำผิวดิน แหล่งน้ำใต้ดิน และแหล่งน้ำทะเลคุณภาพเหมาะสมกับประเภทการใช้ประโยชน์
 - จัดการขยะมูลฝอย มูลฝอยติดเชื้อ ของเสียอันตรายและกากอุตสาหกรรมให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล
 - เป้าหมายของแผนย่อย
 - คุณภาพอากาศ เสียง และความสั่นสะเทือนอยู่ระดับมาตรฐานของประเทศไทย
 - คุณภาพน้ำในแหล่งน้ำผิวดิน แหล่งน้ำใต้ดินและแหล่งน้ำทะเลมีคุณภาพเหมาะสมกับประเภทการใช้ประโยชน์
 - การจัดการขยะมูลฝอย มูลฝอยติดเชื้อ ของเสียอันตรายสารเคมีในภาคการเกษตรและการอุตสาหกรรมมีประสิทธิภาพมากขึ้น
 - การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ
 - คุณภาพอากาศ เสียง และความสั่นสะเทือนอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานประเทศไทย
 - คุณภาพของน้ำในแหล่งน้ำผิวดิน แหล่งน้ำทะเล และแหล่งน้ำใต้ดินอยู่ในเกณฑ์เหมาะสมกับประเภทของการใช้ประโยชน์ ของพื้นที่เป้าหมายทั้งหมด

๒.๒.๒ แผนการปฏิรูปประเทศ ด้านเศรษฐกิจ

หัวข้อที่ ๑ การปฏิรูปด้านความสามารถในการแข่งขัน

ประเด็นการปฏิรูปที่ ๑ : อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ

ประเด็นการปฏิรูปที่ ๒ : อุตสาหกรรมการเกษตร

ประเด็นการปฏิรูปที่ ๓ : อุตสาหกรรมอาหาร

ประเด็นการปฏิรูปที่ ๔ : อุตสาหกรรมเศรษฐกิจชีวภาพ

ประเด็นการปฏิรูปที่ ๕ : อุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้า

ประเด็นการปฏิรูปที่ ๖ : อุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้าอัจฉริยะ

ประเด็นการปฏิรูปที่ ๗ : อุตสาหกรรมเศรษฐกิจดิจิทัล

ประเด็นการปฏิรูปที่ ๘ : อุตสาหกรรมการศึกษา

ประเด็นการปฏิรูปที่ ๙ : อุตสาหกรรมสาธารณสุข

ประเด็นการปฏิรูปที่ ๑๐ : การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

- อาชีวศึกษา (สนับสนุน)

ประเด็นการปฏิรูปที่ ๑๑ : การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

- อุดมศึกษา (สนับสนุน)

ประเด็นการปฏิรูปที่ ๑๒ : การเพิ่มประสิทธิภาพทางเทคโนโลยี

- โครงสร้างพื้นฐาน ทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (สนับสนุน)

ประเด็นการปฏิรูปที่ ๑๓ : การเพิ่มประสิทธิภาพทางเทคโนโลยี

- Big data (สนับสนุน)

ประเด็นการปฏิรูปที่ ๑๔ : การเพิ่มระดับการแข่งขันทางธุรกิจ

- หน่วยงานดูแลควบคุมด้านกฎหมายด้านการแข่งขันทางการค้า
และตลาดเสรี (สนับสนุน)

ประเด็นการปฏิรูปที่ ๑๕ : คณะทำงานด้านการประชาสัมพันธ์
(สนับสนุน)

ประเด็นการปฏิรูปที่ ๑๖ : การเพิ่มระดับการแข่งขันทางธุรกิจ

- วิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม (สนับสนุน)

ประเด็นการปฏิรูปที่ ๑๗ : การเพิ่มระดับการแข่งขันทางธุรกิจ

- ความยากง่ายในการประกอบธุรกิจ (สนับสนุน)

หัวข้อที่ ๒ การปฏิรูปด้านความเท่าเทียมและการเติบโตอย่างมีส่วนร่วม

หัวข้อย่อย ๒.๑ การยกระดับรายได้และคุณภาพชีวิตในระดับบุคคล

ประเด็นการปฏิรูปที่ ๑ : การสร้างและใช้ Big Data ภาคเกษตร

ประเด็นการปฏิรูปที่ ๖ : การจัดตั้ง Centre of Excellence สำหรับ
ภาคเกษตร

ประเด็นการปฏิรูปที่ ๘ : การสร้างแรงงานคุณภาพ (Super Worker)
และเชื่อมโยงแรงงานสู่ตลาดอย่างครบวงจร

หัวข้อย่อย ๒.๒ : การเสริมสร้างพลังอำนาจชุมชน

ประเด็นการปฏิรูปที่ ๒ : การพัฒนาธุรกิจชุมชน

ประเด็นการปฏิรูปที่ ๙ : การสร้างความมีส่วนร่วมจากภาคเอกชน
ในการลดความเหลื่อมล้ำ

หัวข้อที่ ๓ : การปฏิรูปสถาบันทางเศรษฐกิจ

หัวข้อย่อย ๓.๓ การปฏิรูปสถาบันด้านการส่งเสริมผลิตภาพ
การมาตรฐานและนวัตกรรม

หัวข้อย่อย ๓.๔ การปฏิรูปสถาบันทางเศรษฐกิจเพื่อการบริหารการ
ส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดเล็ SMEs

หัวข้อย่อย ๓.๕ การปฏิรูปหน่วยงาน ขับเคลื่อน ติดตาม และ
ประเมินผลการพัฒนาเศรษฐกิจ (Oversight Body)

๒.๒.๓ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓

เป้าหมายหลักเพื่อพลิกโฉมประเทศไปสู่

“เศรษฐกิจสร้างคุณค่า สังคม เติบโตอย่างยั่งยืน”

หรือ

“Hi-Value and Sustainable Thailand”

๑) วัตถุประสงค์

หลัก

- เพื่อเป็นแผนระยะทิศทางและเป้าหมายการพัฒนาที่ภาคอุตสาหกรรมควรให้ความสำคัญและมุ่งดำเนินการในระยะ ๑ ปี โดยคำนึงถึงพลวัตและเชื่อมโยงการพัฒนาที่เผชิญอยู่

รอง

- เพื่อเชื่อมโยง (Connectivity) กับประเทศต่าง ๆ ทั้งในระบบอนุภูมิภาค ภูมิภาค และนานาชาติได้อย่างสมบูรณ์และมีประสิทธิภาพ รวมทั้งให้ประเทศไทยมีบทบาทและสร้างสรรค์ในด้านการค้า การบริการ และการลงทุนภายใต้กรอบความร่วมมือต่าง ๆ ทั้งในระดับอนุภูมิภาค ภูมิภาค และโลก

๒) มิติการพัฒนา

หลัก

- ภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย
- โอกาสและความเสมอภาคทางเศรษฐกิจและสังคม
- ความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๓) หมายเหตุ ๑ เกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

๓.๑ เป้าหมาย

- ยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันและเศรษฐกิจท้องถิ่นและผู้ประกอบการรายย่อยสามารถเชื่อมโยงกับห่วงโซ่มูลค่าของภาคการผลิตและบริการ
- เปลี่ยนผ่านไปสู่ความยั่งยืนโดยการใช้ทรัพยากรธรรมชาติในการผลิตและสอดคล้องกับขีดความสามารถในการรองรับของระบบนิเวศ

๓.๒ แนวทางการพัฒนา

- การพัฒนาภาคเกษตรอุตสาหกรรม
- การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบบริหารจัดการเพื่อคุณภาพและความยั่งยืนของภาคเกษตร

๓.๓ กลยุทธ์

- กลยุทธ์ที่ ๑ การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมแบบมุ่งเป้า เพื่อให้เกิดการยกระดับกระบวนการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่ม
- กลยุทธ์ที่ ๒ การส่งเสริมการผลิตและการขยายตัวของตลาด ของสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปที่มีมูลค่าเพิ่มสูง

๔) หมายเหตุ ๔ การแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง

๔.๑ เป้าหมาย

- การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและการบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม โดยการใช้นวัตกรรมในการผลิตสินค้าและจัดบริการทางการแพทย์และสุขภาพ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจควบคู่กับแนวทางในการพัฒนาระบบบริหารจัดการภาวะฉุกเฉินด้านสุขภาพและระบบบริการสุขภาพ

๔.๒ แนวทางการพัฒนา

- การพัฒนาศักยภาพในการสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจจากสินค้าและบริการสุขภาพ
- พัฒนานองค์ความรู้ด้านการแพทย์และสาธารณสุขมีศักยภาพเอื้อต่อการสร้างมูลค่าเพิ่มในสินค้าและบริการสุขภาพ

๔.๓ กลยุทธ์

- กลยุทธ์ที่ ๑ บริการทางการแพทย์ที่มีศักยภาพในการสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ
- กลยุทธ์ที่ ๓ การสร้างมูลค่าเพิ่มให้อุตสาหกรรมทางการแพทย์และสุขภาพ
- กลยุทธ์ที่ ๖ การยกระดับศักยภาพระบบบริหารจัดการภาวะฉุกเฉินด้านสาธารณสุขเพื่อลดผลกระทบกับความต้องการของตลาดและประชาชนแต่ละกลุ่ม

๕) หมายเหตุ ๗ SMEs ที่เข้มแข็งศักยภาพสูงแข่งขันได้

๕.๑ เป้าหมาย

- วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็งมีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้ปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรมผ่านการสร้างและพัฒนาผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมกับห่วงโซ่มูลค่าโลก

๕.๒ แนวทางการพัฒนา

- พัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้มีศักยภาพในการดำเนินธุรกิจสามารถยกระดับและปรับตัวเข้าสู่การแข่งขันใหม่

๕.๓ กลยุทธ์

- กลยุทธ์ที่ ๔ การส่งเสริมการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้เป็นผู้ประกอบการในยุคดิจิทัล
- กลยุทธ์ที่ ๗ การส่งเสริมวิสาหกิจเพื่อสังคมให้มีศักยภาพการดำเนินการในเชิงธุรกิจ

๖) หมายเหตุ ๑๐ เศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

๖.๑ เป้าหมาย

- ใช้เศรษฐกิจหมุนเวียนและทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพสร้างมูลค่าและรายได้ อนุรักษ์ ปั่นฟู มีการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน

๖.๒ แนวทางการพัฒนา

- ผลักดันแนวทางเศรษฐกิจหมุนเวียนและการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพสร้างมูลค่าและรายได้
- การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ ปั่นฟู และมีการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน
- ระบบการจัดการการปล่อยก๊าซเรือนกระจกและมลพิษลดลง

๖.๓ กลยุทธ์

- กลยุทธ์ที่ ๑ การพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการตามหลักเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ
- กลยุทธ์ที่ ๔ การพัฒนาเทคโนโลยี นวัตกรรมและกลไกสนับสนุนเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

๒.๒.๔ นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ

๑) นโยบายความมั่นคงแห่งชาติที่ ๑๑

รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒) แผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ รองรับนโยบายที่ ๑๑

๓) เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อเป็นรากฐานการพัฒนาอย่างสมดุลและยั่งยืน

๔) ตัวชี้วัด

๑. ระดับความสำเร็จในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อเป็นรากฐานการพัฒนาอย่างสมดุล

๒. ระดับความสำเร็จในการจัดการสิ่งแวดล้อมให้มีคุณภาพและสามารถป้องกันหรือ ลดผลกระทบต่อชุมชนจากการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สอดคล้องกับ เกณฑ์มาตรฐานระดับสากลและพันธกรณีของไทย

๕) กลยุทธ์

๑. เสริมสร้างให้ทุกภาคส่วนมีจิตสำนึกและตระหนักถึงสิทธิและหน้าที่ในการมีส่วนร่วมบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างมั่นคงและยั่งยืนตามแนวทางประชารัฐ

๒. เสริมสร้างประสิทธิภาพการจัดการสิ่งแวดล้อมควบคู่กับการปกป้องสิทธิชุมชน และแก้ปัญหาข้อขัดแย้งที่เกิดขึ้นกับประชาชน โดยใช้กลไกการมีส่วนร่วมของภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และประชาชน เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์ นโยบายการคลัง และการบังคับใช้กฎหมาย รวมถึงพัฒนา กระบวนการยุติธรรมด้านสิ่งแวดล้อม

๓. เพิ่มประสิทธิภาพกลไกการตรวจสอบและเฝ้าระวังภัยคุกคามทาง ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจากภายนอกประเทศ โดยเฉพาะปัญหาขยะอิเล็กทรอนิกส์ การลักลอบ นำเข้าวัตถุมีพิษ สารเคมีอันตรายและกากของเสียต่าง ๆ จากโรงงานอุตสาหกรรมของต่างชาติที่เข้ามาตั้ง ในอาณาเขตของประเทศไทย ซึ่งปล่อยของเสียกระทบสิ่งแวดล้อม

แผนระดับที่ ๓ ที่เกี่ยวข้อง

- แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย ๔.๐ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐)
โดย สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต
โดย สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปอาหาร พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๗๙
โดย สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ
โดย กรมโรงงานอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติการด้านการปรับโครงสร้างอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทรายทั้งระบบ
พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
โดย สำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย กระทรวงอุตสาหกรรม
- ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการแร่ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) และแผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐
โดย คณะกรรมการนโยบายบริหารจัดการแร่แห่งชาติ (คนร.)
- แผนปฏิบัติการด้านดิจิทัล ของกระทรวงอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
โดย สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติราชการรายปี พ.ศ. ๒๕๖๗ ของกระทรวงอุตสาหกรรม
 - แผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดจันทบุรี
 - แผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดตราด
 - แผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดนครนายก
 - แผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดปราจีนบุรี
 - แผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสระแก้ว

ส่วนที่ ๓ สารสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๒
รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙

๓.๑ การประเมินสถานการณ์ ปัญหา และความจำเป็นของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนา
อุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๒ (จังหวัดจันทบุรี ตราด นครนายก ปราจีนบุรี และสระแก้ว)

๓.๑.๑ ข้อมูลสภาพทั่วไปของกลุ่มจังหวัด

ที่ตั้งและอาณาเขต

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๒ ประกอบด้วย จังหวัด ๕ จังหวัด ได้แก่ จังหวัดจันทบุรี ตราด นครนายก ปราจีนบุรี สระแก้ว และครอบคลุมพื้นที่ทั้งหมด ๑๔,๕๓๕,๓๑๒.๕ ไร่ หรือ ๒๓,๒๕๖,๕๐๐ ตารางกิโลเมตร เป็นกลุ่มจังหวัดทางภาคตะวันออกของ ๕ จังหวัดใน ๘ จังหวัด โดยพื้นที่ภาคตะวันออกทั้งภาคมีเนื้อที่รวม ๓๖,๕๐๒.๕๐ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ร้อยละ ๗.๑๑๔ ของเนื้อที่ทั้งประเทศ ประกอบด้วย ๘ จังหวัด ได้แก่ นครนายก ปราจีนบุรี ฉะเชิงเทรา ชลบุรี ระยอง จันทบุรี ตราด และสระแก้ว

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๒ มีที่ตั้งในภาคตะวันออกอยู่ระหว่างละติจูดที่ ๑ องศาเหนือ ถึง ๑๔ องศาเหนือและลองจิจูด ๑๐๑ องศาตะวันออก ถึง ๑๐๓ องศาตะวันออก มีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดต่าง ๆ ดังนี้

ทิศเหนือ

จรดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ติดต่อกับจังหวัดสระบุรี จังหวัดนครราชสีมา จังหวัดบุรีรัมย์ ดินแดนที่อยู่เหนือสุดอยู่ที่เขาใหญ่ อำเภอประจันตคาม จังหวัดปราจีนบุรี

ทิศใต้

จรดทะเลด้านอ่าวไทย

ติดต่อกับอ่าวไทย ดินแดนที่อยู่ทางใต้สุดของภาคตะวันออก คือ แหลมสารพัดพิษ อำเภอคลองใหญ่ จังหวัดตราด

ทิศตะวันออก

จรดราชอาณาจักรกัมพูชา

ติดต่อกับราชอาณาจักรกัมพูชา โดยมีแนวเทือกเขาบรรทัดเป็นพรมแดน

ดินแดนที่อยู่ทางตะวันออกสุด คือ แหลมสารพัดพิษ อำเภอคลองใหญ่ จังหวัดตราด

ทิศตะวันตก

จรดภาคตะวันออก

ติดต่อกับจังหวัดฉะเชิงเทรา จังหวัดชลบุรี จังหวัดระยอง และอ่าวไทย

ลักษณะภูมิประเทศ ภาคตะวันออก มีลักษณะภูมิประเทศเป็นเทือกเขาและที่ราบสลับภูเขา ลูกเตี้ยๆ บริเวณชายฝั่ง ทะเลตะวันออกมีเทือกเขาจันทบุรีทอดตัวไปทางตะวันตกจนจรดกับเทือกเขาพนมดงรัก ซึ่งทอดยาวจากเหนือ ถึงใต้เป็นเส้นแบ่งอาณาเขต ระหว่างไทยกับประเทศกัมพูชา ทางตะวันตกและทางใต้ติดกับทะเลอ่าวไทยมี แม่น้ำสายสำคัญ ได้แก่ แม่น้ำจันทบุรี แม่น้ำตราด แม่น้ำระยอง และแม่น้ำประแสร์ ซึ่งไหลลงสู่ทะเลอ่าวไทย ชายฝั่งทะเลที่เรียบยาว ไค้งเว้า ท้องทะเลตะวันออกเต็มไปด้วยกลุ่มเกาะน้อยใหญ่หลายแห่ง ที่สำคัญได้แก่เกาะช้าง เกาะหมาก เกาะกูด ในจังหวัดตราด เกาะเสม็ด เกาะมัน ในจังหวัดระยอง เกาะล้าน เกาะสีชัง ในจังหวัดชลบุรี ส่วนบริเวณปากแม่น้ำเป็นพื้นที่ป่าชายเลนที่อุดมสมบูรณ์ ซึ่งเกิดจากการทับถมของตะกอนโคลนตมที่แม่น้ำสายต่างๆ พัดพามา เป็นบริเวณที่มีความสำคัญต่อระบบนิเวศของสิ่งมีชีวิตเล็กๆ ในภูมิภาคตะวันออก จากสภาพภูมิศาสตร์ ภูมิอากาศ ความอุดมสมบูรณ์ของพื้นที่ และท้องทะเลที่กว้างใหญ่ ประชากรจึงประกอบ อาชีพที่หลากหลาย ได้แก่ สวนผลไม้ เช่น เงาะ ทุเรียน มังคุด สับปะรด สวนยางพาราที่นำพันธุ์มาจากภาคใต้ มีการทำประมงชายฝั่ง ประมงน้ำจืด จำหน่ายอาหารทะเลสด รวมทั้งอาหารแปรรูปต่างๆ มีโรงงานอุตสาหกรรมในนิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด ซึ่งกำหนดให้เป็นแหล่งอุตสาหกรรมหนักที่ต้องใช้พลังงานจากก๊าซธรรมชาติเป็นวัตถุดิบ เป็นแหล่งรวมแร่ธาตุที่มีค่าของประเทศ รวมไปถึงการเป็นผู้ส่งออกรายใหญ่ของโลก ด้วยภูมิภาคแห่งนี้ยังเป็นที่ตั้งของสนามบินอู่ตะเภา ซึ่งเป็นสนามบินของทหาร ใช้เป็นที่จอดเครื่องบินขนส่งร่วมข้ามรบ ระหว่างไทยกับสหรัฐอเมริกา อีกทั้งยังใช้เป็นสนามบินสำหรับเครื่องบินเช่าเหมาของนักท่องเที่ยวจากต่างประเทศ โดยมีรายละเอียดของจังหวัดในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๒ ดังนี้

จังหวัดจันทบุรี ตั้งอยู่ในพื้นที่ชายฝั่งทะเลภาคตะวันออกของประเทศไทย เป็นเมืองที่อุดมสมบูรณ์ด้วยทรัพยากรธรรมชาติทั้งในดิน และในน้ำมีสภาพภูมิประเทศและภูมิอากาศที่เอื้ออำนวยต่อการทำการเกษตรโดยเฉพาะการเพาะปลูกผลไม้ที่ขึ้นชื่อของจังหวัด ได้แก่ ทุเรียน เงาะ มังคุด ลำไย และพืชผลทางการเกษตรอื่นๆ เช่น พริกไทยและยางพารา ส่วนบริเวณชายฝั่งก็มีการประมง จึงเป็นเมืองที่อุดมสมบูรณ์ไปด้วยอาหารทะเลนานาชนิดและในอีกแง่มุมหนึ่ง จันทบุรีคือศูนย์กลางธุรกิจด้านอัญมณีที่มีชื่อเสียงแพร่หลายไปทั่วโลก เป็นแหล่งรวมช่างฝีมือในการเจียระไนอัญมณีและทำเครื่องประดับต่าง ๆ ทั้งยังมีสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่สวยงามหลายแห่ง และมีแหล่งท่องเที่ยวอื่น ๆ ที่น่าสนใจมากมาย ทั้งศาสนสถาน โบราณสถานและโบราณวัตถุ จึงทำให้จันทบุรีเป็นจังหวัดท่องเที่ยวที่สำคัญอีกแห่งหนึ่งของประเทศในปัจจุบัน จันทบุรีอยู่ห่างจากกรุงเทพฯ ประมาณ ๒๔๕ กิโลเมตร มีพื้นที่ประมาณ ๖,๓๓๘ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๓,๙๖๑,๒๕๐ ไร่ จังหวัดจันทบุรีแบ่งเขตการปกครองออกเป็น ๑๐ อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองจันทบุรี อำเภอนาใหม่ อำเภอลอง อำเภอสอยดาว อำเภอแหลมงอบ อำเภอโป่งน้ำร้อน อำเภอขลุง อำเภอแหลมสิงห์ อำเภอเกาะกูด และอำเภอเกาะช้าง

จังหวัดตราด อยู่ห่างจากกรุงเทพฯ ๓๑๕ กิโลเมตร เป็นจังหวัดชายแดนทางภาคตะวันออกของประเทศไทยติดกับประเทศกัมพูชาโดยมีเขาบรรทัดเป็นพรมแดนธรรมชาติ มีเกาะเล็กเกาะใหญ่อยู่ ๕๒ เกาะ ประกอบด้วยสถานที่ท่องเที่ยวที่สวยงามอาทิเช่น หาดทรายสีขาวยาวและแนวปะการัง อีกทั้งเป็นจังหวัดที่มีผลไม้หลากหลายและเป็นเขตการประมง ตราดยังเป็นแหล่งอัญมณีที่สำคัญมีการขุดพบ “พลอยแดง” หรือ “ทับทิมสยาม” ในเขตสำคัญบ่อไร่เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๑๔ จังหวัดตราดอยู่ห่างจากกรุงเทพฯ ๓๑๕ กิโลเมตร มีพื้นที่ประมาณ ๒,๘๑๙ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๑,๗๖๑,๘๗๕ ไร่ เป็นจังหวัดชายแดนทางภาคตะวันออกของประเทศไทย แบ่งการปกครองออกเป็น ๗ อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองตราด อำเภอเขาสมิง อำเภอแหลมงอบ อำเภอลองใหญ่ อำเภอบ่อไร่ อำเภอเกาะกูด และอำเภอเกาะช้าง

จังหวัดนครนายก เป็นเมืองที่มีขนาดไม่ใหญ่ เจียบสบเหมาะกับการอยู่อาศัยและท่องเที่ยวพักผ่อน เป็นเมืองในฝันใกล้กรุงเทพฯ ซึ่งมีแหล่งท่องเที่ยวมากมายทั้งทางธรรมชาติและวัฒนธรรม รวมถึงมีกิจกรรมที่สามารถทำได้ทั้งครอบครัว สภาพพื้นที่โดยทั่วไปเป็นที่ราบอยู่ในหุบเขาตอนเหนือทางตะวันออกเป็นเนินสูงและป่าเขาติดต่อกับเขาดงพญาเย็น ส่วนทางตอนกลางและตอนใต้เป็นที่ราบลุ่ม ภูเขาที่สำคัญคือ เขาใหญ่ เขาเขียว เขาชะโงกและเขานางรอง เป็นต้น ซึ่งเป็นแหล่งต้น น้ำลำธารและน้ำตกที่สวยงามหลายแห่ง จังหวัดนครนายกมีพื้นที่ประมาณ ๒,๑๒๒ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๑,๓๒๖,๒๕๐ ไร่ แบ่งการปกครอง เป็น ๔ อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองนครนายก อำเภอบ้านนา อำเภอปากพลี อำเภอองครักษ์

จังหวัดปราจีนบุรี ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกของภาคกลาง เป็นอีกจังหวัดหนึ่งที่มีทรัพยากรในด้านการท่องเที่ยวมากมายและหลากหลายรูปแบบ โดยเฉพาะผืนป่ามรดกโลกของอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่และอุทยานแห่งชาติทับลาน ที่นับเป็นสมบัติล้ำค่าในด้านของทรัพยากรธรรมชาติทั้งของประเทศและของโลก เดิมปราจีนบุรีเป็นจังหวัดใหญ่ มีพื้นที่กว้างขวางเป็นอันดับ ๖ ของประเทศ แต่ภายหลังได้มีการแยกจังหวัดออกจากมณฑลปราจีน ตั้งเป็นจังหวัดนครนายกและฉะเชิงเทราและในปี พ.ศ. ๒๕๓๖ ก็ได้มีพระราชบัญญัติแยกพื้นที่บางอำเภอออกจากจังหวัดปราจีนบุรีอีกครั้งแล้วตั้งเป็นจังหวัดสระแก้ว จังหวัดปราจีนบุรีจึงมีขนาดเท่ากับในปัจจุบันนับแต่นั้นมา จังหวัดปราจีนบุรีมีเนื้อที่ประมาณ ๔,๗๖๒ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๓,๐๕๔,๔๔๙ ไร่ จัดเป็นจังหวัดที่มีขนาดใหญ่เป็นอันดับที่ ๔๕ ของประเทศไทย แบ่งการปกครองออกเป็น ๗ อำเภอ คือ อำเภอเมืองปราจีนบุรี อำเภอบ้านสร้าง อำเภอประจันตคาม อำเภอศรีมโหสถ อำเภอศรีมหาโพธิ อำเภอกบินทร์บุรี และอำเภอนาดี

จังหวัดสระแก้ว เป็นจังหวัดชายแดนตะวันออก มีอารยธรรมโบราณ โดยจะเห็นได้จากกลุ่มปราสาทโบราณที่มีมากมายกระจายอยู่ทั่วจังหวัด และโบราณวัตถุที่หลงเหลือบอกเล่าเรื่องราวประวัติศาสตร์ ความรุ่งเรืองของแผ่นดินในอดีตให้แก่คนรุ่นหลัง นอกจากแหล่งโบราณสถานที่น่าศึกษาทางประวัติศาสตร์แล้ว จังหวัดสระแก้วยังมีทรัพยากรธรรมชาติอุดมสมบูรณ์ เช่น อุทยานแห่งชาติปางสีดา ที่เป็นทั้งรู้จักกันดี ในบรรดาผู้รักธรรมชาติและอุทยานแห่งชาติตาพระยา อุทยานแห่งชาติแห่งใหม่ ที่มีแนวเขตติดต่อระหว่างไทยกับกัมพูชา ซึ่งเป็นผืนป่าที่เชื่อมต่อกัน ทำให้เป็นเขตที่มีการเชื่อมโยงของสัตว์ป่าไปมาระหว่างประเทศอย่างน่าสนใจ จังหวัดสระแก้วยังมีประติมากรรมหัตถกรรมทางธรรมชาติให้นักท่องเที่ยวชมและศึกษา อย่างเช่น "ละลุ" ที่มีลักษณะแปลกตาตั้งอยู่สุดชายแดนอรัญประเทศ เป็นประตูบานใหญ่ที่เปิดไปสู่ประเทศกัมพูชา เชื่อมการคมนาคมและการท่องเที่ยวระหว่างประเทศให้เป็นเส้นทางเดียวกัน ชาวไทยและชาวเขมรมีการข้ามฝั่งเพื่อค้าขายสินค้าและท่องเที่ยวกัน เป็นประจำ จึงทำให้ที่นี่มีสีสัน ผู้คนหลากหลายเผ่าพันธุ์ มีเสน่ห์น่ามอง มีตลาดโรงเกลือที่เต็มไปด้วยของแปลกราคาถูกและสินค้ามือสองจากนานาประเทศเพื่อนบ้าน จังหวัดสระแก้ว มีพื้นที่ประมาณ ๗,๑๙๕.๑๓๘ ตารางกิโลเมตร มีพรมแดนติดต่อกับประเทศกัมพูชา ทางทิศตะวันออก ยาวประมาณ ๑๖๕ กิโลเมตร ห่างจากกรุงเทพมหานครโดยทางรถยนต์ ๒๓๖ กิโลเมตร เป็นจังหวัดที่มีขนาดใหญ่เป็นอันดับที่ ๒๘ ของประเทศไทย สภาพพื้นที่มีทั้งที่ราบ ที่ราบสูง และภูเขาสูงสลับซับซ้อนมีความสูงจากระดับน้ำทะเลปานกลางเฉลี่ย ๗๔ เมตร โดยแบ่งการปกครองออกเป็น ๙ อำเภอ คือ อำเภอเมืองสระแก้ว อำเภอคลองหาด อำเภอตาพระยา อำเภอวังน้ำเย็น อำเภอวัฒนานคร อำเภออรัญประเทศ อำเภอเขาฉกรรจ์ อำเภอโคกสูง และอำเภอวังสมบูรณ์

โดยรวมของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๒ ในปัจจุบัน จังหวัดจันทบุรี เป็นศูนย์กลางการค้า อัญมณีขนาดใหญ่และมีความโดดเด่นด้านการท่องเที่ยวชุมชน จังหวัดตราดมีสถานที่ท่องเที่ยวทางทะเล ที่สำคัญและยังมีแนวโน้มที่จะสร้างสนามบินพาณิชย์ เพื่อเชื่อมต่อการค้าการลงทุนกับประเทศเพื่อนบ้าน โดยจังหวัดสระแก้ว จันทบุรี และตราด มีชายแดนติดต่อกับประเทศกัมพูชา มีด่านชายแดนและจุดผ่อนปรน ที่เป็นดินแดนการค้าชายแดนฝั่งกัมพูชาและมีการค้าชายแดนสูงเป็นอันดับ ๑ ของการค้าชายแดนฝั่งกัมพูชา และจังหวัดในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๒ ยังอยู่ในพื้นที่ที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนตามมาตรการส่งเสริม การลงทุนในพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน หรือ SEZ (Special Economic Zones) ได้แก่ จังหวัด สระแก้ว และจังหวัดตราด สำหรับจังหวัดปราจีนบุรี เป็นจังหวัดที่มีนิคมอุตสาหกรรมแห่งเดียวในกลุ่มจังหวัด และมีเขตอุทยานแห่งชาติ มีธรรมชาติที่สวยงามและพื้นที่ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเก่าแก่มากในยุครัตนโกสินทร์ (พุทธศตวรรษที่ ๑๒ - ๑๖) และจังหวัดนครนายกเป็นเมืองแห่งการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและธรรมชาติที่อยู่ใกล้ กรุงเทพมหานคร และเคยได้รับการคัดเลือกให้เป็นจังหวัดอัจฉริยะต้นแบบ (Nakhonnayok Smart Province) ในปี ๒๕๕๕ ซึ่งเป็นต้นแบบของการพัฒนาเมืองสมัยใหม่ หรือ “Smart City” อีกทั้งเคยมีโครงการศึกษา เพื่อพัฒนาให้เป็นเมืองใหม่บริวารกรุงเทพมหานครในพื้นที่อำเภอบ้านนา จังหวัดนครนายก อีกด้วย

ลักษณะภูมิอากาศ

ลักษณะภูมิอากาศของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๒ โดยทั่วไป ได้รับอิทธิพลจากลมทะเล พัดผ่านตลอดเวลา อากาศเย็นสบายตลอดปี มีฝนตกชุกในฤดูฝน ไม่ร้อนจัดเนื่องจากอยู่ติดกับทะเล และไม่หนาวเย็น ความชื้นในอากาศสูง สภาพอากาศเป็นไปตามฤดูกาล

การใช้ประโยชน์จากที่ดิน

การใช้ประโยชน์ของที่ดินของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๒ เนื้อที่ทั้งหมด ๑๔,๕๒๒,๘๑๒ ไร่ โดยจังหวัดสระแก้วมีเนื้อที่มากเป็นอันดับ ๑ ของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๒ รองลงมาคือ จังหวัดจันทบุรี จังหวัดปราจีนบุรี จังหวัดตราด และจังหวัดนครนายก ตามลำดับ แบ่งการใช้ประโยชน์ที่ดิน เป็นดังนี้

๑) เนื้อที่ป่าไม้ ๔,๐๘๓,๐๒๗ ไร่ อันดับ ๑ ได้แก่ จังหวัดจันทบุรี รองลงมาคือ จังหวัดสระแก้ว จังหวัดปราจีนบุรี จังหวัดตราด และจังหวัดนครนายก ตามลำดับ

๒) เนื้อที่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตร ๖,๔๙๙,๕๒๔ ไร่ อันดับ ๑ ได้แก่ จังหวัดสระแก้ว รองลงมา คือ จังหวัดจันทบุรี จังหวัดปราจีนบุรี จังหวัดตราด และจังหวัดนครนายก ตามลำดับ

๓) เนื้อที่ใช้ประโยชน์นอกการเกษตร ๑๒,๓๔๐,๒๖๒ ไร่ อันดับ ๑ ได้แก่ จังหวัดปราจีนบุรี รองลงมา คือ จังหวัดสระแก้ว จังหวัดจันทบุรี จังหวัดนครนายก และจังหวัดตราด ตามลำดับ

จังหวัด	เนื้อที่ทั้งหมด (ไร่)	เนื้อที่ป่าไม้ (ไร่)	เนื้อที่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตร (ไร่)	เนื้อที่ใช้ประโยชน์นอกการเกษตร (ไร่)
จันทบุรี	๓,๙๖๑,๒๕๐	๑,๒๘๙,๖๒๐	๑,๖๘๔,๒๑๔	๙๘๗,๔๑๖
ตราด	๑,๗๖๑,๘๗๕	๕๕๔,๖๐๗	๘๐๗,๔๘๔	๓๙๙,๗๘๔
นครนายก	๑,๓๒๖,๒๕๐	๔๐๑,๕๘๑	๗๒๓,๘๘๑	๒๐๐,๗๘๘
ปราจีนบุรี	๒,๙๗๖,๔๗๖	๘๙๗,๕๘๙	๑,๑๔๙,๒๖๔	๙,๓๒๙,๖๒๓
สระแก้ว	๔,๔๙๖,๙๖๒	๙๓๙,๖๓๐	๒,๑๓๔,๖๘๑	๑,๔๒๒,๖๕๑
รวม	๑๔,๕๒๒,๘๑๓	๔,๐๘๓,๐๒๗	๖,๔๙๙,๕๒๔	๑๒,๓๔๐,๒๖๒

ข้อมูลการปกครอง/ประชากร

เขตการปกครอง

เขตการปกครองของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๒ แบ่งเป็น ๕ จังหวัด ๓๗ อำเภอ ๒๗๘ ตำบล ๒,๗๙๔ หมู่บ้าน ๕ องค์การบริหารส่วนจังหวัด ๑๒ เทศบาล ๒๐๕ องค์การบริหารส่วนตำบล แบ่งเป็นรายจังหวัด ดังนี้

จังหวัด/ กลุ่มจังหวัด	อำเภอ	ตำบล	หมู่บ้าน	ครัวเรือน	อบจ.	เขตเทศบาล เมือง	อบต.
ตะวันออก ๒	๓๗	๒๗๘	๒,๗๙๔	๙๐๙,๙๖๔	๕	๑๒	๒๐๕
จันทบุรี	เมืองจันทบุรี	๑๑	๙๘	๗๓,๓๔๑	๑	๓	๔
	ขลุง	๑๒	๙๐	๒๓,๕๖๔	-	๑	๕
	ท่าใหม่	๑๔	๑๒๔	๒๙,๒๓๐	-	๑	๗
	โป่งน้ำร้อน	๕	๔๗	๑๙,๐๓๖	-	-	๒
	มะขาม	๖	๕๙	๑๔,๖๐๗	-	-	-
	แหลมสิงห์	๗	๖๕	๑๑,๘๙๕	-	-	๔
	สอยดาว	๕	๗๐	๒๗,๖๕๘	-	-	๔
	แก่งหางแมว	๕	๖๖	๒๑,๑๙๔	-	-	๔
	นายายอาม	๖	๖๗	๑๔,๐๘๒	-	-	๔
	เขาคิชฌกูฏ	๕	๔๕	๑๓,๔๙๔	-	-	-
	๑๐	๗๖	๗๓๑	๒๔๘๐๗๔	๑	๕	๓๔
ตราด	เมืองตราด	๑๔	๙๗	๔๕,๖๖๙	๑	๑	๙
	คลองใหญ่	๓	๒๐	๙,๙๐๔	-	-	๒
	เขาสมิง	๘	๖๖	๒๐,๙๔๒	-	-	๘
	บ่อไร่	๕	๓๓	๑๗,๒๙๙	-	-	๔
	แหลมงอบ	๔	๒๗	๗,๙๑๕	-	-	๓
	เกาะกูด	๒	๘	๒,๐๘๐	-	-	๒
	เกาะช้าง	๒	๙	๖,๐๘๑	-	-	-
	๗	๓๘	๒๖๑	๑๐๙,๘๙๐	๑	๑	๒๙
นครนายก	เมืองนครนายก	๑๓	๑๒๕	๔๔,๑๒๘	๑	๑	๑๒
	บ้านนา	๑๐	๑๑๘	๒๖,๙๓๖	-	-	๙
	ปากพลี	๑๑	๑๑๖	๙,๔๑๖	-	-	๗
	องครักษ์	๗	๕๑	๒๓,๗๖๙	-	-	๑๑
	๔	๔๑	๔๑๐	๑๐๔,๒๔๙	๑	๑	๓๙
ปราจีนบุรี	เมืองปราจีนบุรี	๑๒	๑๔๔	๓๗,๙๕๔	๑	๓	๑๑
	กบินทร์บุรี	๑๔	๑๙๓	๕๗,๐๔๙	-	๔	๑๔
	ประจันตคาม	๙	๑๐๖	๑๘,๔๙๙	-	๒	๘
	ศรีมหาโพธิ์	๑๐	๙๐	๖๐,๕๙๒	-	๒	๗
	บ้านสร้าง	๙	๘๘	๙,๘๖๕	-	๑	๗
	นาดี	๖	๖๓	๑๙,๒๐๙	-	๑	๖
	ศรีมโหสถ	๔	๒๔	๗,๐๐๓	-	๑	๓
	๗	๖๔	๗๐๘	๒๔๒,๕๙๔	๑	๑๔	๕๖

จังหวัด/ กลุ่มจังหวัด	อำเภอ	ตำบล	หมู่บ้าน	ครัวเรือน	อบจ.	เขตเทศบาล เมือง	อบต.
สระแก้ว	เมืองสระแก้ว	๘	๑๑๖	๔๔,๔๐๒	๑	๑	๘
	คลองหาด	๗	๖๙	๑๓,๗๓๖	-	-	๖
	ตาพระยา	๕	๕๓	๑๗,๕๘๘	-	-	๕
	วังน้ำเย็น	๔	๘๔	๒๕,๐๖๓	-	๑	๓
	วัฒนานคร	๑๑	๑๐๘	๓๐,๐๖๔	-	-	๑๑
	อรัญประเทศ	๑๓	๑๑๔	๔๘,๑๔๔	-	๑	๘
	เขาฉกรรจ์	๔	๗๑	๑๘,๗๗๔	-	-	๔
	โคกสูง	๔	๔๑	๘,๔๖๕	-	-	๓
	วังสมบูรณ์	๓	๔๘	๑๕,๕๖๖	-	-	๑
	๙	๕๙	๗๐๔	๒๒๑,๘๐๒	๑	๓	๔๙

ที่มา : ระบบสถิติทางการทะเบียน ที่ทำการปกครองจังหวัดจันทบุรี/ตราด/นครนายก/ปราจีนบุรี/สระแก้ว

โครงสร้างพื้นฐาน

จังหวัด	เส้นทางหลัก			
	ปี พ.ศ. ๒๕๖๓	ปี พ.ศ. ๒๕๖๔	ปี พ.ศ. ๒๕๖๕	ปี พ.ศ. ๒๕๖๖
จันทบุรี	ทางหลวงหมายเลข ๓	ทางหลวงหมายเลข ๓	ทางหลวงหมายเลข ๓	ทางหลวงหมายเลข ๓
ตราด	ทางหลวงหมายเลข ๓	ทางหลวงหมายเลข ๓	ทางหลวงหมายเลข ๓	ทางหลวงหมายเลข ๓
นครนายก	ทางหลวงหมายเลข ๓๓,๓๐๕, ๓๐๐๑,๓๐๕๑	ทางหลวงหมายเลข ๓๓,๓๐๕,๐๐๑,๓๐๕๑	ทางหลวงหมายเลข ๓๓,๓๐๕, ๓๐๐๑,๓๐๕๑	ทางหลวงหมายเลข ๓๓,๓๐๕,๓๐๐๑,๓๐๕๑
ปราจีนบุรี	ทางหลวงหมายเลข ๓๓, ๓๐๔,๓๐๙,๓๕๙,๓๙๙๓, ๓๔๘๑	ทางหลวงหมายเลข ๓๓, ๓๐๔,๓๐๙,๓๕๙,๓๙๙๓, ๓๔๘๑	ทางหลวงหมายเลข ๓๓, ๓๐๔,๓๐๙,๓๕๙,๓๙๙๓, ๓๔๘๑	ทางหลวงหมายเลข ๓๓, ๓๐๔,๓๐๙,๓๕๙,๓๙๙๓, ๓๔๘๑
สระแก้ว	ทางหลวงหมายเลข ๓๓,๓๐๗,๓๔๘,๓๕๙, ๓๓๙๕ และ ๓๔๘๖	ทางหลวงหมายเลข ๓๓,๓๐๗,๓๔๘,๓๕๙,๓ ๓๔๕ และ ๓๔๘๖	ทางหลวงหมายเลข ๓๓,๓๐๗,๓๔๘,๓๕๙,๓๓ ๙๕ และ ๓๔๘๖	ทางหลวงหมายเลข ๓๓,๓๐๗,๓๔๘,๓๕๙, ๓๓๙๕ และ ๓๔๘๖

การคมนาคม /เส้นทางคมนาคมของจังหวัดในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๒ ใช้ทางถนนสายหลักและสายทางรอง ในการเดินทางเชื่อมโยงภายในกลุ่มจังหวัด ซึ่งมีทั้งถนนสายหลักและสายทางรองในการเชื่อมต่อกัน

รถไฟ

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๒ มีเส้นทางรถไฟรางเดี่ยว จำนวน ๑ เส้นทางหลัก คือ เส้นทางที่ไปยังจังหวัดสระแก้ว ซึ่งการขนส่งระบบรางในเส้นทางตะวันออกไปยังจังหวัดสระแก้ว เป็นเพียงรางเดี่ยวและมีปริมาณการขนส่งทั้งผู้โดยสารและสินค้าไม่มากนัก เนื่องจากเป็นพื้นที่ที่อยู่ไม่ไกลจากกรุงเทพมหานครด้วยระยะทางที่ใกล้ ทำให้ต้นทุนในการเดินทางและขนส่งด้วยระบบรางไม่แตกต่างจากการขนส่งทางถนนมากนัก และยังเสียเปรียบในด้านระยะเวลาเดินทาง และความสามารถการเข้าถึงพื้นที่เป้าหมายอีกด้วยถ้าจะทำให้การขนส่งระบบรางไปทางทิศตะวันออกคุ้มทุนและได้รับความนิยมจะต้องเชื่อมต่อระบบให้เข้าไปยังประเทศกัมพูชา เพื่อให้มีระยะทาง จำนวนผู้โดยสารและปริมาณสินค้ามากพอที่จะทำให้แข่งขันกับการขนส่งทางถนนได้และโครงการก่อสร้างรถไฟทางคู่ในเส้นทางรถไฟสายชายฝั่งทะเลตะวันออกช่วงฉะเชิงเทรา-คลองสิบเก้า -แก่งคอย เป็นการก่อสร้างทางรถไฟใหม่จำนวน ๑ ทาง คู่ขนานไปกับทางเดิมเริ่มจากสถานีฉะเชิงเทรา ไปตามทางรถไฟสายตะวันออกเดิม (สายอรัญประเทศ) ผ่านสถานีบางน้ำเปรี้ยวถึงสถานีคลองสิบเก้า จากนั้นแยกขนานไปกับทางรถไฟสายคลองสิบเก้า-แก่งคอย

ผ่านสถานีองค์กรักษ์ วิหารแดง บัวใหญ่ สุดปลายทางที่สถานีแก่งคอย ซึ่งผ่านพื้นที่อำเภอเมืองและอำเภอบางน้ำเปรี้ยว จังหวัดฉะเชิงเทรา พื้นที่อำเภอองค์กรักษ์ และอำเภอบ้านนา จังหวัดนครนายก และพื้นที่อำเภอวิหารแดง อำเภอเมือง และอำเภอ แก่งคอย จังหวัดสระบุรี จะสามารถรองรับการขนส่งสินค้าทางรางของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือได้

ภาพเส้นทางการเดินรถไฟ

ท่าเรือ

การคมนาคมขนส่งทางน้ำในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ๒ มีท่าเทียบเรือ เพื่อการท่องเที่ยว ได้แก่ จังหวัดจันทบุรี มี ๑ ท่าเรือ คือ ท่าเรือบริเวณคลองขลุงและจังหวัดตราดมี ๕ ท่าเรือ (๑) ท่าเรือเพื่อการท่องเที่ยว อำเภอแหลมงอบ (๒) ท่าเรือประมง (๓) ท่าเรือแหลมศอก (๔) ท่าเรือบ้านสลักเพชร อำเภอเกาะช้าง (๕) ท่าเรือบางบัวและท่าเรือเพื่อการขนส่งสินค้า (จำนวน ๑ แห่ง คือท่าเรือแหลมงอบ อำเภอคลองใหญ่ จังหวัดตราด) โดยมีการเชื่อมโยงการคมนาคมขนส่งทางน้ำกับจังหวัดที่มีทางออกสู่ทะเล ได้แก่จังหวัดจันทบุรี และจังหวัดตราด และมีการขนถ่ายสินค้าต่อไปยังท่าเรือที่ขนส่งระหว่างประเทศที่สามารถรองรับการขนส่ง สินค้าไปยังอาณาจักรกัมพูชา สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม และภูมิภาคอินโดจีน

สนามบิน

สนามบินจันทบุรี หรือ สนามบินท่าใหม่ หรือ สนามบินเนินพลอยแหวน (Chanthaburi Airstrip) เป็นสนามบินในจังหวัดจันทบุรี ตั้งอยู่ที่ตำบลท่าใหม่ อำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี โดยมีกองทัพอากาศเป็นเจ้าของพื้นที่สนามบินแห่งนี้ สนามบินจันทบุรีมีพื้นที่ประมาณ ๙๐๐ ไร่

ท่าอากาศยาน

ท่าอากาศยานตราดเป็นสนามบินเอกชนจำนวน ๑ แห่ง (บริษัท บางกอกแอร์เวย์) ตั้งอยู่ที่ตำบลท่าโสม อำเภอเขาสมิง และตำบลบางปิด อำเภอแหลมงอบ จังหวัดตราดเปิดบริการวันละ ๓ เที่ยวบิน (กรณีบินปกติ) และวันละ ๖ เที่ยวบิน (กรณีช่วงฤดูการท่องเที่ยว)

ประปา

กลุ่มจังหวัดภาคกลางตะวันออกเฉียงเหนือ ๒ มีแนวโน้มจำนวนผู้ใช้น้ำประปาเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยจังหวัดจันทบุรีมีจำนวนผู้ใช้น้ำประปาสูงสุดและเป็นจังหวัดที่มีอัตราการเพิ่มขึ้นของจำนวนผู้ใช้น้ำประปาสูงสุดในกลุ่มจังหวัด ในขณะที่จังหวัดนครนายกเป็นจังหวัดที่มีจำนวนผู้ใช้น้ำประปาค่ำที่สุดของกลุ่มจังหวัด

ไฟฟ้า

จำนวนผู้ใช้ไฟฟ้าในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๒ มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ในปี ๒๕๖๓ จำนวน ๘๑๒,๖๕๕ ราย ในปี ๒๕๖๔ จำนวน ๘๔๔,๐๕๔ ราย และ ในปี พ.ศ.๒๕๖๕ เป็นจำนวน ๘๖๔,๐๑๐ ราย เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. ๒๕๖๔ เป็นจำนวน ๘๑๒,๖๕๕ ราย โดยจังหวัดจันทบุรีมีจำนวนผู้ใช้ไฟฟ้าสูงสุด และเป็นจังหวัดที่มีอัตราการเพิ่มขึ้นของจำนวนผู้ใช้ไฟฟ้าสูงที่สุดในกลุ่มจังหวัด ในขณะที่จังหวัดตราดเป็นจังหวัดที่มีผู้ใช้ไฟฟ้าต่ำที่สุดในกลุ่มจังหวัด นอกจากนี้ จังหวัดปราจีนบุรีและจังหวัดสระแก้วเป็นจังหวัดที่มีจำนวนผู้ใช้ไฟฟ้าในปริมาณที่ใกล้เคียงกับข้อมูลที่พบล่าสุด

อินเทอร์เน็ต

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๒ มีจำนวนผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในปี พ.ศ. ๒๕๖๖ จำนวน ๒,๐๖๔,๐๐๐ คน โดยจังหวัดสระแก้ว มีจำนวนผู้ใช้อินเทอร์เน็ตสูงสุด ๕๗๑,๖๓๐ คน และจังหวัดที่มีอัตราการใช้อินเทอร์เน็ตน้อยที่สุด คือ จังหวัดนครนายก จำนวน ๒๑๕,๘๙๐ คน

๓.๑.๒ การวิเคราะห์สถานการณ์และศักยภาพ

ด้านเศรษฐกิจ

๑) เศรษฐกิจภาพรวม

โครงสร้างทางเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๒ มี ๓ ภาคหลัก คือ ภาคการเกษตร ภาคอุตสาหกรรม และภาคบริการ โดยสาขาเศรษฐกิจหลักที่สำคัญของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๒ จากข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมรายกลุ่มจังหวัด สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ในปี ๒๕๖๖ มีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมของกลุ่มจังหวัดเท่ากับ ๕๓๙,๑๐๙ ล้านบาท ซึ่งเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๒ พึ่งพาภาคอุตสาหกรรมเป็นหลัก โดยมีมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคอุตสาหกรรมอยู่ที่ ๒๑๕,๐๔๔ ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ ๓๙.๘๙ รองลงมาคือภาคบริการ มีมูลค่า ๑๙๖,๒๓๖ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๓๖.๔๐ และภาคการเกษตร มีมูลค่า ๑๒๗,๘๒๙ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๒๓.๗๑ ข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๒ ประมวลผลโดยสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สามารถสรุปได้ว่าในปี ๒๕๖๖ มีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมของกลุ่มจังหวัดเท่ากับ ๕๓๙,๑๐๙ ล้านบาท และมีอัตราการขยายตัวลดลงจาก ปี ๒๕๖๕ ร้อยละ ๖.๓๓ หรือคิดเป็นมูลค่า ๓๖,๘๐๐ ล้านบาท ซึ่งเมื่อพิจารณาสถิติ ค่าผลิตภัณฑ์มวลรวม ตั้งแต่ปี ๒๕๖๒ - ๒๕๖๖ จะพบว่าอัตราการขยายตัวลดลงต่อเนื่องทุกปี

ตารางแสดงผลิตภัณฑ์มวลรวมรายสาขาของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก 2 ปี 2562 – 2566 (หน่วย : ล้านบาท)

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก 2	2562	2563	2564	2565	2566
ภาคการเกษตร	119,362	128,944	122,345	141,599	127,829
เกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง	119,362	128,944	122,345	141,599	127,829
ภาคนอกการเกษตร	488,881	461,694	456,563	433,940	411,280
อุตสาหกรรม	302,547	277,454	271,913	241,015	215,044
การเหมืองแร่และเหมืองหิน	888	1,023	1,142	1,315	1,422
การผลิต	289,812	264,831	258,954	226,599	197,513
ไฟฟ้า ก๊าซ ไอน้ำ และระบบปรับอากาศ	10,677	10,344	10,408	11,706	14,656
การจัดหาน้ำ การจัดการ และการบำบัดน้ำเสีย ของเสีย และสิ่งปฏิกูล	1,170	1,256	1,410	1,395	1,452
บริการ	186,335	184,239	184,650	192,924	196,236
การค้าปลีก	11,941	12,035	11,862	11,831	13,344
การขายส่งและการค้าปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์	77,115	76,383	73,376	75,297	72,407
การขายส่งและสถานที่เก็บสินค้า	9,841	9,230	10,555	11,582	11,832
ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร	7,205	4,735	3,909	4,333	5,420
ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	2,622	2,619	2,729	2,327	2,265
กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย	15,595	15,976	17,129	19,635	21,350
กิจกรรมอสังหาริมทรัพย์	11,099	12,050	12,366	13,003	12,445
กิจกรรมทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ และเทคนิค	728	791	688	779	940
กิจกรรมการบริหารและการบริการสนับสนุน	1,996	1,654	1,805	1,869	2,430
การบริหารราชการ การป้องกันประเทศ และการประกันสังคมภาคบังคับ	19,218	19,507	19,941	20,076	20,638
การศึกษา	17,120	17,589	18,050	18,546	18,735
กิจกรรมด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์	8,867	8,824	9,313	10,345	10,902
ศิลปะ ความบันเทิง และนันทนาการ	876	899	1,015	1,098	1,246
กิจกรรมบริการด้านอื่น ๆ	119,362	128,944	122,345	141,599	127,829
ผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัด (ล้านบาท)	608,244	590,637	578,909	575,539	539,109
ผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัด ต่อคน (บาท)	258,293	248,118	240,620	236,740	219,351
ประชากร (1,000 คน)	2,355	2,380	2,406	2,431	2,458

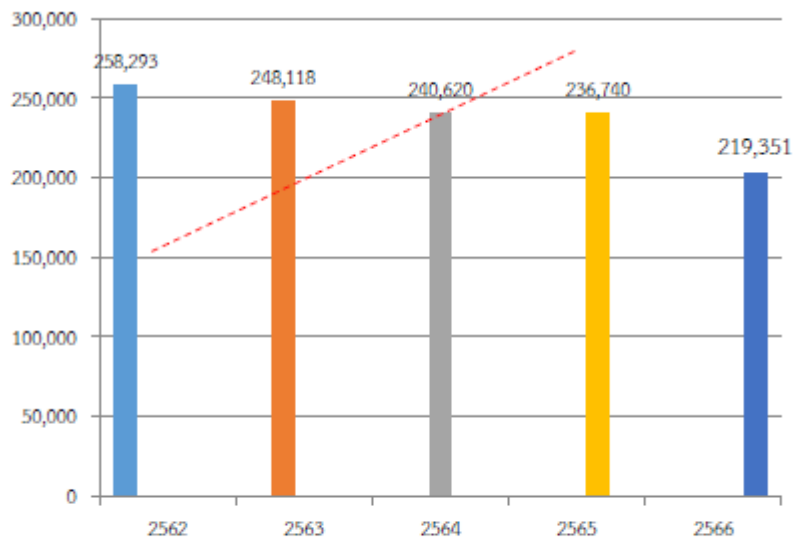
ผลิตภัณฑ์มวลรวมต่อประชากร (GPP per Capita)

ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดต่อหัวของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๒ ในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๖๖ มีแนวโน้มลดลงทุกปี โดยในปี พ.ศ. ๒๕๖๖ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๒ มีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดต่อหัว อยู่ประมาณ ๒๑๙,๓๕๑ บาท/คน/ปี จังหวัดที่มีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดต่อหัว สูงที่สุด คือ จังหวัดปราจีนบุรี อยู่ที่ประมาณ ๓๘๘,๕๕๙ บาท รองลงมา คือ จังหวัดจันทบุรีอยู่ที่ประมาณ ๒๕๓,๕๒๒ บาท ในขณะที่จังหวัดตราดอยู่ที่ประมาณ ๑๖๔,๘๓๕ บาท จังหวัดนครนายกอยู่ที่ประมาณ ๑๒๖,๔๓๕ บาท และจังหวัดสระแก้วอยู่ที่ประมาณ ๘๒,๕๒๖ บาท โดยมีรายละเอียด ดังนี้

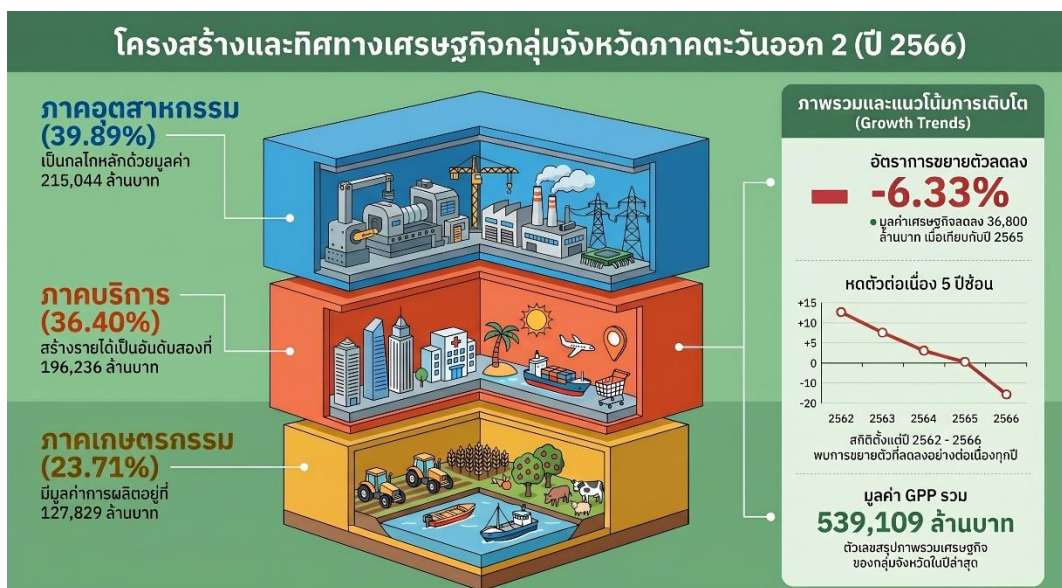
มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด/กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๒ เฉลี่ยต่อหัว (PER CAPITA) ปี พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๖๖ (หน่วย : บาท)

กลุ่มจังหวัด/ จังหวัด	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖
กลุ่มจังหวัดภาค ตะวันออก ๒	๒๕๘,๒๙๓	๒๔๘,๑๑๘	๒๔๑,๖๒๐	๒๓๖,๗๔๐	๒๑๙,๓๕๑
จันทบุรี	๒๓๖,๓๕๐	๒๕๗,๐๓๓	๒๔๖,๓๒๘	๒๓๒,๘๐๑	๒๕๓,๕๒๒
ตราด	๑๖๓,๙๐๔	๑๗๐,๗๒๐	๑๕๗,๔๐๙	๑๘๒,๐๐๔	๑๖๔,๘๓๕
นครนายก	๑๑๘,๙๓๙	๑๑๙,๑๐๗	๑๑๖,๗๗๒	๑๒๓,๗๖๘	๑๒๖,๔๓๕
ปราจีนบุรี	๕๖๐,๔๗๖	๕๐๔,๖๓๐	๔๙๐,๒๘๘	๔๓๒,๖๖๕	๓๘๘,๕๕๙
สระแก้ว	๗๖,๐๙๐	๗๒,๐๖๔	๗๓,๙๐๗	๘๐,๒๖๓	๘๒,๕๒๖

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

แผนภูมิที่ 1 มูลค่าผลิตภัณฑ์เฉลี่ยต่อหัว (PER CAPITA)

ภาคอุตสาหกรรม

มูลค่าอุตสาหกรรมของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๒ อยู่ที่ประมาณ ๘๕๐,๙๓๖ ล้านบาท ซึ่งเป็นมูลค่าจากการผลิต ๕๗๗,๖๖๕ ล้านบาท และเป็นมูลค่าจากการทำเหมืองแร่อยู่ที่ ๒๗๓,๒๗๑ ล้านบาท ทั้งนี้มูลค่าอุตสาหกรรมทั้งหมด มีแนวโน้มลดลงเรื่อย ๆ จากปี พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๖๓ มีมูลค่าอยู่ที่ ๘๙๒,๘๒๑ ล้านบาท โดยมีรายละเอียด ดังนี้

มูลค่าภาคอุตสาหกรรมในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก 2 ปี พ.ศ. 2560 – 2564 (หน่วย : ล้านบาท)

ปี	กิจกรรม	จังหวัด/กลุ่มจังหวัด					
		จันทบุรี	ตราด	นครนายก	ปราจีนบุรี	สระแก้ว	ภาคตะวันออก ๒
๒๕๖๐	การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	๙,๐๗๓	๓,๔๒๐	๓,๗๑๓	๒๓๓,๙๐๖	๘,๕๕๔	๒๕๘,๖๖๖
	การผลิต	๑๓๑,๑๓๘	๔๕,๑๖๘	๒๖,๓๔๗	๒๙๗,๑๖๗	๔๓,๗๑๙	๕๔๓,๕๓๙
	มูลค่าอุตสาหกรรม	๑๔๐,๒๑๑	๔๘,๕๘๘	๓๐,๐๖๐	๕๓๑,๐๗๓	๕๒,๒๗๓	๘๐๒,๒๐๕
๒๕๖๑	การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	๘,๐๘๗	๓,๔๗๕	๓,๗๖๖	๒๕๓,๙๐๒	๘,๖๐๘	๒๗๗,๘๓๘
	การผลิต	๑๑๗,๓๙๒	๔๐,๙๕๓	๒๙,๙๔๗	๓๒๓,๒๖๗	๔๘,๓๒๐	๕๕๙,๘๗๙
	มูลค่าอุตสาหกรรม	๑๒๕,๔๗๙	๔๔,๔๒๘	๓๓,๗๑๓	๕๗๗,๑๖๙	๕๖,๙๒๘	๘๓๗,๗๑๗
๒๕๖๒	การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	๘,๒๓๖	๔,๑๕๖	๓,๖๘๒	๒๗๗,๓๔๗	๙,๑๓๓	๓๐๒,๕๕๔
	การผลิต	๑๓๑,๖๓๔	๔๔,๒๐๕	๓๐,๙๓๒	๓๕๒,๘๘๗	๔๘,๕๘๖	๖๐๘,๒๔๔
	มูลค่าอุตสาหกรรม	๑๓๙,๘๗๐	๔๘,๓๖๑	๓๔,๖๑๔	๖๓๐,๒๓๔	๕๗,๗๑๙	๙๑๐,๗๙๘
๒๕๖๓	การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	๘,๒๓๖	๔,๑๕๖	๓,๖๘๒	๒๗๗,๓๔๑	๙,๑๓๓	๓๐๒,๕๕๘
	การผลิต	๑๔๓,๑๔๒	๔๖,๙๐๓	๓๑,๓๙๑	๓๒๒,๓๐๑	๔๖,๕๓๖	๕๙๐,๒๗๓
	มูลค่าอุตสาหกรรม	๑๕๑,๓๗๘	๕๑,๐๕๙	๓๕,๐๗๓	๕๙๙,๖๔๒	๕๕,๖๖๙	๘๕๒,๘๒๑
๒๕๖๔	การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	๙,๖๖๕	๕,๓๕๐	๓,๖๒๕	๒๔๔,๔๗๔	๑๐,๑๕๗	๒๗๓,๒๗๑
	การผลิต	๑๓๗,๕๙๙	๔๔,๐๒๗	๓๐,๓๔๒	๓๑๗,๓๒๑	๔๘,๓๗๖	๕๗๗,๖๖๕
	มูลค่าอุตสาหกรรม	๑๔๗,๒๖๔	๔๙,๓๗๗	๓๓,๙๖๗	๕๖๑,๗๙๕	๕๘,๕๓๓	๘๕๐,๙๓๖

ที่มา : อ้างอิงข้อมูลจากสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2565 [https : www.nesdc.go.th/main.php?filename=](https://www.nesdc.go.th/main.php?filename=gross_regional)
gross_regional

1) จำนวนโรงงาน แรงงาน และเงินลงทุน

ในปี พ.ศ. 2565 กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก 2 มีจำนวนโรงงานทั้งสิ้น 2,243 โรงงานซึ่งเพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าเป็นจำนวน 27 โรงงาน โดยจังหวัดปราจีนบุรีเป็นจังหวัดที่มีจำนวนโรงงานมากที่สุดอยู่ที่ 943 โรงงาน

จำนวนแรงงานกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก 2 ในปี พ.ศ. 2565 มีจำนวนแรงงานอยู่ทั้งสิ้น 138,622 คน ซึ่งเพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าเป็นจำนวน 472 คน โดยจังหวัดปราจีนบุรีเป็นจังหวัดที่มีจำนวนแรงงานมากที่สุดอยู่ที่ 104,710 คน

ในส่วนของจำนวนเงินลงทุนอยู่ที่ 332,606.00 ล้านบาท ในปี พ.ศ. 2565 ซึ่งเพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้า 22,533.03 ล้านบาท โดยที่จังหวัดปราจีนบุรีเป็นจังหวัดที่มีจำนวนเงินลงทุนสูงที่สุดอยู่ที่ 254,621.34 ล้านบาท โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ตารางแสดงจำนวนโรงงาน แรงงานและเงินลงทุนในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก 2 ปี พ.ศ. 2561 - 2565

จำนวน	ปี	จังหวัด/กลุ่มจังหวัด					
		จันทบุรี	ตราด	นครนายก	ปราจีนบุรี	สระแก้ว	ภาคตะวันออก 2
โรงงาน (โรง)	2561	635	496	296	951	754	3,132
	2562	545	480	283	987	774	3,069
	2563	342	248	170	884	504	2,148
	2564	353	253	170	922	518	2,216
	2565	349	257	169	943	525	2,243
แรงงาน (คน)	2561	11,168	5,407	6,928	81,930	12,884	118,317
	2562	11,104	5,401	7,014	84,739	13,868	122,126
	2563	10,262	4,566	7,463	89,242	12,819	124,352
	2564	10,528	4,691	7,738	101,953	13,240	138,150
	2565	10,189	4,663	7,730	104,710	11,330	138,622
เงินลงทุน (ล้านบาท)	2561	13,304.14	5,006.99	6,762.98	297,626.92	45,107.94	367,808.97
	2562	13,768.04	5,028.14	6,630.23	319,360.41	46,976.77	391,763.64
	2563	13,176.47	4,707.49	6,929.39	218,022.04	47,155.50	289,990.89
	2564	13,989.82	5,155.34	6,938.44	234,822.11	49,167.26	310,072.97
	2565	14,046.76	5,179.09	6,920.30	254,621.34	51,838.51	332,606.00

ที่มา : อ้างอิงข้อมูลจากสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2566 <http://www.diw.go.th/webdiw/static-fac/>

อุตสาหกรรมในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๒

จังหวัดในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๒ มีอยู่ ๒ จังหวัด ได้แก่ จังหวัดปราจีนบุรี และสระแก้ว ในปี พ.ศ. ๒๕๖๕ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๒ มีโรงงานจำนวน ๒,๒๔๓ โรง คนงาน ๑๓๘,๖๒๒ คน เงินลงทุน ๓๓๒,๖๐๖.๐๐ ล้านบาท โดยจังหวัดปราจีนบุรี มีนิคมอุตสาหกรรม ๒ แห่ง ได้แก่ นิคมอุตสาหกรรมไฮเทค กบินทร์ และ นิคมอุตสาหกรรมบ่อทอง ๓๓ จังหวัดสระแก้ว มีนิคมอุตสาหกรรม ๑ แห่ง คือ นิคมอุตสาหกรรมสระแก้ว

นิคมอุตสาหกรรมไฮเทค กบินทร์ ก่อตั้งขึ้นปี พ.ศ. ๒๕๕๖ สถานที่ตั้ง กม. ๗๘ ริมทางหลวงหมายเลข ๓๐๔ ตำบลลาดตะเคียน อำเภอกบินทร์บุรี จังหวัดปราจีนบุรี เนื้อที่ทั้งหมด ๑,๐๗๕ ไร่ พื้นที่สำหรับขาย ๗๑๐ ไร่ พื้นที่ว่างในนิคม ๔๘๙ ไร่ ระยะทางจากสถานที่ต่าง ๆ กรุงเทพมหานคร (บางนา – ตราด) ๑๔๐ กิโลเมตร สนามบินสุวรรณภูมิ ๑๒๐ กิโลเมตร ดอนเมือง ๑๔๕ กิโลเมตร แหลมฉบัง ๑๔๐ กิโลเมตร ลาดกระบัง ๑๒๐ กิโลเมตร ปทุมธานี ๑๒๐ กิโลเมตร นครราชสีมา ๑๔๐ กิโลเมตร มาบตาพุด ๑๗๐ กิโลเมตร อยุธยา ๑๙๐ กิโลเมตร ท่าเรือกรุงเทพฯ ๑๖๐ กิโลเมตร นิคมฯ เกตเวย์ ๘๐ กิโลเมตร ฉะเชิงเทรา ๘๔ กิโลเมตร มีจำนวนโรงงาน ๘ โรง จำนวนเงินลงทุน ๑,๓๙๒.๖๓ ล้านบาท จำนวนคนงาน ๒๖๔ คน (ข้อมูลโรงงานในเขตการนิคมแห่งประเทศไทย, ๑๖ สิงหาคม ๒๕๖๖ <http://userdb.diw.go.th/factory/ieat.asp>)

นิคมอุตสาหกรรมบ่อทอง ๓๓ ก่อตั้งปี พ.ศ. ๒๕๖๒ แล้วเสร็จปลายปี พ.ศ. ๒๕๖๕ ที่ตั้ง จังหวัดปราจีนบุรี สำนักงานใหญ่กรุงเทพมหานคร ๒๒ ซอยสันติภาพ ถนนนเรศ ตำบลสีพระยา เขตบางรัก กรุงเทพมหานคร ๑๐๕๑๐ เนื้อที่ทั้งหมด ๑,๗๔๖ ไร่ เขตอุตสาหกรรมทั่วไป ๑,๑๒๕ ไร่ เขตที่พักอาศัย/พาณิชยกรรม ๘๓ ไร่ พื้นที่สาธารณูปโภคและสิ่งอำนวยความสะดวก ๓๖๔ ไร่ เขตพื้นที่สีเขียว ๘๑ ไร่ ระยะทางจากสถานที่ต่าง ๆ สนามบินสุวรรณภูมิ ๑๗๐ กิโลเมตร ท่าเรือแหลมฉบัง ๑๙๐ กิโลเมตร ชายแดนอรัญประเทศ - ปอยเปต ๙๓ กิโลเมตร มีจำนวนโรงงาน ๑ โรง (ข้อมูลโรงงานในเขตการนิคมแห่งประเทศไทย, ๑๖ สิงหาคม ๒๕๖๖ <http://userdb.diw.go.th/factory/ieat.asp>) มุ่งเน้นตอบสนองความต้องการของคู่ค้าทางธุรกิจที่เป็นนวัตกรรมและมีประสิทธิภาพ คุณภาพชีวิต สิ่งแวดล้อม และความปลอดภัยของชุมชน โดยใช้หลักธรรมาภิบาล เพื่อสร้างความสัมพันธ์ที่ยั่งยืนกับคู่ค้าทางธุรกิจให้เกิดบรรลุเป้าหมายที่เป็นประโยชน์ต่อทุกฝ่าย พัฒนาและให้ความสำคัญกับสิ่งแวดล้อมในระดับมาตรฐานสากล

นิคมอุตสาหกรรมสระแก้ว ตั้งนิคมอุตสาหกรรมในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษจังหวัดสระแก้ว ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๖๑ ที่ตั้ง ๘๘ หมู่ที่ ๓ ตำบลป่าไร่ อำเภอรัญประเทศ จังหวัดสระแก้ว ๒๗๑๒๐ เนื้อที่ ทั้งหมด ๖๖๐ ไร่ เขตอุตสาหกรรมทั่วไป ๒๔๒ ไร่ เขตประกอบการโลจิสติกส์ ๘๙ ไร่ เขตประกอบการเสรี ๖๐ ไร่ เขตพาณิชย์ ๓๗ ไร่ เขตสถานีไฟฟ้าย่อย ๕ ไร่ พื้นที่สาธารณูปโภคและสิ่งอำนวยความสะดวก ๑๖๓ ไร่ เขตพื้นที่สีเขียว ๖๔ ไร่ ระยะทางจากสถานที่ต่าง ๆ สนามบินสุวรรณภูมิ ๒๒๖ กิโลเมตร ท่าเรือแหลมฉบัง ๒๕๕ กิโลเมตร กรุงเทพมหานคร ๒๔๗ กิโลเมตร อำเภอเมืองสระแก้ว จังหวัดสระแก้ว ๕๔ กิโลเมตร ด่านศุลกากรอรัญประเทศ ๑๔ กิโลเมตร มีจำนวนโรงงาน ๔ โรง จำนวนเงินลงทุน ๖๘.๐๐ ล้านบาท จำนวนคนงาน ๕๐ คน (ข้อมูลโรงงานในเขตการนิคมแห่งประเทศไทย, ๑๖ สิงหาคม ๒๕๖๖ <http://userdb.diw.go.th/factory/ieat.asp> ตอบสนองความต้องการผู้ประกอบการอุตสาหกรรมและนักลงทุนในพื้นที่ ด้าน OTOP SMEs อุตสาหกรรม เศรษฐกิจ และการค้า)

ตารางแสดงแหล่งนิคมอุตสาหกรรมในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก 2

ชื่อ	แหล่งที่ตั้ง
สังกัดการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย	
1. นิคมอุตสาหกรรมไฮเทค กบินทร์	จังหวัดปราจีนบุรี
2. นิคมอุตสาหกรรมบ่อทอง 33	จังหวัดปราจีนบุรี
3. นิคมอุตสาหกรรมสระแก้ว	จังหวัดสระแก้ว

ที่มา : การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (กนอ.), 2566 <https://www.ieat.go.th/th>

ตารางแสดงจำนวนโรงงานและคนงานของจังหวัดในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก 2 ปี พ.ศ. 2561 – 2565

จังหวัด	รายการ	2561	2562	2563	2564	2565
จันทบุรี	จำนวนโรงงาน	635	545	342	353	349
	จำนวนคนงาน	11,168	11,104	10,262	10,528	16,189
ตราด	จำนวนโรงงาน	496	450	248	253	257
	จำนวนคนงาน	5,407	5,401	4,566	4,691	4,663
นครนายก	จำนวนโรงงาน	296	283	170	170	169
	จำนวนคนงาน	6,928	7,014	7,463	7,738	7,730
ปราจีนบุรี	จำนวนโรงงาน	951	987	884	922	943
	จำนวนคนงาน	81,930	84,739	89,242	101,953	104,710
สระแก้ว	จำนวนโรงงาน	754	774	504	518	525
	จำนวนคนงาน	12,884	15,868	12,819	13,240	11,330
ภาคตะวันออก 2	จำนวนโรงงาน	3,132	3,069	2,148	2,216	2,243
	จำนวนคนงาน	118,317	122,126	124,352	158,150	138,622

ที่มา : จำนวนโรงงานที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการ ตาม พ.ร.บ. โรงงาน พ.ศ. 2535 กรมโรงงานอุตสาหกรรม, 2566

ภาคเกษตรกรรม

๑) พื้นที่เพาะปลูก

จากการสำรวจเนื้อที่และการใช้ประโยชน์ที่ดินรายจังหวัด ในปี พ.ศ. ๒๕๖๖ โดยสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรพบว่ากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๒ มีเนื้อที่รวมประมาณ ๑๔,๕๒๒,๘๑๓ ไร่ โดยจังหวัดสระแก้วมีเนื้อที่มากที่สุด ๔,๔๙๖,๙๖๒ ไร่ รองลงมา คือ จังหวัดจันทบุรี ๓,๙๖๑,๒๕๐ ไร่ จังหวัดปราจีนบุรี ๒,๙๗๖,๔๗๖ ไร่ จังหวัดตราด ๑,๗๖๑,๘๗๕ ไร่ และจังหวัดนครนายก ๑,๓๒๖,๒๕๐ ไร่ ตามลำดับจากเนื้อที่ทั้งหมดของกลุ่มจังหวัดฯ สามารถแบ่งได้เป็นพื้นที่ถือครองเพื่อการเกษตร

โดยพื้นที่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตรของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๒ มีทั้งสิ้น ๖,๔๙๙,๕๒๔ ไร่ แบ่งเป็นนาข้าว ๑,๖๒๔,๑๙๐ คิดเป็นร้อยละ ๒๕.๐๐ พืชไร่ ๑,๑๕๓,๐๕๖ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๑๗.๗๔ สวนผลไม้/ไม้ยืนต้น ๒,๘๓๑,๖๑๗ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๔๓.๕๗ (มีจำนวนสูงสุด) สวนผัก/ไม้ดอก/ไม้ประดับ ๒๙,๕๗๒ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๐.๔๕ ที่ดินทางการเกษตรอื่น ๆ ๘๖๑,๐๘๙ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๒๕

๒) ผลผลิตพืชสำคัญ

ผลผลิตพืชสำคัญของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๒ ประกอบด้วย ข้าว เช่น ข้าวนาปี และข้าวนาปรัง พืชไร่ ประกอบด้วย มันสำปะหลัง อ้อยโรงงาน ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ และสับปะรด สวนไม้ผล ไม้ยืนต้น ได้แก่ ยางพารา ลำไย พุเรียน มังคุด ปาล์มน้ำมัน เงาะ ลิ้นจี่ มะนาว มะพร้าว ส้มเขียวหวาน พริกไทยสวนผัก/ไม้ดอก/ไม้ประดับ เช่น ข้าวโพดหวาน

พื้นที่ปศุสัตว์

ในปี พ.ศ. ๒๕๖๔ การทำปศุสัตว์ของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๒ เป็นกลุ่มใหญ่ของการปศุสัตว์ ปริมาณการเลี้ยงสัตว์เศรษฐกิจจากการเปรียบเทียบตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๖๒ – ๒๕๖๕ ในภาพรวมมีจำนวนลดลง โดยสามารถสรุปสาระสำคัญของสัตว์เศรษฐกิจและปริมาณการเลี้ยง ได้ดังนี้

(๑) สัตว์ปีก ได้แก่ ไก่เนื้อ ไก่ไข่ ไก่พื้นเมืองและเป็ดเนื้อ

- จังหวัดที่มีปริมาณการเลี้ยงสัตว์ปีกสูงสุดในปี พ.ศ. ๒๕๖๕ ได้แก่ จังหวัดปราจีนบุรี ๒๔.๔๓ ล้านตัว จังหวัดนครนายก ๘.๕๐ ล้านตัว จังหวัดจันทบุรี ๔.๓๘ ล้านตัว จังหวัดสระแก้ว ๒.๔๙ ล้านตัว และจังหวัดตราด ๐.๖๕ ล้านตัว ภาพรวมแนวโน้มการเลี้ยงสัตว์ปีก เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๖.๑๔

(๒) สัตว์ใหญ่ ได้แก่ โคเนื้อ โคเนื้อ กระบือ

- จังหวัดที่มีปริมาณการเลี้ยงสัตว์ใหญ่สูงสุดในปี พ.ศ. ๒๕๖๕ ได้แก่ จังหวัดสระแก้ว ๑๗๑,๒๕๖ ตัว จังหวัดปราจีนบุรี ๓๑,๕๔๗ ตัว จังหวัดนครนายก ๒๔,๖๗๒ ตัว จังหวัดจันทบุรี ๕,๗๔๓ ตัว และจังหวัดตราด ๓,๒๐๙ ตัว ภาพรวมแนวโน้มการเลี้ยงสัตว์ใหญ่เพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๓.๓๐

(๓) สัตว์เล็ก ได้แก่ สุกร

- จังหวัดที่มีปริมาณการเลี้ยงสัตว์เล็กสูงสุดในปี พ.ศ. ๒๕๖๕ ได้แก่ จังหวัดปราจีนบุรี ๔๐๘,๙๐๓ ตัว จังหวัดจันทบุรี ๗๙,๖๘๑ ตัว จังหวัดนครนายก ๖๘,๒๕๘ ตัว จังหวัดตราด ๖๘,๘๘๓ ตัว และจังหวัดสระแก้ว ๒๕,๗๐๗ ตัว ภาพรวมแนวโน้มการเลี้ยงสัตว์เล็กลดลงร้อยละ ๑๑.๑๑

พื้นที่ประมง

ในปี พ.ศ. ๒๕๖๕ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๒ มีเนื้อที่น้ำจืดรวม ๓๘,๑๗๖ ไร่ โดยจังหวัดจันทบุรี เป็นจังหวัดที่มีพื้นที่น้ำจืดมากที่สุด ๑๖,๑๖๗ ไร่ จังหวัดจันทบุรีมีพื้นที่น้ำจืดเป็นอันดับ ๑ ของกลุ่มจังหวัด รองลงมาคือจังหวัดปราจีนบุรี ๑๔,๘๔๕ ไร่ และจังหวัดตราด ๗,๑๖๔ ไร่ ตามลำดับ ในขณะที่ จังหวัดสระแก้ว และจังหวัดนครนายกไม่มีพื้นที่ทำนาเกลือ ภาพรวมแนวโน้มนาเกลือเปรียบเทียบปี พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕ มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๕.๙๒

ปัญหาทางเกษตรกรรมที่พบในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๒ ที่สำคัญคือ เรื่องราคาพืชผลตกต่ำ ปัญหาคุณภาพของสินค้าเกษตร ปัญหาสินค้าเกษตรล้นตลาด ปัญหาการใช้น้ำ ปัญหากรรมสิทธิ์ที่ดินทำกิน ปัญหาการใช้สารเคมี เป็นต้น ซึ่งภาคราชการจะต้องเข้ามาช่วยสนับสนุนเกษตรกรในมิติต่าง ๆ เช่น การสร้างโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับ เช่น แหล่งน้ำ การขนส่งพืชผลทางการเกษตร การเพิ่มช่องทางการตลาด แหล่งค้าขายสินค้าเกษตร การให้ความรู้ในการปลูกพืชที่เหมาะสม การลดต้นทุนในการผลิต เป็นต้น เพื่อนำเกษตรกรให้พ้นจากปัญหาในเบื้องต้นต่อไป

สำหรับการผลิตทางการเกษตรอย่างถูกต้องและเหมาะสม (GAP) ของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๒ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๖ มีจำนวนเกษตรกรที่ได้รับ GAP จำนวน ๑๕,๘๖๗ ราย โดยจังหวัดจันทบุรี จำนวน ๑๑,๓๖๕ ราย จังหวัดตราด จำนวน ๓,๕๓๗ ราย ผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรส่วนใหญ่เป็นผลไม้ จำพวก เงาะ พุเรียน มังคุด สับปะรดลองกอง พืชผัก สมุนไพร ไม้ผลต่าง ๆ เป็นต้น

การท่องเที่ยว

1) นักท่องเที่ยว (ผู้เยี่ยมเยือน) ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก 2

จำนวนผู้เยี่ยมเยือน กลุ่มภาคตะวันออก 2 ปี 2565 จำนวน 6,401,158 คน แบ่งเป็นชาวไทย จำนวน 5,172,468 คน คิดเป็นร้อยละ 80.80 ชาวต่างชาติ 1,228,690 คน คิดเป็นร้อยละ 19.20 ปี 2564 จำนวน 2,920,699 คน แบ่งเป็นชาวไทย จำนวน 2,909,795 คน คิดเป็นร้อยละ 99.62 ชาวต่างชาติ 10,904 คน คิดเป็นร้อยละ 8.93 ปี 2564 จำนวน 10,380,096 คน แบ่งเป็นชาวไทย จำนวน 9,489,572 คน คิดเป็นร้อยละ 91.42 ชาวต่างชาติ 890,524 คน คิดเป็นร้อยละ 0.37 โดยในปี 2565 จำนวนผู้เยี่ยมเยือนของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก 2 มีจำนวนผู้เยี่ยมเยือนเพิ่มขึ้นจากปี 2564 ร้อยละ 45.63 โดยจังหวัดนครนายก มีจำนวนผู้เยี่ยมเยือนอยู่ที่ 1,542,704 คน ซึ่งสูงที่สุดในกลุ่มจังหวัดฯ รองลงมาคือ จังหวัดจันทบุรี 1,351,985 คน ในขณะที่จังหวัดปราจีนบุรีมีจำนวนผู้เยี่ยมเยือน 1,043,081 คน มีปริมาณต่ำสุดในกลุ่มจังหวัด

จากข้อมูลพบว่า ตั้งแต่ปี 2561 - 2565 นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ที่มาท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัด ภาคตะวันออก 2 เป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย

ตารางแสดงจำนวนผู้เยี่ยมเยือนในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก 2 ปี พ.ศ. 2561 – 2565 (หน่วย : คน)

กลุ่มจังหวัด / จังหวัด	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕
จันทบุรี	๒,๓๖๐,๒๘๖	๒,๔๖๘,๒๑๔	๑,๔๒๑,๕๕๕	๗๐๐,๒๓๖	๑,๓๕๑,๙๘๕
ตราด	๒,๑๗๘,๗๐๔	๒,๒๗๘,๒๕๑	๑,๐๙๐,๒๕๔	๗๐๔,๖๓๔	๑,๓๓๕,๔๙๗
นครนายก	๓,๐๓๒,๘๕๓	๓,๐๖๕,๒๗๗	๑,๘๙๕,๐๙๘	๖๖๗,๘๘๑	๑,๕๕๒,๗๐๔
ปราจีนบุรี	๑,๕๙๐,๓๒๒	๑,๖๖๗,๘๐๙	๙๔๑,๓๘๖	๕๑๗,๒๖๑	๑,๐๔๓,๐๘๑
สระแก้ว	๕,๑๕๕,๑๔๒	๒,๒๕๒,๖๐๖	๑,๐๑๔,๑๖๖	๓๓๐,๖๘๗	๑,๑๒๗,๘๙๑
ภาคตะวันออก ๒	๑๑,๓๑๗,๓๐๗	๑๑,๗๓๒,๑๕๗	๖,๓๖๒,๔๕๙	๒,๙๒๐,๖๙๙	๖,๔๐๑,๑๕๘

ที่มา : อ้างอิงข้อมูลจากกลุ่มสถิติและเศรษฐกิจการท่องเที่ยว กรมการท่องเที่ยว จันทบุรี ๒๕๖๖, ตราด ๒๕๖๖, นครนายก ๒๕๖๖, ปราจีนบุรี ๒๕๖๖, สระแก้ว ๒๕๖๖

ตารางแสดงข้อมูลนักท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก 2 ปี พ.ศ. 2561 – 2565

รายการ/ปี	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕
จำนวนผู้เยี่ยมเยือน (คน)	๗,๖๒๖,๘๖๙	๗,๘๐๒,๘๕๑	๔,๑๙๑,๓๙๗	๒,๒๘๓,๘๓๒	๖,๔๐๑,๑๕๘
ชาวไทย	๖,๙๑๖,๕๕๕	๗,๐๖๔,๙๗๓	๓,๙๙๔,๕๑๘	๒,๒๗๒,๑๐๑	๖,๓๓๓,๔๖๘
ชาวต่างชาติ	๗๑๐,๒๘๔	๗๓๗,๘๗๘	๑๙๖,๘๗๙	๑๑,๗๓๑	๖๗,๖๙๐
จำนวนพำนักระหว่างวันของนักท่องเที่ยว (วัน)	๒.๒๑	๒.๑๙	๒.๐๗	๑.๕๖	๑.๗๖
ชาวไทย	๒.๑๒	๒.๑๐	๒.๐๒	๑.๙๒	๑.๗๗
ชาวต่างชาติ	2.62	2.61	2.55	2.23	1.54
ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยเพื่อการท่องเที่ยว (บาท/คน/วัน)	๒,๒๖๕.๘๓	๒,๒๗๕.๕๗	๒,๑๐๗.๖๓	๑,๙๔๕.๗๑	๑,๘๙๗
ชาวไทย	๒,๑๗๘.๑๕	๒,๓๘๗.๑๐	๒,๐๕๕.๔๕	๑,๙๔๒.๒๗	๑,๙๖๒
ชาวต่างชาติ	๒,๙๔๖.๐๗	๒,๙๔๔.๓๓	๒,๘๑๐.๓๓	๒,๐๓๑.๕๗	๒,๐๕๔
จำนวนห้องพัก (ห้อง)	๒๙,๔๕๒	๓๐,๖๗๐	๒๙,๗๖๙	๓๐,๙๓๐	๓๑,๐๑๐
อัตราการเข้าพัก (ร้อยละ)	๖๑.๘๕	๖๐.๕๕	๓๑.๖๘	๑๘.๖๙	๓๐.๑๑

ที่มา: กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา , ๒๕๖๖ <https://www.mots.go.th/news/category/๖๕๗>

จำนวนพำนักรถของนักท่องเที่ยว ในปี พ.ศ. ๒๕๖๔ จำนวนพำนักรถของนักท่องเที่ยว ๑.๕๖ วัน นักท่องเที่ยวชาวไทย พำนักรถ ๑.๙๒ วัน นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ พำนักรถ ๒.๒๓ วัน ปี ๒๕๖๕ จำนวนพำนักรถของนักท่องเที่ยว ๑.๗๖ วัน นักท่องเที่ยวชาวไทย พำนักรถ ๑.๗๗ วัน นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ พำนักรถ ๑.๕๔ วัน โดยวันพักเฉลี่ยของชาวไทยและชาวต่างชาติลดลง เนื่องจากผลกระทบต่อเนื่องจากสถานการณ์ ปี พ.ศ. ๒๕๖๓ เกิดการแพร่ระบาดของโรคโควิด-๑๙ จึงมีผลทำให้จำนวนนักท่องเที่ยวลดลง

ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยเพื่อการท่องเที่ยว ปี พ.ศ. ๒๕๖๔ นักท่องเที่ยวมีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยเพื่อการท่องเที่ยว จำนวน ๑,๙๔๕.๗๑ บาท/คน/วัน แบ่งเป็น นักท่องเที่ยวชาวไทย จำนวน ๑,๙๔๒.๒๗ บาท/คน/วัน นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ๒,๐๓๑.๕๗ บาท/คน/วัน ปี พ.ศ. ๒๕๖๕ นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติใช้จ่ายเฉลี่ยมากกว่านักท่องเที่ยวชาวไทย จำนวน ๘๙.๓ บาท/คน/วัน ปี พ.ศ. ๒๕๖๕ นักท่องเที่ยวมีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยเพื่อการท่องเที่ยว จำนวน ๑,๘๙๗ บาท/คน/วันแบ่งเป็น นักท่องเที่ยวชาวไทย จำนวน ๑,๘๖๒ บาท/คน/วัน นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ๒,๐๕๔ บาท/คน/วันปี ๒๕๖๕ นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติใช้จ่ายเฉลี่ยมากกว่านักท่องเที่ยวชาวไทย จำนวน ๙๒ บาท/คน/วัน

๒) รายได้จากการท่องเที่ยว

รายได้จากการท่องเที่ยวในปี ๒๕๖๕ ของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๒ มีรายได้จากการท่องเที่ยว ๒๙,๙๒๙ ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๔ ร้อยละ ๗๐.๔๕ โดยจังหวัดตราดมีรายได้จากการท่องเที่ยวสูงที่สุดในกลุ่มจังหวัดฯ อยู่ที่ ๑๘,๒๑๓ ล้านบาท รองลงมาคือจังหวัดจันทบุรี ๕,๔๙๐ ล้านบาท ในขณะที่จังหวัดนครนายกมีรายได้จากการท่องเที่ยว ๙๗๗ ล้านบาท น้อยที่สุดในกลุ่มจังหวัดฯ โดยรายละเอียดซึ่งพบว่ารายได้จากการท่องเที่ยวของกลุ่มภาคตะวันออก ๒ มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ดังนี้

รายได้จากการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๒ รวม ๒,๖๒๔.๐๙ ล้านบาท แบ่งเป็น รายได้จากนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ๑๒๓.๗๑ ล้านบาทและเป็นนักท่องเที่ยวชาวไทย ๒๕๐๐.๓๘ ล้านบาท ซึ่งพบว่ารายได้จากการท่องเที่ยวของกลุ่มภาคตะวันออก ๒ มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. ๒๕๖๕ อย่างต่อเนื่องและพบว่ายอดรายได้จากการท่องเที่ยว ปี ๒๕๖๖ ดังนี้

อันดับ 1 ได้แก่ จังหวัดตราด จำนวน 18,213 ล้านบาท ซึ่งจังหวัดตราดมีศักยภาพด้านการท่องเที่ยวสูง เนื่องจากมีทรัพยากรด้านการท่องเที่ยวที่หลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ สถานที่ท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์และทางวัฒนธรรม โดยเฉพาะการท่องเที่ยวทางทะเลมีหมู่เกาะน้อยใหญ่ 52 เกาะ เป็นการท่องเที่ยวที่ชาวไทยและชาวต่างประเทศนิยมเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวเป็นจำนวนมากตลอดจนมีศักยภาพในการเป็นเมืองท่องเที่ยวเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านทั้งประเทศกัมพูชา และประเทศเวียดนาม

อันดับ 2 และ 3 ใกล้เคียงกัน ได้แก่ จังหวัดจันทบุรี จำนวน 5,490 ล้านบาท เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ สถานที่ท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์และทางวัฒนธรรม โดยเฉพาะการท่องเที่ยวทางทะเล และจังหวัดสระแก้ว จำนวน 3,923 ล้านบาท เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและค้าขายแดนมีความโดดเด่นด้านการท่องเที่ยวชุมชนและเชิงนิเวศ มีความหลากหลายทางการท่องเที่ยวและปัจจุบันเป็นที่นิยมของนักท่องเที่ยว ซึ่งคาดการณ์ว่าจะมียอดนักท่องเที่ยวและรายได้เพิ่มสูงขึ้น จากข้อมูลด้านการท่องเที่ยว

อันดับ ๔ ได้แก่ จังหวัดปราจีนบุรี จำนวน ๑,๓๒๖ ล้านบาทเศษ ส่วนจังหวัดปราจีนบุรียังไม่มีแหล่งท่องเที่ยวที่โดดเด่น จำเป็นต้องสร้างแหล่งท่องเที่ยวใหม่หรือพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเดิมให้รองรับและเพิ่มยอดการท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น ซึ่งจังหวัดปราจีนบุรีมีภาคอุตสาหกรรมที่มีความเข้มแข็งมาก หากสามารถพัฒนาการท่องเที่ยว จะสามารถเพิ่มรายได้ให้กับจังหวัดปราจีนบุรีในภาพรวมได้อีกมาก

อันดับ ๕ ได้แก่ จังหวัดนครนายก จำนวน ๙๗๗ ล้านบาท ซึ่งถือเป็นสัดส่วนที่น้อยมากกว่าจังหวัดอื่น นครนายกเป็นการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและอยู่ใกล้กับกรุงเทพมหานคร สภาพเมืองสงบ มีธรรมชาติที่หลากหลายและที่พักที่สามารถรองรับกับการท่องเที่ยวการประชุม อบรม สัมมนา การบริการด้านต่าง ๆ เป็นจำนวนมาก พบว่ากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๒ เป็นกลุ่มจังหวัดที่ตั้งขึ้นใหม่ เป็นพื้นที่ที่มีสมรรถนะสูงในการเป็นแหล่งท่องเที่ยวของประเทศ เนื่องจากมีทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ ทั้งทางบกและทางทะเลมีสภาพภูมิอากาศและทำเลที่ตั้งเหมาะสม ในการส่งเสริมการท่องเที่ยวและมีหมู่เกาะน้อยใหญ่ที่ยังคงความสวยงามตามธรรมชาติ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่โดดเด่น รวมถึงการท่องเที่ยวชุมชนที่น่าสนใจ แต่พบว่ายังขาดการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวของ ๕ จังหวัด จึงจำเป็นต้องสร้างแหล่งท่องเที่ยวหรือเพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยว และพัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยวให้สามารถรองรับและเป็นการสร้างจุดขายให้กับการท่องเที่ยวซึ่งการท่องเที่ยวที่จะเป็นตัวจุดเด่นของภาคตะวันออก ๒ ได้เพิ่มขึ้นเช่น การส่งเสริมการท่องเที่ยวอารยธรรมขอม/ทวารวดี การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ การท่องเที่ยวเชิงเกษตร และส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสมุนไพร เป็นต้น

การค้าชายแดน

พื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๒ มีแนวพรมแดนติดกับประเทศกัมพูชาจำนวน ๓ จังหวัด ได้แก่ จังหวัดจันทบุรี จังหวัดตราด และจังหวัดสระแก้ว เป็นเขตแดนทางบกมีความยาวทั้งสิ้น ๓๑๖ กิโลเมตร โดยมีช่องทางการค้าชายแดน ดังนี้

(๑) จังหวัดจันทบุรี มีจุดผ่านแดนถาวรจำนวน ๒ แห่ง คือ ด่านพรมแดนบ้านผักกาด ,ด่านพรมแดนบ้านแหลม และมีจุดผ่อนปรน จำนวน ๓ แห่ง คือ จุดผ่อนปรนการค้าบ้านซับตารี, จุดผ่อนปรนการค้าบ้านสวนส้ม และจุดผ่อนปรนการค้าบ้านบึงชนังล่าง

(๒) จังหวัดตราดมีจุดผ่านแดนถาวร จำนวน ๑ แห่ง คือ จุดผ่านแดนถาวรหรือด่านพรมแดนบ้านหาดเล็ก และมีจุดผ่อนปรน จำนวน ๒ แห่ง คือ จุดผ่อนปรนทางการค้าบ้านมะม่วง , จุดผ่อนปรนบ้านหมื่นด่าน มีแนวชายแดนตามธรรมชาติติดทิวเขาบรรทัดตลอดแนวยาว ๑๖๕ กิโลเมตร มีอาณาเขตติดกับราชอาณาจักรกัมพูชาถึง ๓ จังหวัด ได้แก่

- อำเภอบ่อไร่ ติดกับ บ้านคลองรถถัง (โฮว์รถเกาะ) อำเภอสำราญ จังหวัดพระตะบอง
- อำเภอเมืองตราด ติดกับ บ้านหมอดา อำเภอเวียงเวล จังหวัดโพธิสัตว์
- อำเภอคลองใหญ่ ติดกับ บ้านจามเยียม อำเภอมลฑลสีมา จังหวัดเกาะกง

(๓) จังหวัดสระแก้ว มีจุดผ่านแดนถาวรจำนวน ๒ แห่ง คือ จุดผ่านแดนถาวรบ้านคลองลึก และจุดผ่านแดนถาวรบ้านเขาหิน และมีจุดผ่อนปรน จำนวน ๒ แห่ง คือ จุดผ่อนปรนบ้านหนองปรือ และจุดผ่อนปรนบ้านตาพระยา

การค้าชายแดนไทย - กัมพูชา ผ่านด่านศุลกากรที่สำคัญ

๑) อันดับที่ ๑ ด่านศุลกากรอรัญประเทศ ในปี ๒๕๖๔ การค้าชายแดนผ่านด่านนี้ มีมูลค่าการค้า ๘๐,๐๒๙.๙๙ ล้านบาท ลดลงร้อยละ ๒.๙๒ เมื่อเทียบกับมูลค่าการค้าชายแดนในปี ๒๕๖๓ สำหรับการส่งออกและการนำเข้า มีดังนี้ (๑) การส่งออกมีมูลค่า ๗๐,๑๒๙.๕๒ ล้านบาท ลดลงจากปี ๒๕๖๓ ร้อยละ ๕.๑๖ สินค้าส่งออกสำคัญ ได้แก่ เครื่องดื่มที่ไม่มีแอลกอฮอล์ รถจักรยานยนต์และส่วนประกอบ เครื่องยนต์สันดาปภายในแบบลูกสูบและส่วนประกอบ เป็นต้น (๒) การนำเข้ามีมูลค่า ๙,๙๐๐.๔๗ ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๓ ร้อยละ ๑๔.๒๓ สินค้านำเข้าสำคัญ ได้แก่ ผักและของปรุงแต่งจากผัก อะลูมิเนียมและผลิตภัณฑ์ เสื้อผ้าสำเร็จรูป ทองแดงและผลิตภัณฑ์และสัตว์น้ำ เป็นต้น

๒) อันดับที่ ๒ ด้านผลการคล่องใหญ่ ในปี ๒๕๖๕ การค้าขายแดนผ่านด่านนี้มีมูลค่าการค้า ๓๓,๙๑๙.๒๖ ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ ๖.๐๕ เมื่อเทียบกับมูลค่าการค้าขายแดนในปี ๒๕๖๔ สำหรับการส่งออกและการนำเข้า มีดังนี้ (๑) การส่งออกมีมูลค่า ๒๙,๙๒๖.๔๕ ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๔ ร้อยละ ๖.๘๖ สินค้าส่งออกสำคัญ ได้แก่ เครื่องดื่ม, น้ำอัดลม, น้ำหวานต่าง ๆ นมและอาหารเสริม น้ำตาลทราย ของใช้ทำด้วยพลาสติก และยางรถยนต์ เป็นต้น (๒) การนำเข้ามีมูลค่า ๓,๙๙๒.๘๑ ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๔ ร้อยละ ๓.๔๗ สินค้านำเข้าสำคัญ ได้แก่ ชุดสายไฟรถยนต์สำเร็จรูป เสื้อผ้าสำเร็จรูป ปลาทะเลสดทั้งตัวแช่แข็ง ปลาหมึกตากแห้ง และยางในลูกบอล เป็นต้น

๓) อันดับที่ ๓ ด้านผลการจับทุเรียน ในปี ๒๕๖๕ การค้าขายแดนผ่านด่านนี้มีมูลค่าการค้า ๒๕,๖๒๑.๗๖ ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๒.๒๓ เมื่อเทียบกับมูลค่าการค้าขายแดนในปี ๒๕๖๔ สำหรับการส่งออกและการนำเข้า มีดังนี้ (๑) การส่งออกมีมูลค่า ๒๒,๒๒๐.๐๒ ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๔ ร้อยละ ๒๗.๙๘ สินค้าส่งออกสำคัญ ได้แก่ ทุเรียนที่มีเปลือกและอุปกรณ์ เครื่องดื่มชูกำลัง บะหมี่กึ่งสำเร็จรูปและอาหารแปรรูป เป็นต้น (๒) การนำเข้ามีมูลค่า ๓,๔๐๑.๗๔ ล้านบาท ลดลงจากปี ๒๕๖๔ ร้อยละ ๑๓.๒๘ สินค้านำเข้าสำคัญ ได้แก่ แป้งมันสำปะหลัง ถูบปลาใช้แล้ว เศษอลูมิเนียม ถ่านไม้ และ รถยนต์และยานยนต์อื่น ๆ เป็นต้น

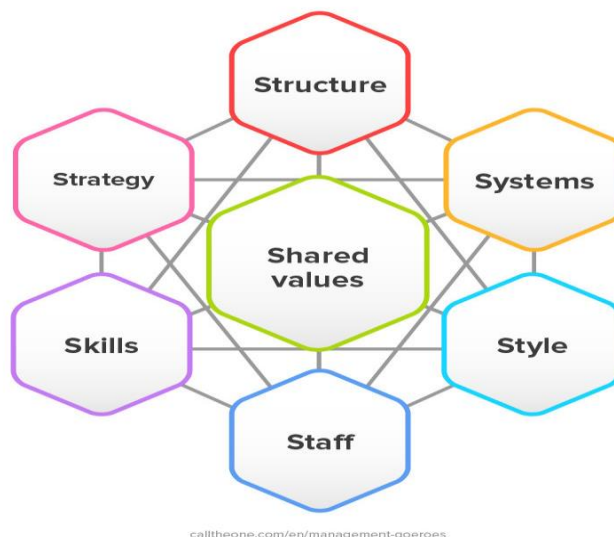
๓.๑.๓ ข้อมูลการวิเคราะห์สถานะแวดล้อม และศักยภาพในการพัฒนาอุตสาหกรรม

การวิเคราะห์สถานะแวดล้อม (SWOT Analysis)

การวิเคราะห์สภาวะการณ์และศักยภาพของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๒ เป็นการประเมินสภาพแวดล้อมโดยการวิเคราะห์ SWOT Analysis เพื่อให้ทราบถึงจุดแข็ง (Strength) จุดอ่อน(Weakness) โอกาส (Opportunity) และภัยคุกคาม (Threat) ของกลุ่มจังหวัด ดังนี้

การวิเคราะห์สถานะแวดล้อมภายในองค์กร (Internal Factor Analysis)

วิเคราะห์ปัจจัยภายในองค์กร (Internals Factors) โดยใช้หลักการ ๗Model (The McKinsey ๗ s Framework) ซึ่งเป็นการวิเคราะห์องค์กร (กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๒) ใน ๗ มิติ ได้แก่ โครงสร้างองค์กร กลยุทธ์ การจัดการบริหาร บุคลากร ทักษะ ระบบการทำงาน และค่านิยมร่วม ซึ่งสามารถสรุปได้ ดังนี้

ภาพที่ ก-1 The McKinsey 7s Framework

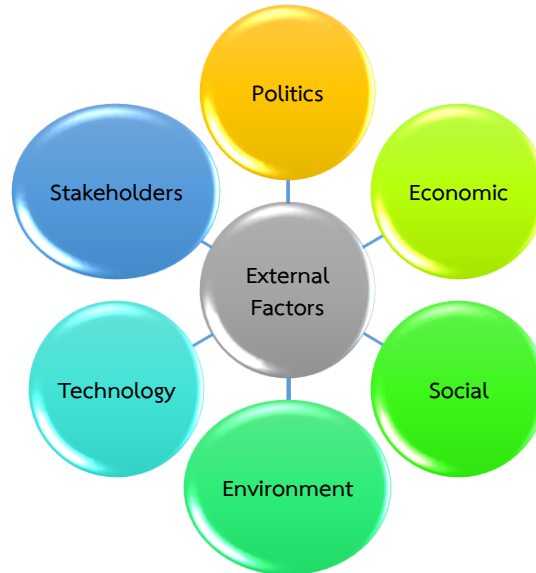
จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weaknesses)
๑. เป็นเมืองเกษตรกรรมและการประมงที่หลากหลาย มีศักยภาพ และมีผลผลิตการเกษตรมูลค่าสูง (ทุเรียน, มังคุด, เงาะ, หน่อไม้, กระท้อน, มะยงชิด) และแหล่งผลิตสินค้าเกษตรที่สำคัญและหลากหลายของประเทศ ทั้งปศุสัตว์ (โคเนื้อ ไก่พื้นเมือง ไก่ไข่) และประมงน้ำจืด ประมงชายฝั่ง ซึ่งมีปริมาณการผลิตมากพอสำหรับใช้บริโภคภายในประเทศ และส่งออกไปยังต่างประเทศ สามารถสร้างรายได้ให้แก่เกษตรกรได้อย่างมั่นคง ๒. เป็นแหล่งผลิตสมุนไพรของประเทศไทย และผลิตภัณฑ์ด้านสมุนไพรที่มีศักยภาพและมีชื่อเสียงของประเทศ เป็นศูนย์การเรียนรู้แพทย์แผนไทย และสามารถเป็นฐาน Bio-economy ที่สำคัญของประเทศได้ ๓. เป็นเมืองท่าชายทะเลฝั่งตะวันออก ทำให้เป็นแหล่งผลิตอาหารทะเลที่มีความอุดมสมบูรณ์ และเชื่อมโยงอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวทางทะเลที่สำคัญของประเทศ ๔. มีแหล่งท่องเที่ยวหลากหลายและได้รับความนิยมตอบโจทย์นักท่องเที่ยวหลายกลุ่ม ทั้งแหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม โดยเฉพาะโบราณสถานแบบอารยธรรมทวารวดี และอารยธรรมขอมและแหล่งท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติและนิเวศ ๕. ชัยภูมิทางเศรษฐกิจมีความได้เปรียบสูง ด้วยมีที่ตั้งของเขตเศรษฐกิจพิเศษ ด้านชายติดเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) ซึ่งเป็นพื้นที่สำคัญที่สุดทางเศรษฐกิจและมีความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐาน (Infrastructure) ส่วนด้านवादิตกับชายแดนของประเทศกัมพูชา และมีจุดผ่านแดนถาวร ๕ แห่ง ๖. มีการจัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๒ ให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันทุกปี ๗. เป็นฐานการผลิตสินค้าอุตสาหกรรมรองรับการขยายตัวของ เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) และประเทศเพื่อนบ้าน โดยเฉพาะปราจีนบุรีมีฐานการผลิตภาคอุตสาหกรรม	๑. แหล่งน้ำยังไม่เพียงพอต่อปริมาณการใช้อุปโภคบริโภค ภาคการเกษตร ภาคอุตสาหกรรม ภาคการท่องเที่ยวหรือบริการ เนื่องจากการขยายตัวอย่างรวดเร็วของเมือง แหล่งอุตสาหกรรม และแหล่งท่องเที่ยว ส่งผลให้เกิดความต้องการใช้น้ำปริมาณมาก ๒. โครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกอารยสถาปัตย์ (Universal Design) ในแหล่งท่องเที่ยวยังไม่มีความพร้อมในการรองรับนักท่องเที่ยวกลุ่มต่าง ๆ ๓. ขาดการบูรณาการในเชิงพื้นที่ในการปฏิบัติงานตามแผนปฏิบัติการ ๔. ผู้ประกอบการรายย่อยมีระบบบริหารจัดการแบบธุรกิจครอบครัวหรือกิจการเดี่ยว ขาดการใช้นวัตกรรมเพื่อเพิ่มมูลค่าการค้า ๕. ข้อจำกัดเรื่องงบประมาณ ส่งผลให้การขับเคลื่อนและการพัฒนาในกลุ่มจังหวัด ยังไม่ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมายในพื้นที่ ๖. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีแนวโน้มเสื่อมโทรมมากขึ้น เนื่องจากการขยายตัวของกิจกรรมทางเศรษฐกิจ การขยายตัวของเมือง แหล่งอุตสาหกรรม และแหล่งท่องเที่ยวอย่างรวดเร็ว ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของประชาชนมากขึ้นตามลำดับ ๗. บุคลากรที่มีอยู่มีทักษะในการประชาสัมพันธ์ และความรู้ที่จำกัดและไม่ต่อเนื่อง เพื่อใช้ในการตอบสนองนโยบาย ๘. ช่องทางการจำหน่ายสินค้าด้าน on ground ยังมีน้อย และไม่ตอบสนองต่อกลุ่มลูกค้าเป้าหมาย ๙. ขาดแคลนแรงงานที่มีทักษะ ที่ตรงตามความต้องการของอุตสาหกรรม เช่น อุตสาหกรรมอัจฉริยะ อุตสาหกรรมดิจิทัล ๑๐. โครงสร้างประชากรของกลุ่มจังหวัดที่เข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ คือ มีประชากรอายุ ๖๐ ปีขึ้นไปมากกว่าร้อยละ ๑๐ ของประชากรทั้งหมด (ร้อยละ ๑๕.๔๖) ส่งผลต่อแนวโน้มการขาดกำลังแรงงานและปัญหาเชิงสุขภาพ การเป็นโรคไม่ติดต่อ ๑๑. ปัญหาสัตว์ป่าหากินนอกพื้นที่ป่า

ครอบคลุมร้อยละ ๙๐ ของ กลุ่มจังหวัด สามารถรองรับการพัฒนาของเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) และส่งออกผ่านเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ (SEZ) ไปยังประเทศเพื่อนบ้าน ๘. หน่วยงานราชการทุกภาคส่วน สนับสนุนส่งเสริมการพัฒนาผู้ประกอบการด้านอุตสาหกรรม เช่น การเพิ่มผลผลิตในการแปรรูปสินค้าเกษตร การเพิ่มศักยภาพผู้ประกอบการ SME การนำเทคโนโลยีมาพัฒนาสินค้าและอุตสาหกรรมใหม่ๆ รวมถึงการพัฒนาศักยภาพแรงงานในสถานประกอบการเพื่อเพิ่มผลิตภาพแรงงาน ๙. บุคลากรมีทักษะความชำนาญเฉพาะตำแหน่งสูง ๑๐. มีสถาบันการศึกษาที่ได้รับการยอมรับในระดับประเทศหลายสถาบัน ที่มีองค์ความรู้และบุคลากรที่มีศักยภาพในการพัฒนาความคิด ส่งเสริมการเรียนรู้ และพัฒนางานวิจัยในพื้นที่ ๑๑. อุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๒ มีระบบงาน ที่ชัดเจน มีการดำเนินการ การพิจารณาอนุญาต ควบคุม กำกับ สอดคล้องกับกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง ๑๒. กลุ่มอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๒ มีค่านิยมร่วมกันในด้านการพัฒนาตามแผนปฏิบัติที่จะสร้างจุดเด่นในการพัฒนาและการลงทุนอุตสาหกรรมเกษตรมูลค่าสูง และเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ที่มุ่งเน้นสู่เป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน	๑๒. เกษตรกรส่วนใหญ่มีฐานะยากจน ยังขาดเงินทุนและปัจจัยสนับสนุนต่างๆ ส่งผลให้การพัฒนาองค์ความรู้และทักษะของเกษตรกร การประยุกต์ใช้งานวิจัยและการพัฒนา และการนำนวัตกรรมที่มาใช้ในกระบวนการผลิตในทุกห่วงโซ่อุปทาน (Value Chain) ของภาคการเกษตร ยังมีน้อย ๑๓. กระบวนการปรับเปลี่ยนทางงบประมาณขาดความคล่องตัว เช่น ในกรณีเกิดปัญหาเร่งด่วนหรือในกรณีมีนโยบายใหม่ ๆ ซึ่งมีความจำเป็นต้องใช้งบประมาณ
--	---

โอกาส (Opportunities)

การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (External Factors)

เป็นการวิเคราะห์ถึงโอกาสและอุปสรรคที่มีผลต่อด้านอุตสาหกรรม โดยพิจารณาใน ๖ มิติหลัก ได้แก่ ด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม เทคโนโลยี และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

รูปมิติการวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (External Factors)

การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (External Factors)

โอกาส (Opportunities)	อุปสรรค (Threats)
๑. Politic (ปัจจัยทางนโยบายและการเมือง)	
๑. นโยบายการพัฒนาเมืองสมุนไพร (Herbal City) ในทุกภูมิภาคของประเทศภายใต้แผนแม่บทแห่งชาติว่าด้วยการพัฒนาสมุนไพรไทย ฉบับที่ ๑ พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔ ๒. ตั้งอยู่ใกล้กับท่าเรือน้ำลึก การขนส่งทางถนน รถไฟ และสนามบิน เชื่อมโยง กทม. – EEC – ตะวันออก ๒ – SEZ – ประเทศกัมพูชา – ประเทศเวียดนาม ทำให้มีโอกาสในการกระจายสินค้าไปยังประเทศที่มีอัตราการเติบโตสูง ๓. การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุเป็นและทิศทางการพัฒนาประเทศมุ่งเน้นการเสริมสร้างนวัตกรรมและเพิ่มมูลค่าสินค้าสำหรับผู้สูงอายุ ทำให้มีโอกาสในการผลิต พัฒนา และปรับปรุงสินค้าและบริการที่สอดคล้องกับความต้องการในสังคมผู้สูงอายุ อาทิ ตลาดอาหารสุขภาพ สมุนไพร สถานที่ท่องเที่ยวธรรมชาติและการพักผ่อนของผู้สูงอายุ ๔. กระแสและความต้องการในการดูแลสุขภาพและการใช้สมุนไพรเพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่องทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ เพื่อเป็นทางเลือกในการรักษาโรค และเสริมสร้างสุขภาพ ซึ่งช่วยสร้างความมั่นคงทางด้านสุขภาพและการลดภาระค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพ จึงเป็นโอกาสในการพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่นในเรื่องพืชสมุนไพรและการดูแลสุขภาพ ซึ่งจะสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจได้โดยมีความหลากหลายทางชีวภาพเป็นแหล่งวัตถุดิบที่สำคัญ	๑. ภาวะเบียดและขั้นตอนปฏิบัติของการค้าระหว่างประเทศ โดยเฉพาะประเทศเพื่อนบ้านยังไม่อำนวยความสะดวกทางการค้าและการลงทุน อีกทั้ง มาตรการกีดกันที่ไม่ใช่ภาษีเพิ่มขึ้น ๒. ความผันผวนของราคาสินค้าทางการเกษตรเป็นปัญหาสำคัญต่อเสถียรภาพของภาคการผลิตเนื่องจากราคาวัตถุดิบถือเป็นต้นทุนที่สำคัญของภาคอุตสาหกรรม ๓. สถานการณ์โรคระบาดทั้งในคนและสัตว์ อาจส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจและการกีดกันทางการค้า ๔. การขาดแคลนแรงงานที่มีทักษะฝีมือที่จะรองรับความต้องการของตลาดแรงงานอันเนื่องมาจากการขยายตัวอย่างรวดเร็วของภาคอุตสาหกรรมพาณิชยกรรม ๕. หลักสูตรการศึกษายังไม่สามารถสร้างคนที่มีความรู้ความสามารถที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน และสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงของโลก ๖. ประเทศเพื่อนบ้านมีต้นทุนการผลิตต่ำกว่าประเทศไทย อีกทั้งยังมีความพร้อมด้านทรัพยากรธรรมชาติ ๗. การเพิ่มขึ้นของมลพิษจากแหล่งกำเนิดประเภทต่าง ๆ ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ๘. การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

โอกาส (Opportunities)	อุปสรรค (Threats)
๕. การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุเป็นและทิศทางการพัฒนาประเทศ มุ่งเน้นการเสริมสร้างนวัตกรรมและเพิ่มมูลค่าสินค้าสำหรับผู้สูงอายุ ทำให้มีโอกาสในการผลิต พัฒนา และปรับปรุง สินค้าและบริการที่สอดคล้องกับความต้องการในสังคม ผู้สูงอายุ อาทิ ตลาดอาหารสุขภาพ สมุนไพร สถานที่ท่องเที่ยวธรรมชาติและการพักผ่อนของผู้สูงอายุ ๖. ปัจจุบันนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับการแสวงหาประสบการณ์ที่มากกว่าการท่องเที่ยวรูปแบบเดิม มีการสัมผัสวิถีชีวิตผู้คนและประเพณีท้องถิ่นโดยแท้จริง และมีความนิยมในการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ และการท่องเที่ยวโดยชุมชนมากขึ้น ๗. กระแสและความต้องการในการดูแลสุขภาพและการใช้สมุนไพรเพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่องทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ เพื่อเป็นทางเลือกในการรักษาโรค และเสริมสร้างสุขภาพ ซึ่งช่วยสร้างความมั่นคงทางด้านสุขภาพ และการลดภาระค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพ จึงเป็นโอกาสในการพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่นในเรื่องพืชสมุนไพรและการดูแลสุขภาพ ซึ่งจะสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจได้โดยมีความหลากหลายทางชีวภาพเป็นแหล่งวัตถุดิบที่สำคัญ ๘. ทิศทางการพัฒนาประเทศมุ่งเน้นการเสริมสร้างนวัตกรรม เพิ่มคุณค่าและมูลค่าให้สูงขึ้น ๙. เทคโนโลยี มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง และแนวโน้มต้นทุนถูกลงจากเดิม และใช้งานง่ายขึ้น สะดวกขึ้น ๑๐. กระแสอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและความนิยมของนักท่องเที่ยวในการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ จะช่วยทำให้เกิดความตระหนักในการดูแลทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้นอย่างจริงจัง ๑๑. ตลาดเปิดกว้างสำหรับผู้ประกอบการที่มีผลิตภัณฑ์ที่ออกแบบมาโดยเน้นในเรื่องไม่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ๑๒. มีเครือข่ายที่ช่วยเฝ้าระวังการเกิดผลกระทบจากการประกอบกิจการ ซึ่งอาจมีต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชนโดยรอบ ๑๓. มีการสร้างกิจกรรมบูรณาการในการแก้ไขปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม	๙. ปัญหาในด้านการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมบางสถานประกอบการ ส่งผลต่อความเชื่อมั่นของชุมชนโดยรอบ ๑๐. เทคโนโลยีและนวัตกรรมด้านสิ่งแวดล้อมมีการพัฒนาอย่างรวดเร็ว ประกอบกับแนวโน้มของผู้บริโภคใส่ใจสิ่งแวดล้อมมากขึ้น ทำให้ผู้ประกอบการที่ไม่สามารถปรับตัวให้ทันต่อแนวโน้มดังกล่าว ส่งผลต่อยอดคำสั่งซื้อลดลง ๑๑. ช่องทางการสื่อสารและประชาสัมพันธ์ยังมีจำกัด ไม่ครอบคลุมกลุ่มเป้าหมายทั้งประชาชน และภาคอุตสาหกรรม ส่งผลให้บางส่วนไม่ทราบข่าวสารโครงการ การดำเนินงานหรือให้บริการ

๓. TOWS Matrix

การกำหนดทิศทางการพัฒนาตามศักยภาพ (TOWs Matrix)	
มาตรการเชิงรุก (S-O)	มาตรการเชิงปรับปรุง (W-O)
S๑, O๑ : ส่งเสริม และพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการเพิ่มประสิทธิภาพการประกอบการอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตร ประมง และปศุสัตว์ S๒, O๑, ๘ : ส่งเสริม และพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการเพิ่มประสิทธิภาพการประกอบการอุตสาหกรรมแปรรูปสมุนไพร เพื่อเพิ่มมูลค่าด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม S๑, O๘, ๙ : ส่งเสริมผู้ประกอบการ SME ให้มีการสร้างมูลค่าด้วยการใช้นวัตกรรม : ส่งเสริมองค์ความรู้แก่ผู้ประกอบการเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ	W๑๐, T๕ : ให้ความรู้ผู้ประกอบการในการปรับปรุงและนำเทคโนโลยี เข้ามาทดแทนแรงงาน
มาตรการเชิงป้องกัน (S-T)	มาตรการเชิงหลีกเลี่ยง (W-T)
S๖, T๑ : บูรณาการทำงานร่วมกันของอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๒ หน่วยงานราชการและภาคเอกชน นำทุนสร้างสรรค์ ภูมิปัญญา ศิลปะวัฒนธรรม วิถีชีวิตของชุมชนเพื่อสร้างสรรค์มูลค่าเพิ่มเชิงพาณิชย์ การท่องเที่ยวในท้องถิ่นเชิงสร้างสรรค์ เพื่อรองรับนโยบายการกระตุ้นเศรษฐกิจของภาครัฐ	

๓.๒ สารสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๒ รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐

๓.๒.๑ วิสัยทัศน์

“ศูนย์กลางอุตสาหกรรม และนวัตกรรมด้านเกษตรแปรรูปมูลค่าสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม”

๓.๒.๒ พันธกิจ

- ยกระดับอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรมูลค่าสูง และสมุนไพรปลอดภัยอย่างครบวงจรสู่การเป็นแหล่งผลิตและแปรรูปผลไม้และเกษตรปลอดภัย และเมืองสมุนไพรแห่งเอเชียด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่เหมาะสม
- บูรณาการการมีส่วนร่วมในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๒ เพื่อส่งเสริมและพัฒนาลงทุนและการประกอบกิจการภาคอุตสาหกรรมด้วยนวัตกรรมสร้างสรรค์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และขับเคลื่อนตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)
- พัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการ/วิสาหกิจชุมชน และประสิทธิภาพการประกอบการอุตสาหกรรมหลัก อุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรมูลค่าสูงและสมุนไพรสุขภาพ เพื่อให้มีศักยภาพการแข่งขันได้ในตลาดโลก
- ส่งเสริมสถานประกอบการอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม วิสาหกิจชุมชน พัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่น ส่งเสริมการผลิตของกลุ่มภาคตะวันออก ๒

๓.๒.๓ แนวทางการพัฒนา เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด

๑) แนวทางการพัฒนาในด้านที่ ๑ ยกระดับอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรมูลค่าสูงและสมุนไพรปลอดภัย ให้ได้มาตรฐานและมีคุณภาพด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม

• เป้าประสงค์

๑. กลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมายของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๒ สามารถเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้สูงขึ้นด้วยอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรมูลค่าสูงและสมุนไพรปลอดภัย

๒. อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปสามารถเพิ่มมูลค่าและรายได้มากขึ้น

• ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย

๑. ร้อยละของผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมแปรรูปเกษตรมูลค่าสูงเพิ่มขึ้นจำนวนผลิตภัณฑ์สมุนไพรที่ได้ทำการพัฒนาขึ้น

๒. ร้อยละของรายได้จากการแปรรูปการเกษตรมูลค่าสูงเพิ่มขึ้น

๓. มีการศึกษาการเป็น Hub of Herbal แห่งภูมิภาค

• กลยุทธ์ / โครงการ

หน่วย : ล้านบาท

กลยุทธ์	โครงการ	ปีงบประมาณ
		พ.ศ. ๒๕๖๐
กลยุทธ์ที่ ๑ ยกระดับการบริหารจัดการอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรมูลค่าสูงและสมุนไพรปลอดภัยสู่มาตรฐาน	โครงการที่ สอจ. ของงบประมาณจังหวัด/กลุ่มจังหวัด • โครงการยกระดับกลุ่มอุตสาหกรรมแปรรูปผลไม้ เพื่อเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ Super fruit สู่ Super food	๒.๕๒๗๙
	โครงการที่ สอจ. ขอรับการสนับสนุนงบประมาณกระทรวงกรม • โครงการ.....	-
กลยุทธ์ที่ ๒ ส่งเสริมผู้ประกอบการ SME ให้มีการสร้างมูลค่าด้วยการใช้นวัตกรรม	โครงการที่ สอจ. ของงบประมาณจังหวัด/กลุ่มจังหวัด • โครงการยกระดับศักยภาพอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปมูลค่าสูงและอาหารแห่งอนาคตด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมสีเขียว	๓.๕
	โครงการที่ สอจ. ขอรับการสนับสนุนงบประมาณกระทรวงกรม • โครงการ.....	-

๒) แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๒ การส่งเสริมและพัฒนาภาคอุตสาหกรรมให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและขับเคลื่อนตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)

● เป้าประสงค์

๑. สถานประกอบการมีระบบการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมตามมาตรฐานและได้รับการยอมรับจากชุมชน

๒. มีเครือข่ายเฝ้าระวังด้านสิ่งแวดล้อมจากการประกอบการของโรงงานอุตสาหกรรม

● ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย

๑. จำนวนสถานประกอบการที่นำธรรมชาติบำบัดสิ่งแวดล้อมไปใช้ในโรงงานอุตสาหกรรมและชุมชน

๒. ระดับความสำเร็จการดำเนินการตามแผนการส่งเสริมและพัฒนาภาคอุตสาหกรรมให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๓. เครือข่ายชุมชนบริเวณโดยรอบสถานประกอบการอุตสาหกรรมมีความเข้มแข็งในระดับที่สูงขึ้น

● กลยุทธ์ / โครงการ

หน่วย : ล้านบาท

กลยุทธ์	โครงการ	ปีงบประมาณ
		พ.ศ. ๒๕๖๐
กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมให้ภาคอุตสาหกรรมนำระบบธรรมชาติบำบัดสิ่งแวดล้อมมาใช้ในสถานประกอบการ	โครงการที่ สอจ. ของงบประมาณจังหวัด/กลุ่มจังหวัด • โครงการบริหารจัดการลุ่มน้ำและวางระบบธรรมชาติบำบัดสิ่งแวดล้อม	๐.๐๓๔
	โครงการที่ สอจ. ขอรับการสนับสนุนงบประมาณกระทรวงกรม • โครงการ.....	-
กลยุทธ์ที่ ๒ เสริมสร้างเครือข่ายภาคอุตสาหกรรมด้านอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม	โครงการที่ สอจ. ของงบประมาณจังหวัด/กลุ่มจังหวัด • โครงการส่งเสริมและยกระดับสถานประกอบการภาคอุตสาหกรรมมุ่งสู่มาตรฐานอุตสาหกรรมสีเขียว	๒.๐๐
	โครงการที่ สอจ. ขอรับการสนับสนุนงบประมาณกระทรวงกรม • โครงการ.....	-

๓) แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๓ ยกระดับศักยภาพผู้ประกอบการอุตสาหกรรมกลุ่มเป้าหมาย

• เป้าประสงค์

๑. ผู้ประกอบการได้รับการพัฒนาสมรรถนะ และมีตราสินค้าเป็นที่ยอมรับในอาเซียนและภูมิภาค

๒. ภาคอุตสาหกรรมมีความเข้มแข็งทั้งด้านมาตรฐานการผลิตที่มีประสิทธิภาพ และคุณภาพของสินค้า ตลอดจนผลิตภัณฑ์ที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดโลก

• ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย

๑. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดในสาขาอุตสาหกรรม

๒. จำนวนของผู้ประกอบการที่ได้รับการพัฒนาองค์ความรู้ ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ และการบริการทางอุตสาหกรรมหลัก อุตสาหกรรมแปรรูปเกษตรและสมุนไพร

• กลยุทธ์ / โครงการ

หน่วย : ล้านบาท

กลยุทธ์	โครงการ	ปีงบประมาณ
		พ.ศ. ๒๕๖๐
กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาขีดความสามารถของเครือข่ายผู้ผลิต/ผู้ประกอบการและบุคลากรในภาคอุตสาหกรรมอย่างต่อเนื่องและตรงต่อความต้องการ	โครงการที่ สอจ. ของงบประมาณจังหวัด/กลุ่มจังหวัด • โครงการยกระดับผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชน SME สู่ Smart Enterprise	๐.๑๕
	โครงการที่ สอจ. ขอรับการสนับสนุนงบประมาณกระทรวงกรม • โครงการ.....	-

๔) แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๔ สนับสนุน สถานประกอบการอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม วิสาหกิจชุมชน พัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่นสู่ฐานการผลิต

• เป้าประสงค์

สถานประกอบการอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม และวิสาหกิจชุมชนมีขีดความสามารถในการแข่งขัน

• ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย

๑. จำนวนสถานประกอบการอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมได้รับคำแนะนำในการประกอบธุรกิจ

๒. จำนวนผลิตภัณฑ์ชุมชนที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน (มผช.)

● กลยุทธ์ / โครงการ

หน่วย : ล้านบาท

กลยุทธ์	โครงการ	ปีงบประมาณ
		พ.ศ. ๒๕๗๐
กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมและพัฒนา อุตสาหกรรมขนาด กลางและขนาดย่อม และวิสาหกิจชุมชน เข้าสู่ฐานการผลิตและ พัฒนาเข้าสู่ระบบ มาตรฐาน	โครงการที่ สอจ. ของงบประมาณจังหวัด/กลุ่มจังหวัด • โครงการยกระดับสถานประกอบการสู่มาตรฐานสากล เพื่อ เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของ SME และวิสาหกิจ ชุมชน	๕.๐
	โครงการที่ สอจ. ขอรับการสนับสนุนงบประมาณกระทรวง กรม • โครงการ.....	-
กลยุทธ์ที่ ๒ ยกระดับผลิตภัณฑ์เข้า สู่มาตรฐานและ สอดคล้องกับ ความต้องการของตลาด	โครงการที่ สอจ. ของงบประมาณจังหวัด/กลุ่มจังหวัด • โครงการ.....	-
	โครงการที่ สอจ. ขอรับการสนับสนุนงบประมาณกระทรวง กรม • โครงการ.....	-

ส่วนที่ ๔ ภาคผนวก

๔.๑ โครงการแบบย่อ (๑ ชุด : ๑ โครงการ)

หัวข้อ	รายละเอียด																							
๑. โครงการ	โครงการยกระดับกลุ่มอุตสาหกรรมแปรรูปผลไม้ เพื่อเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ Super fruit สู่ Super food																							
๒. ชื่อแผนงาน	พัฒนาการเกษตร																							
๓. แนวทางการพัฒนา	ส่งเสริมและสนับสนุนในการนำนวัตกรรมมาใช้ในการผลิต การแปรรูปเพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร																							
๔. หลักการและเหตุผล	๔.๑ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ หมายความว่า ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง ในเป้าหมายมูลค่าเพิ่มของสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปสูงขึ้น กลยุทธ์ที่ ๒ การส่งเสริมการผลิตและการขยายตัวของตลาดสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปที่มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๑ ส่งเสริมการพัฒนาและทำธุรกิจผลิตภัณฑ์ เกษตรแปรรูปมูลค่าเพิ่มสูงขึ้นที่มีตลาดในอนาคต ๔.๒ มติคณะรัฐมนตรี (ครม.) สัญจรนอกสถานที่ ระหว่างวันที่ ๕ - ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ ณ จังหวัดจันทบุรีและตราด ที่เห็นชอบหลักการจัดตั้งระเบียงผลไม้ภาคตะวันออก (EFC) และแผนการส่งเสริมให้จังหวัดจันทบุรี เป็นมหานครผลไม้ของโลก โดยมีเป้าหมายยกระดับภาคตะวันออกให้เป็นมหานครผลไม้ของโลก ๔.๓ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๒ ประกอบด้วยจังหวัดปราจีนบุรี จันทบุรี นครนายก สระแก้ว และตราด เป็นกลุ่มจังหวัดที่มีความอุดมสมบูรณ์มาก เป็นแหล่งผลิตวัตถุดิบและอาหารที่สำคัญแห่งหนึ่งของประเทศ มีศักยภาพด้านอุตสาหกรรมและธุรกิจแปรรูปอาหาร เนื่องจากมีความหลากหลายของผลผลิตทางการเกษตรทั้งพืชสวน พืชไร่ พืชสมุนไพร โดยเฉพาะในจังหวัดจันทบุรี ตราด และปราจีนบุรี เป็นแหล่งผลิตไม้ผลที่สำคัญ โดยเฉพาะทุเรียนและมังคุด ซึ่งเป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญและสร้างรายได้ต่อปีมูลค่ามหาศาลต่อภาพรวมของเศรษฐกิจของประเทศไทยเป็นอย่างมาก และยังเป็นพื้นที่ที่ได้รับความสนใจให้เป็นฐานการผลิตของอุตสาหกรรมแปรรูปอาหาร ตารางแสดงจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมแปรรูป <table><tr><th rowspan="2">จังหวัด</th><th colspan="3">ประเภทอุตสาหกรรม</th></tr><tr><th>แปรรูปอาหาร</th><th>แปรรูปผลไม้</th><th>ห้องเย็น</th></tr><tr><td>จันทบุรี</td><td>๒๒</td><td>๑๙</td><td>๑๑</td></tr><tr><td>ตราด</td><td>๖</td><td>๓</td><td>๑๐</td></tr><tr><td>ปราจีนบุรี</td><td>๒๔</td><td>๓</td><td>๑</td></tr><tr><td>รวม</td><td>๕๒</td><td>๒๕</td><td>๒๒</td></tr></table> ข้อมูลจาก เว็บไซต์กรมโรงงานอุตสาหกรรม ณ วันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๖๘	จังหวัด	ประเภทอุตสาหกรรม			แปรรูปอาหาร	แปรรูปผลไม้	ห้องเย็น	จันทบุรี	๒๒	๑๙	๑๑	ตราด	๖	๓	๑๐	ปราจีนบุรี	๒๔	๓	๑	รวม	๕๒	๒๕	๒๒
จังหวัด	ประเภทอุตสาหกรรม																							
	แปรรูปอาหาร	แปรรูปผลไม้	ห้องเย็น																					
จันทบุรี	๒๒	๑๙	๑๑																					
ตราด	๖	๓	๑๐																					
ปราจีนบุรี	๒๔	๓	๑																					
รวม	๕๒	๒๕	๒๒																					

	๔.๔ จังหวัดจันทบุรี โดยคณะกรรมการร่วมภาครัฐและเอกชน เพื่อพัฒนาและแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจจังหวัดจันทบุรี ได้มีคำสั่งที่ ๑/๒๕๖๘ ลงวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๖๗ แต่งตั้งคณะอนุกรรมการ ขับเคลื่อน Chanthaburi Food Valley ตามมาตรการรองรับ ผลผลิตทางการเกษตรของจังหวัดจันทบุรี เพื่อขับเคลื่อนการ ดำเนินงานพัฒนาและแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจของจังหวัดจันทบุรี และเพื่อให้ได้เครือข่ายและต้นแบบ Food Valley สำหรับการ พัฒนาอุตสาหกรรมอาหารและเกษตรแปรรูปในภูมิภาคตะวันออก โดยส่งเสริมการนำนวัตกรรมและภูมิปัญญามาใช้ในการกระบวนการ ผลิต สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาเกษตรทั้งระบบ แต่ทั้งนี้ บาง พื้นที่ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๒ ยังมีข้อจำกัดเรื่องผังเมืองรวม จังหวัดซึ่งเกี่ยวข้องกับการขออนุญาตตั้งโรงงาน จากความสำคัญและข้อจำกัดข้างต้น สำนักงานอุตสาหกรรม จังหวัดจันทบุรี ตราด และปราจีนบุรี ในฐานะหน่วยงานที่มีภารกิจใน การส่งเสริมผู้ประกอบการและวิสาหกิจชุมชน ได้เล็งเห็นถึงความสำคัญ ของการมีส่วนร่วมของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน (Public Private Partnership : PPP) ในการใช้ประโยชน์จากงานวิจัย วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม (Science, Technology and Innovation – STI) เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์และกระบวนการผลิตใน เชิงพาณิชย์ โดยการใช้วัตถุดิบจากผลผลิตการเกษตรผ่านกระบวนการ แปรรูปให้เป็นอาหารที่มีคุณภาพได้มาตรฐาน อุดมด้วยคุณค่าทาง โภชนาการ สอดคล้องกับความต้องการของผู้บริโภค เช่น อาหารเพื่อ สุขภาพ อาหารชีวจิต อาหารสำหรับผู้สูงอายุ และอาหารเป็นยา เป็นต้น จึงได้จัดทำ “โครงการยกระดับกลุ่มอุตสาหกรรมแปรรูปผลไม้ เพื่อเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ Super fruit สู่ Super food” โดยมี วัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาและต่อยอดผู้ประกอบการ SMEs และ วิสาหกิจชุมชนกลุ่มอุตสาหกรรมแปรรูปผลไม้ตลอดห่วงโซ่คุณค่า อาหาร (Value Food Chain) ให้เป็นผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าสูง ด้วย การนำวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมสมัยใหม่มาใช้ โดยเฉพาะด้าน Agri-Tech และ Food-Tech เพื่อสร้างความ แข็งแรงให้ผู้ประกอบการ มีศักยภาพและเพิ่มขีดความสามารถใน การแข่งขัน
๕. วัตถุประสงค์	๕.๑ เพื่อพัฒนาผู้ประกอบการ SMEs และวิสาหกิจชุมชน กลุ่ม อุตสาหกรรมแปรรูปผลไม้ (เน้นกลุ่มผลไม้เศรษฐกิจหลัก ได้แก่ทุเรียน มังคุด) รวมทั้งผลผลิตทางการเกษตรอื่น ๆ ได้รับการถ่ายทอด ความรู้ด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ด้วยเทคโนโลยี เพื่อเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ Super fruit สู่ Super food การตลาด การทำ แผนธุรกิจ ฯ ๕.๒ ผู้ประกอบการ SMEs และวิสาหกิจชุมชนกลุ่มอุตสาหกรรม แปรรูปผลไม้ (เน้นกลุ่มผลไม้เศรษฐกิจหลัก ได้แก่ ทุเรียน มังคุด) รวมทั้งผลผลิตทางการเกษตรอื่น ๆ ได้รับการพัฒนาผลิตภัณฑ์และ บรรจุภัณฑ์ด้วยการนำวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมาใช้ในการ สร้างสรรค์ให้เกิดเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ที่มีมูลค่าเพิ่มขึ้น

	๕.๓ ผู้ประกอบการSMEs และวิสาหกิจชุมชนกลุ่มอุตสาหกรรมแปรรูปผลไม้ (เน้นกลุ่มผลไม้เศรษฐกิจหลัก ได้แก่ ทูเรียน มังคุด) รวมทั้งผลผลิตทางการเกษตรอื่น ๆ ได้รับการพัฒนาและส่งเสริมการตลาดทั้ง online และ offline							
๖. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	<table><tr><th>ตัวชี้วัด</th><th>เป้าหมาย</th></tr><tr><td>๑. ผู้ประกอบการ SMEs และวิสาหกิจชุมชนกลุ่มอุตสาหกรรมแปรรูปผลไม้ (เน้นกลุ่มผลไม้เศรษฐกิจหลัก ได้แก่ ทูเรียน มังคุด) รวมทั้งผลผลิตทางการเกษตรอื่น ๆ ได้รับการถ่ายทอดองค์ความรู้ ด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ ด้วยเทคโนโลยีเพื่อเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ Super fruit สู่ Super food การตลาด การทำแผนธุรกิจ ฯ</td><td>๘๐ คน</td></tr><tr><td>๒. ผู้ประกอบการ SMEs และวิสาหกิจชุมชนกลุ่มอุตสาหกรรมแปรรูปผลไม้ ได้รับการพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ ด้วยการนำวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมาใช้ในการสร้างสรรค์ให้เกิดเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ที่มีมูลค่าเพิ่มขึ้น และการพัฒนาศักยภาพตลาดเชิงรุกทั้ง online และ offline</td><td>๑๒ ราย / ๑๒ ผลิตภัณฑ์</td></tr></table>		ตัวชี้วัด	เป้าหมาย	๑. ผู้ประกอบการ SMEs และวิสาหกิจชุมชนกลุ่มอุตสาหกรรมแปรรูปผลไม้ (เน้นกลุ่มผลไม้เศรษฐกิจหลัก ได้แก่ ทูเรียน มังคุด) รวมทั้งผลผลิตทางการเกษตรอื่น ๆ ได้รับการถ่ายทอดองค์ความรู้ ด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ ด้วยเทคโนโลยีเพื่อเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ Super fruit สู่ Super food การตลาด การทำแผนธุรกิจ ฯ	๘๐ คน	๒. ผู้ประกอบการ SMEs และวิสาหกิจชุมชนกลุ่มอุตสาหกรรมแปรรูปผลไม้ ได้รับการพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ ด้วยการนำวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมาใช้ในการสร้างสรรค์ให้เกิดเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ที่มีมูลค่าเพิ่มขึ้น และการพัฒนาศักยภาพตลาดเชิงรุกทั้ง online และ offline	๑๒ ราย / ๑๒ ผลิตภัณฑ์
ตัวชี้วัด	เป้าหมาย							
๑. ผู้ประกอบการ SMEs และวิสาหกิจชุมชนกลุ่มอุตสาหกรรมแปรรูปผลไม้ (เน้นกลุ่มผลไม้เศรษฐกิจหลัก ได้แก่ ทูเรียน มังคุด) รวมทั้งผลผลิตทางการเกษตรอื่น ๆ ได้รับการถ่ายทอดองค์ความรู้ ด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ ด้วยเทคโนโลยีเพื่อเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ Super fruit สู่ Super food การตลาด การทำแผนธุรกิจ ฯ	๘๐ คน							
๒. ผู้ประกอบการ SMEs และวิสาหกิจชุมชนกลุ่มอุตสาหกรรมแปรรูปผลไม้ ได้รับการพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ ด้วยการนำวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมาใช้ในการสร้างสรรค์ให้เกิดเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ที่มีมูลค่าเพิ่มขึ้น และการพัฒนาศักยภาพตลาดเชิงรุกทั้ง online และ offline	๑๒ ราย / ๑๒ ผลิตภัณฑ์							
๗. พื้นที่เป้าหมาย	จังหวัดจันทบุรี ตราด และปราจีนบุรี							
๘. กลุ่มเป้าหมาย	ผู้ประกอบการ SMEs และวิสาหกิจชุมชนกลุ่มอุตสาหกรรมแปรรูปผลไม้ โดยเน้นพืชเศรษฐกิจหลัก ได้แก่ ทูเรียนและมังคุด รวมทั้งผลผลิตทางการเกษตรอื่น ๆ ในพื้นที่จังหวัดจันทบุรี ตราด และปราจีนบุรี จำนวน ๑๒ ราย							
๙. กิจกรรม	<u>กิจกรรมที่ ๑</u> การถ่ายทอดองค์ความรู้ ด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ ด้วยเทคโนโลยีเพื่อเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ Super fruit สู่ Super food <u>กิจกรรมที่ ๒</u> การพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ ต้นแบบด้วยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมาใช้ในการสร้างสรรค์ให้เกิดเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ที่มีมูลค่าเพิ่มขึ้น <u>กิจกรรมที่ ๓</u> การพัฒนาศักยภาพการตลาดเชิงรุกทั้ง online และ offline							
<u>กิจกรรมที่ ๑</u> การถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ ด้วยเทคโนโลยีเพื่อเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ Super fruit สู่ Super food การตลาด การทำแผนธุรกิจฯ จำนวน ๘๐ คน	๑.๑) การประชาสัมพันธ์และเชิญชวนผู้ประกอบการ SMEs และวิสาหกิจชุมชนกลุ่มอุตสาหกรรมแปรรูปผลไม้ โดยเน้นกลุ่มพืชเศรษฐกิจหลักทูเรียนและมังคุด รวมทั้งผลผลิตทางการเกษตรอื่น ๆ ในพื้นที่จังหวัดจันทบุรี ตราด และปราจีนบุรี จำนวน ๘๐ ราย							

	๑.๒) การจัดอบรมเชิงถ่ายทอดองค์ความรู้เรื่องการนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีการผลิตในการผลิตผลิตภัณฑ์ Super food มาตรฐาน การตลาดยุคใหม่ การทำแผนธุรกิจ ฯลฯ เป็นต้น <u>งบประมาณ</u> หน่วย : ล้านบาท <table><tr><th>แหล่ง งบประมาณ</th><th>๒๕๖๘</th><th>๒๕๖๙</th><th>๒๕๗๐</th><th>รวม</th></tr><tr><td>จังหวัด</td><td>-</td><td>-</td><td>-</td><td>-</td></tr><tr><td>กลุ่มจังหวัด</td><td>-</td><td>-</td><td>๐.๒๓๗๙</td><td>๐.๒๓๗๙</td></tr></table> <u>หน่วยดำเนินการ</u> สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดจันทบุรี ตราด และปราจีนบุรี <u>หน่วยร่วมดำเนินการ</u> สำนักงานเกษตรจังหวัดจันทบุรี ตราด และปราจีนบุรี	แหล่ง งบประมาณ	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	รวม	จังหวัด	-	-	-	-	กลุ่มจังหวัด	-	-	๐.๒๓๗๙	๐.๒๓๗๙
แหล่ง งบประมาณ	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	รวม												
จังหวัด	-	-	-	-												
กลุ่มจังหวัด	-	-	๐.๒๓๗๙	๐.๒๓๗๙												
กิจกรรมที่ ๒ การพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ต้นแบบ ด้วยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมาใช้ในการสร้างสรรค์ให้เกิดเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ที่มีมูลค่าเพิ่มขึ้น	๑.๑) คัดเลือกผู้ประกอบการ SMEs และวิสาหกิจชุมชนกลุ่มอุตสาหกรรมแปรรูปผลไม้ โดยเน้นกลุ่มพืชเศรษฐกิจหลักทุเรียน และมังคุด รวมทั้งผลผลิตทางการเกษตรอื่น ๆ ในพื้นที่จังหวัดจันทบุรี ตราด และปราจีนบุรี จำนวน ๑๒ ราย ๑.๒) ให้คำปรึกษาแนะนำเชิงลึกแก่ผู้ประกอบการ SMEs โดยผู้เชี่ยวชาญ ณ สถานประกอบการ ไม่น้อยกว่า ๑๐ ครั้ง/ราย (ครั้งละไม่น้อยกว่า ๖ ชั่วโมง) เพื่อเพิ่มทักษะองค์ความรู้ด้านกระบวนการผลิต พร้อมทั้งพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ ต้นแบบ ด้วยการนำวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมาใช้ในการสร้างสรรค์ให้เกิดเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ที่มีมูลค่าเพิ่มขึ้น จำนวน ๑๒ ราย จำนวน ๑๒ ผลิตภัณฑ์ (๑ ราย/๑ ผลิตภัณฑ์) โดยผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้และประสบการณ์เฉพาะด้าน <u>งบประมาณ</u> หน่วย : ล้านบาท <table><tr><th>แหล่ง งบประมาณ</th><th>๒๕๖๘</th><th>๒๕๖๙</th><th>๒๕๗๐</th><th>รวม</th></tr><tr><td>จังหวัด</td><td>-</td><td>-</td><td>-</td><td>-</td></tr><tr><td>กลุ่มจังหวัด</td><td>-</td><td>-</td><td>๑.๙๒๕</td><td>๑.๙๒๕</td></tr></table> <u>หน่วยดำเนินการ</u> สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดจันทบุรี ตราด และปราจีนบุรี	แหล่ง งบประมาณ	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	รวม	จังหวัด	-	-	-	-	กลุ่มจังหวัด	-	-	๑.๙๒๕	๑.๙๒๕
แหล่ง งบประมาณ	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	รวม												
จังหวัด	-	-	-	-												
กลุ่มจังหวัด	-	-	๑.๙๒๕	๑.๙๒๕												
กิจกรรมที่ ๓ การพัฒนาศักยภาพการตลาดเชิงรุกทั้ง online และ offline	โดยการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและดิจิทัลในการปรับเปลี่ยนรูปแบบการตลาดให้แก่ผู้ประกอบการ SMEs ที่เข้าร่วมโครงการ จำนวน ๑๒ ราย ดังนี้ - ให้คำปรึกษาแนะนำเชิงลึกแก่ผู้ประกอบการ SMEs โดยผู้เชี่ยวชาญ ณ สถานประกอบการ ไม่น้อยกว่า ๓ ครั้ง/ราย (ครั้งละไม่น้อยกว่า ๖ ชั่วโมง) ในการส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้ประกอบการ SMEs นำผลิตภัณฑ์เข้าสู่ดิจิทัลแพลตฟอร์มที่ได้รับความนิยม เช่น Lazada Shopee เพื่อขยายตลาดไปสู่กลุ่มผู้บริโภคที่มีศักยภาพ															

	<u>งบประมาณ</u>				
	หน่วย : ล้านบาท				
	แหล่ง งบประมาณ	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	รวม
	จังหวัด	-	-	-	-
	กลุ่มจังหวัด	-	-	๐.๓๖๕	๐.๓๖๕
	<u>หน่วยดำเนินการ</u> สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดจันทบุรี ตราด และปราจีนบุรี				
๑๐. หน่วยงานดำเนินงาน	<u>หน่วยรับผิดชอบหลัก</u> สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดจันทบุรี <u>หน่วยร่วมดำเนินการ</u> ๑.สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดตราด ๒.สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดปราจีนบุรี				
๑๑. ระยะเวลาดำเนินการ	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๗๐ (ตุลาคม ๒๕๖๙ – กันยายน ๒๕๗๐)				
๑๒. งบประมาณ	๒,๕๒๗,๙๐๐บาท (สองล้านห้าแสนสองหมื่นเจ็ดพันเก้าร้อยบาทถ้วน) แหล่งงบประมาณ งบประมาณกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๒ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๗๐				
๑๓. ผลผลิต	๑๓.๑ ผู้ประกอบการ SMEs และวิสาหกิจชุมชน กลุ่มอุตสาหกรรมแปรรูปผลไม้ (เน้นกลุ่มผลไม้เศรษฐกิจหลัก ได้แก่ทุเรียน มังคุด รวมทั้งผลผลิตทางการเกษตรอื่น ๆ ได้รับการถ่ายทอดองค์ความรู้ ด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ด้วยเทคโนโลยี เพื่อเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ Super fruit สู่ Super food การตลาด การทำแผนธุรกิจ จำนวน ๘๐ คน ๑๓.๒ ผู้ประกอบการ SMEs และวิสาหกิจชุมชนกลุ่มอุตสาหกรรมแปรรูปผลไม้ จำนวน ๑๒ ราย ได้รับการพัฒนาศักยภาพโดยการเพิ่มองค์ความรู้/ทักษะด้านการกระบวนการผลิต การแปรรูป และได้รับการพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ ด้วยการนำวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมาใช้ในการสร้างสรรค์ให้เกิดเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ที่มีมูลค่าเพิ่มขึ้น และการพัฒนาศักยภาพตลาดเชิงรุก ทั้ง online และ offline จำนวน ๑๒ ผลิตภัณฑ์/บรรจุภัณฑ์				
๑๔. ผลลัพธ์	๑๔.๑ ผู้ประกอบการ SMEs และวิสาหกิจชุมชน มีโอกาสขยายธุรกิจทำให้เกิดการลงทุนและการจ้างงานที่เพิ่มขึ้น ๑๔.๒ สร้างมูลค่าเพิ่มและเอกลักษณ์ให้กับผลผลิตทุเรียน มังคุด รวมทั้งผลผลิตทางการเกษตรอื่น ๆ ของจังหวัดจันทบุรี ตราดและปราจีนบุรี ๑๔.๓ เกิดต้นแบบในการพัฒนาสร้างสินค้าเกษตรมูลค่าสูงให้แก่ผู้ประกอบการรายอื่นในพื้นที่ ๑๔.๔ เกิดการกระจายผลผลิต/เพิ่มช่องทางการตลาดไปสู่ตลาดแหล่งอื่น ๑๔.๕ ผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคการเกษตรและอุตสาหกรรมของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๒ เพิ่มขึ้น				

๔.๒ ความเชื่อมโยงแผนปฏิบัติราชการ อก. แผนปฏิบัติราชการ สปอ. และแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๒ รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐

	แผนปฏิบัติราชการรายปี พ.ศ. ๒๕๖๙ ของ อก.	แผนปฏิบัติราชการ รายปี พ.ศ. ๒๕๖๙ ของ สปอ.	แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ภาคตะวันออก ๒ ปี ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ (ฉบับทบทวน ปี ๒๕๖๘)	แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่ม จังหวัดภาคตะวันออก ๒ รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐
วิสัยทัศน์	การปฏิรูปอุตสาหกรรมไทยสู่อุตสาหกรรมเศรษฐกิจที่เติบโตอย่างยั่งยืนคู่ชุมชน	ผลักดันการปฏิรูปอุตสาหกรรมไทยสู่อุตสาหกรรมเศรษฐกิจให้เติบโตอย่างยั่งยืนคู่ชุมชน	เมืองแห่งคุณภาพชีวิต ศูนย์กลางท่องเที่ยวเชิงนิเวศวิถีชุมชนและวัฒนธรรมแหล่งผลไม้และเกษตรปลอดภัย	“ศูนย์กลางอุตสาหกรรมและนวัตกรรมด้านเกษตรแปรรูปมูลค่าสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม”
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ ๑	สร้างและส่งเสริมอุตสาหกรรมเศรษฐกิจ	บูรณาการและขับเคลื่อนนโยบายสู่การปฏิบัติเพื่อส่งเสริมอุตสาหกรรมเศรษฐกิจในระดับพื้นที่	พัฒนาประสิทธิภาพการผลิต การแปรรูป การตลาด สินค้า เกษตร (ผลไม้ ปศุสัตว์และประมง สมุนไพรไทย) คุณภาพปลอดภัยอย่างครบวงจร	ยกระดับอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรมูลค่าสูงและสมุนไพรปลอดภัย ให้ได้มาตรฐานและมีคุณภาพด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ ๒	ส่งเสริม กำกับดูแลอุตสาหกรรมสู่การประกอบการที่ดีที่เติบโตอย่างยั่งยืนคู่ชุมชน	ส่งเสริม กำกับดูแลอุตสาหกรรมสู่การประกอบการที่ดี ที่เติบโตอย่างยั่งยืนคู่ชุมชน	เพิ่มขีดความสามารถด้านการค้าและการค้าชายแดน เชื่อมโยง EEC และประเทศเพื่อนบ้าน	การส่งเสริมและพัฒนาภาคอุตสาหกรรมให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและขับเคลื่อนตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ ๓	พัฒนาปัจจัยสนับสนุนให้เอื้อต่อการเติบโตของอุตสาหกรรมอย่างเข้มแข็งและยั่งยืน	พัฒนาองค์กรสู่องค์กรดิจิทัลเพื่อให้บริการอย่างมีประสิทธิภาพ	อนุรักษ์ พัฒนาและปกป้องทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างมีส่วนร่วมเพื่อประโยชน์ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมอย่างยั่งยืน	ยกระดับศักยภาพผู้ประกอบการอุตสาหกรรมกลุ่มเป้าหมาย
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ ๔	-	-	ส่งเสริมและพัฒนากองทุนเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวนิเวศ สุขภาพและวัฒนธรรม	สนับสนุน สถานประกอบการอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม วิสาหกิจชุมชน พัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่นสู่ฐานการผลิต

๔.๓ ข้อมูลสรุปผลการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ ของ สอจ. ตามแผนพัฒนา
กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๒

- ไม่ได้รับงบประมาณ-

๔.๔ ข้อมูลสรุปผลการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ ของ สอจ. ตามแผนปฏิบัติ
การด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๒

- ไม่ได้รับงบประมาณ-

**สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดปราจีนบุรี
67 หมู่ที่ 3 ตำบลบางบริบูรณ์ อำเภอเมืองปราจีนบุรี
จังหวัดปราจีนบุรี 25000**

โทรศัพท์ : 0 3762 5520 ต่อ 2

อีเมล : saraban_prachinburi@industry.go.th

<https://prachinburi.industry.go.th/th>

